

ความเกิดขึ้นของประชาชนที่ต้องการส่งลูกหลานไปศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพะนิง จังหวัดนบพิตำ

พระครูสังฆการโกศล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาต่อหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตรการปกครอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กันยายน 2559

(นิพนธ์ขึ้นเป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

กันยายน 2559

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

THE PEOPLE'S OPINION TOWARDS PROMOTION OF RELIGION
ART AND CULTURE OF ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN
PHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

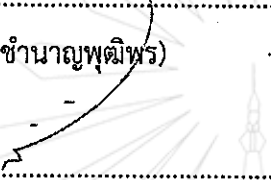

PHRAKRUSITTHIKARNKOSON

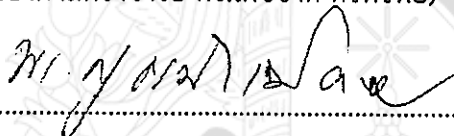

A THESIS PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
SEPTEMBER 2016
(COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ พระครูสิทธิการโกศล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง คณะสังคมศาสตร์ ของ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยได้

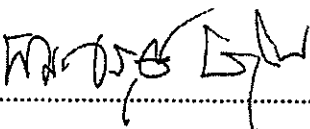
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร. สุปรียา ชำนาญพุดิพร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.รงค์ บุญสวยขวัญ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เดชชาติ ตริ์ทรทรัพย์)

..... กรรมการ
(พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล, ดร.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรชัย ท้าวมิตร)

คณะสังคมศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(พระมหาดูรณ์ ปณณารุโณ)

วันที่ 20 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2559

5720650311012 : สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง : ร.ม. (รัฐศาสตรมหาบัณฑิต)

คำสำคัญ : การส่งเสริม, ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

พระครูสิทธิการโกศล : ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (THE PEOPLE'S OPINION TOWARDS PROMOTION OF RELIGION ART AND CULTURE OF ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN PAK PHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE).
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ดร. สุปรีชา ชำนาญพุดพิพร อาจารย์ที่ปรึกษา, รองศาสตราจารย์ ดร. รงค์ บุญสวยขวัญ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม. 177 หน้า ปี พ.ศ. 2559

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลใน อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 11,235 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA (F- test) และเมื่อพบว่า ค่า F มีความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่า อยู่ในระดับมาก

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001.

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ ควรส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้ด้านศาสนา สนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ระดมความคิด สร้างเครือข่ายในด้านการเรียนรู้และควรมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการ และสร้างเครือข่ายที่เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม ส่งเสริมการปรองดองและสมานฉันท์ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันให้เป็นไปตามหลักศาสนาของคนเอง

5720650311012 : MAJOR : GOVERNMENT: M.Pol.Sc. (MASTER OF POLITICAL SCIENCES)

KEYWORDS : PROMOTION OF RELIGION / ART AND CULTURE

PHRAKRUSITTHIKARNKOSON : THE PEOPLE'S OPINION TOWARDS PROMOTION OF RELIGION ART AND CULTURE OF ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN PAK PHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE. ADVISORY COMMITTEES : DR. SUPREECHA CHUMNANPHUTTIPHON, ADVISOR, ASSOC.PROF.DR.RONG BOONSUAYKWANE, CO-ADVISOR. 177 PP. B.E. 2559 (2016).

The objectives of this thesis were as follows:- 1) To study the people's opinion towards promotion of religion art and culture of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province. 2) To compare the people's opinion towards promotion of religion art and culture of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degree of educations, occupations, and monthly incomes as differently 3) To study the suggestion on the way to promote on religion, art and culture of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province. The population were composed of people who live in the area of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province there are about 11,235 persons, sample size according to Krejcie and Morgan's table measurement, the samples were about 375 persons, data collection with questionnaire, the statistics were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one way ANOVA (F-test) and LSD method.

The findings were as follows:-

1) The people's opinion towards promotion of religion art and culture of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province by overview was at more level when considered in each aspect found that the aspect of participation was the highest mean and followed up the aspect of learning and the aspect of living as reconciliation was the lowest mean respectively, classified in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations, and monthly incomes found that there were at more level.

2) The comparative result on people's opinion towards promotion of religion art and culture of administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations, and monthly incomes found that there were different as statistically significance at .001.

3) The suggestion on the way to promote religion, art, and culture of sub-district administrative organization in Pakphanang district, Nakhon Si Thammarat province found that there should promote people to learn for religion and promote to training study tour, brain storming, to have a learning network and to have a integrated co-operation and to have a network for wisdom conservation and culture, to promote on reconciliation to help each other according to own religion.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พระเทพวินยาภรณ์ ที่ปรึกษา รองอธิการบดี พระศรีธรรมประสาธน์ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช พระมหาอรุณ ญาณารุณ คณบดีคณะสังคมศาสตร์ รองศาสตราจารย์ ดร. ศรชัย ท้าวมิตร ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พระครูธรรมจักรเจติยาภิบาล, ดร. รองศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ตริทรัพย์ กรรมการ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย อีกทั้งได้สละเวลาในการชี้แนะแนวทางตลอดจนการตรวจแก้ไขจนสำเร็จเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณ ดร. สุปรีชา ชำนาญภูมิพร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และรองศาสตราจารย์ ดร. รงค์ บุญสวยขวัญ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ที่ได้สละเวลาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตาแก่ผู้วิจัยตลอดมา ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ส่งศรี ชมภูวงศ์ รองศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ตริทรัพย์ และนายสนชัย สังขศรี ในฐานะทั้ง 3 ท่านได้อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถาม และให้คำแนะนำอย่างยิ่ง ในการจัดทำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และการจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช และประชาชนทุกคน ที่ให้ความร่วมมือสนับสนุนในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกคน ที่สละเวลาเพื่อทำการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ให้สำเร็จเรียบร้อยลงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ บิดามารดา เพื่อนนักศึกษา บุคคลผู้ใกล้ชิด และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือทุก ๆ คน ที่คอยเป็นขวัญกำลังใจ และเป็นแรงใจ ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์

ประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ และหวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่ทุกคนที่นำวิทยานิพนธ์นี้ไปศึกษาค้นคว้าต่อไป

พระครูสิทธิการโกศล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศศุภณูปการ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญแผนภูมิ	ถ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น	7
2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	12
2.3 บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	23
2.4 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา	29
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
2.6 สรุปรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	42
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	43
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	48
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช	51
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน	56
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน	65
ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช	108

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	115
5.1 สรุปผล	116
5.2 อภิปรายผล	122
5.3 ข้อเสนอแนะ	129
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	129
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	132
บรรณานุกรม	133
บุคลากรกรม	137
ภาคผนวก	138
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	139
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	141
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	145
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และค่า IOC	154
ภาคผนวก จ ตาราง Krejcie และ Morgan	166
ภาคผนวก ฉ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	168
ภาคผนวก ช ภาพการสัมภาษณ์	170
ประวัติผู้วิจัย	177

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามองค์การบริหารส่วนตำบล	40
4.1	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	48
4.2	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	48
4.3	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	49
4.4	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	49
4.5	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	50
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม	51
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้	52
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม	53
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย	54
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์	55
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ	56
4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา	59
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพ	61
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	63
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ	65
4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีเพศต่างกัน	65
4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ จำแนกตามเพศ	66
4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีเพศต่างกัน	66
4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม จำแนกตามเพศ	67
4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีเพศต่างกัน	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.22	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย จำแนกตามเพศ	68
4.23	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีเพศต่างกัน	68
4.24	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ จำแนกตามเพศ	69
4.25	แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีเพศต่างกัน	69
4.26	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอายุ	70
4.27	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน	70
4.28	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน	71
4.29	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ จำแนกตามอายุ	72
4.30	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีอายุต่างกัน	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.31	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีอายุต่างกัน	73
4.32	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม จำแนกตามอายุ	74
4.33	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีอายุต่างกัน	74
4.34	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีอายุต่างกัน	75
4.35	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย จำแนกตามอายุ	76
4.36	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีอายุต่างกัน	76
4.37	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีอายุต่างกัน	77
4.38	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ จำแนกตามอายุ	78
4.39	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีอายุต่างกัน	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย จำแนกตามระดับการศึกษา	85
4.50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	85
4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	86
4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ จำแนกตามระดับการศึกษา	87
4.53 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	87
4.54 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	88
4.55 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอาชีพ	89
4.56 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.57 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน	90
4.58 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ จำแนกตามอาชีพ	91
4.59 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีอาชีพต่างกัน	91
4.60 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีอาชีพต่างกัน	92
4.61 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม จำแนกตามอาชีพ	93
4.62 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีอาชีพต่างกัน	93
4.63 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีอาชีพต่างกัน	94
4.64 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย จำแนกตามอาชีพ	95
4.65 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีอาชีพต่างกัน	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.66 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีอาชีพต่างกัน	96
4.67 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ จำแนกตามอาชีพ	97
4.68 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีอาชีพต่างกัน	97
4.69 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	98
4.70 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	98
4.71 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	99
4.72 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	100
4.73 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	100
4.74 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.75 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	102
4.76 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	102
4.77 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	103
4.78 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	104
4.79 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	104
4.80 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	105
4.81 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	106
4.82 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.83 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	107
4.84 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช	108

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมในท้องถิ่น มีความสำคัญมากที่ทำให้ประชาชนเกิดความผูกพัน และมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นของตนเอง เพราะว่าเป็นการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เพื่อให้คนในสังคมทราบว่าวัฒนธรรมคืออะไร และวัฒนธรรมสำคัญสำหรับการพัฒนาอย่างไร เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุด เพราะเมื่อเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง (สัมมาทรรศนะหรือสัมมาทิฐิ) สังคมก็จะปฏิบัติถูกต้องได้ กิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องนี้ ได้แก่ มีเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ การรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรู้ การส่งเสริมการวิจัย การสังเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร และผลการวิจัยให้เป็นปัญหาที่สูงขึ้น ส่งเสริมสถาบันครอบครัว โดยการสนับสนุนให้พ่อ แม่ ลูกได้มีเวลาให้แก่กันและกันมากยิ่งขึ้นเหมือนในอดีต อันจะเป็นการสร้างความปลอดภัย ความรัก ความเข้าใจในครอบครัวได้มากยิ่งขึ้น และมีแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น คือการเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีที่กล่าวคือ สังคมวัฒนธรรมไทยเป็นสังคมแห่งความหลากหลาย ที่มีกลุ่มคนที่มีศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และจารีตประเพณีที่หลากหลายร่วมกัน การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในสังคมแห่งความหลากหลายนี้ คนในท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่อยู่แวดล้อมตนกระตุ้นให้ท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญและภาคภูมิใจในศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีของตน อันจะนำมาสู่การมีจิตสำนึกและการรวมตัวของคนในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ในการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น การดำเนินกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น อันจะเป็นการเผยแพร่ สืบสาน อนุรักษ์ และพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ยังคงดำรงอยู่อย่างยั่งยืนท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก สร้างเครือข่ายสายใยวัฒนธรรม ส่งเสริมให้สังคมสร้างและขยายเครือข่ายการเรียนรู้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีในท้องถิ่นของตนเอง (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550, หน้า 19-20)

อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีส่งเสริมให้การสนับสนุนให้ประชาชนได้รับการศึกษา บำรุงศาสนา และรักษาศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ อยู่ 13 องค์การบริหารส่วนตำบล แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาวิจัยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก (2558, website) มีประชากรรวมทั้งสิ้น 5,701 คน โดยแบ่ง

การบริหารการปกครองเป็น 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านบางทวด หมู่ที่ 2 บ้านบางลึก หมู่ที่ 3 บ้านริมคลองสุขุม หมู่ที่ 4 บ้านบนเนิน ประกอบอาชีพทางการเกษตรโดยเฉพาะ การทำนา การเลี้ยงกุ้ง กุ้งดำ การทำไร่นาสวนผสม ฯลฯ มีสถาบันและองค์การทางศาสนา และโรงเรียน สถานีดำรง เน้นการพัฒนา รักษา ส่งเสริมพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร พัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจพัฒนาทางด้านสาธารณสุข ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชนและครอบครัว และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ (2558, website) ซึ่งมีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 5,534 คน แบ่งการปกครองเป็น 12 หมู่บ้าน มีพื้นที่โดยประมาณ 31.78 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 19,862 ไร่ ซึ่งทั้ง 2 องค์การบริหารส่วนตำบลได้กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา อันได้แก่ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางด้านสาธารณสุข การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชนและครอบครัว การป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ด้วยการตระหนักถึงภารกิจ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ได้ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปภายใต้มาตรฐานเดียวกัน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยจึงได้จัดทำมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นคู่มือแนวทางในการปฏิบัติงาน การวางแผนกำหนดยุทธศาสตร์แผนงานและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งจะช่วยให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพต่อไป โดย้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีการวางแผนให้ประชาชนรู้คุณค่าของศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งส่วนใหญ่ก็มาจากพระพุทธศาสนา การให้วัดต่าง ๆ เป็นศูนย์รวมของประชาชนในเขตชุมชนรอบ ๆ วัด เข้ามาประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เป็นศูนย์รวมของการเสริมสร้างแนวร่วมในการสนับสนุนศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม แต่ก็ยังไม่ราบรื่น เพราะถูกมองข้ามจากกลุ่มคนบางกลุ่ม ใน การที่จะร่วมกันกับ้องค์การบริหารส่วนตำบลในการช่วยรักษา และสนับสนุน ร่วมในการอนุรักษ์ให้คงอยู่ถาวร และพัฒนาให้ดีขึ้นเหมาะสม

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าหาก้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ และ้องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีนโยบายส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ย่อมส่งผลอันดีต่อชุมชน ซึ่งผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของ้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ และปากพ่องฝั่งตะวันตกเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนด

เป็นนโยบาย เพื่อส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

1.3.2 ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

1.3.3 ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

1.3.4 ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

1.3.5 ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ 1. ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 11,235 คน (สถิติจำนวนประชากรสำนักงานทะเบียนองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตกและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ ณ เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2558)

2. ประชาชนที่เป็นผู้นำชุมชน ได้แก่ อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มสหกรณ์ ออมทรัพย์ ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำกลุ่มอาชีพ และข้าราชการบำนาญ

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านการเรียนรู้
- ด้านการมีส่วนร่วม
- ด้านการสร้างเครือข่าย
- ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ สถานที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก และองค์การบริหารส่วน ตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.4 ทำให้สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการส่งเสริม ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่ง อันมีผลทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งนั้น ๆ ออกมาได้ ทั้งในทางที่ถูกต้อง และในทางที่ไม่ถูกต้อง หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม หมายถึง การให้ความสำคัญและเป็นภารกิจที่มี การพัฒนา ยกระดับในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพและก้าวหน้า ซึ่ง กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะปฏิบัติหรือเลือกปฏิบัติตามศักยภาพขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนั้น ประกอบไปด้วย 4 ประการ ได้แก่ การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่าย และ การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

ด้านการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมกิจกรรมการให้ความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างองค์ ความรู้เกี่ยวกับสาระสำคัญของศาสนา การส่งเสริมให้มีหลักสูตรท้องถิ่นที่บรรจุความรู้เรื่อง “ท้องถิ่น ของเรา” ไว้ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ หวงแหน ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม การปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง พอดี การส่งเสริมให้ ประชาชนมีการเรียนรู้ตามอัธยาศัย การเรียนรู้ตลอดชีวิตในเรื่องศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น การจัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

ด้านการมีส่วนร่วม หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของ ศาสนาที่ตนเองนับถือและกิจกรรมที่จัดขึ้นในเทศกาลต่าง ๆ ตามประเพณีท้องถิ่น การจัดทำประชา พิจารณ์และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมการดำเนินชีวิตตาม หลักศาสนา การกำหนดยุทธศาสตร์และวางแผนกิจกรรมการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งติดตามและประเมินผลตามแผนทุก ๆ 3 ปี การ จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่นของตนเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วน ร่วม การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม การจัดกิจกรรม เชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

ด้านการสร้างเครือข่าย หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ในการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา และวัฒนธรรมของตนเอง การจัด กิจกรรมการถ่ายทอดประสบการณ์ระหว่างหน่วยงานราชการและภาคประชาชน การจัดตั้งองค์กรเพื่อ เป็นเครือข่ายระดับครอบครัว เพื่อการเรียนรู้ เข้าใจและเคารพ อนุรักษ์และส่งเสริม ตลอดจนเชื่อมโยง กับเครือข่ายอื่น ๆ การจัดทำและเชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างเครือข่ายภาคประชาชนในการส่งเสริม ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม การจัดให้มีหรือสนับสนุนกิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ระหว่างท้องถิ่น การส่งเสริมกิจกรรมที่เน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อส่งเสริม การอยู่ร่วมกันในชุมชน

ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ หมายถึง การ สนับสนุนประสานกับหน่วยงานอื่นในการ ประชาสัมพันธ์ การบรรยายหรือกิจกรรมที่ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเพื่อสร้างความสมานฉันท์ การจัดให้มี/สนับสนุน/ประสานกับหน่วยงานอื่นจัดกิจกรรมเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อสร้างและประสาน ความเข้าใจ และความร่วมมือระหว่างกัน การบูรณาการคุณค่าทางวัฒนธรรมที่หลากหลายให้เกิด

ประโยชน์เกื้อกูลต่อชุมชน การยอมรับความหลากหลายทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน การซึมซับวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

ศาสนา หมายถึง แบบแผนความเชื่อที่ตอบสนองความศรัทธาของสังคม

ศิลปะ หมายถึง ฝีมือ ฝีมือทางการช่าง การแสดงออกซึ่งอารมณ์สะเทือนใจให้ประจักษ์เห็น โดยเฉพาะหมายถึง วิจิตรศิลป์ ศิลปะพื้นบ้าน หรือ ศิลปะท้องถิ่น คือ ฝีมือของช่างประจำถิ่นที่แสดงออกถึง ภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น

วัฒนธรรม หมายถึง แบบแผนการดำเนินชีวิตที่ถือปฏิบัติ ปรับเปลี่ยนสืบทอดกันมาทั้งที่เป็น รูปธรรม และนามธรรม

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในที่นี้ หมายถึง ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก และ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือเท่านั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1) 18- 30 ปี, 2) 31-40 ปี} 3) 41-50 ปี และ 4) 51 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) ประถมศึกษา, 2) มัธยมศึกษา/ปวช., 3) อนุปริญญา/ปวส. และ 4) ปริญญาตรี/สูงกว่า

อาชีพ หมายถึง อาชีพประจำของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) เกษตรกรรม/รับจ้าง, 2) ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว, 3) ราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ 4) อาชีพอื่น ๆ (ระบุ).....

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท, 2) 5,000 -10,000 บาท, 3) 10,001-15,000 บาท และ 4) 15,001 บาทขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ทำ การศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานแนวทางการ วิจัย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
- 2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
- 2.3 บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 2.4 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

2.1.1 ทฤษฎีความขัดแย้งทางความคิด

David L. London and Albert J. Della Bitta (อ้างถึงใน มาโนช คงาศัย, 2553, หน้า 7-8) ได้พัฒนาขึ้นโดยเฟสติงเจอร์ (Festinger) โดยกล่าวถึงความขัดแย้งทางความคิดว่าเป็นสภาพทาง จิตวิทยา เกิดขึ้นเนื่องจากบุคคลเผชิญกับความขัดแย้ง 2 ความคิด ซึ่งเขาเชื่อว่าความคิดทั้งสองนั้นเป็น ความจริง แต่ทว่าความคิดทั้งสองนั้นไม่สามารถเข้ากันได้ นั่นคือ เกิดความขัดแย้งไม่ลงรอยกัน จนเป็น เหตุทำให้เกิดความตึงเครียดไม่สบายใจ จนกลายเป็นแรงจูงใจ กระตุ้นให้บุคคลนั้นหาทางลดความ ขัดแย้ง หรือความเครียดทางจิตให้กลับคืนสู่สภาพความกลมกลืนขึ้นมาใหม่ ความขัดแย้งทางความคิด สามารถเกิดขึ้นได้ 3 ทางด้วยกัน ดังนี้

1. ความขัดแย้งทางตรรกวิทยา (Logical Inconsistency) ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้เสมอ ตัวอย่าง เช่น ลูกกวาดทุกชนิดมีรสหวาน แต่ลูกกวาดของฉันมีรสเปรี้ยว เป็นต้น
2. ความขัดแย้งระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม (Conflict Between Attitudes and Behaviors) ตัวอย่างเช่น ฉันรู้ว่าการสูบบุหรี่เป็นสาเหตุให้เกิดมะเร็ง กับ ฉันสูบบุหรี่ เป็นต้น
3. ความขัดแย้งเกิดจากความคาดหวังไม่เป็นไปอย่างที่คาดคิด (Expectation is Disconfirmed) ตัวอย่างเช่น ผู้บริโภคที่คาดหวังจะซื้อสินค้าราคาถูก เพื่อต้องการประหยัดจึงตัดสินใจไปซื้อ

สินค้าที่วางขายข้างถนนนอกห้างสรรพสินค้า แต่กลับพบกับความผิดหวัง เพราะมีแต่สินค้าที่ไม่ดี มีตำหนิ และไม่ทันสมัย เป็นต้น

ไม่ว่าความขัดแย้งทางความคิดเกิดจากสาเหตุใดก็ตาม บุคคลจะรู้สึกไม่สบายใจ หากทางลดความขัดแย้ง (Dissonance Reduction) ที่เป็นหลักสำคัญมี 3 แนวทาง ดังนี้

1. การหาเหตุผลมาอ้างเข้าข้างตัวเอง (Rationalization) จากตัวอย่างข้างต้น คนที่สูบบุหรี่ก็อาจหาเหตุผลมาอ้างว่า เพราะต้องทำงานกลางคืน ช่วยให้ไม่่วง หรือเพราะไม่ชอบอยู่เฉย ๆ โดยไม่ทำอะไร การสูบบุหรี่จะทำให้ไม่เหงา รู้สึกเท่ และให้ความเพลิดเพลินดี เข้าลักษณะทำนองงุ่นเปรี้ยว มนนาหวาน เป็นการป้องกันตนเองให้เกิดความรู้สึกสบายใจ

2. การหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนหรือยืนยันการกระทำของตน (Seeking Additional Information That is Supportive of or Consistent with his Behavior) ตัวอย่างเช่น คนที่สูบบุหรี่อาจหาบุคคลสำคัญที่สูบบุหรี่เหมือนกันมาอ้าง เช่น แม้แต่หมอเองยังสูบบุหรี่ หรือบุคคลบางคนสูบบุหรี่จนกระทั่งวันตาย เมื่ออายุ 90 ปี เป็นต้น

3. หาวิธีการกำจัดหรือเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความขัดแย้งบางประการ (Eliminating or Altering Some of The Dissonant Element) ซึ่งอาจทำได้ด้วยการเลิกสูบบุหรี่ โดยคิดคำนึงถึงผลการวิจัยที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสูบบุหรี่กับการเกิดมะเร็ง มาพิจารณาใคร่ครวญ เพื่อเปลี่ยนทัศนคติใหม่ก็อาจเป็นไปได้

สรุปได้ว่า ความขัดแย้งทางความคิดว่าเป็นสภาพทางจิตวิทยา ซึ่งเป็นความขัดแย้งทางตรรกวิทยา ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม เกิดจากความคาดหวังไม่เป็นไปอย่างที่คาดคิด ไม่ว่าความขัดแย้งทางความคิดเกิดจากสาเหตุใดก็ตาม บุคคลจะรู้สึกไม่สบายใจ หากทางลดความขัดแย้ง โดยการหาเหตุผลมาอ้างเข้าข้างตัวเอง หาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนหรือยืนยันการกระทำของตน เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความขัดแย้งบางประการ เพื่อเปลี่ยนทัศนคติใหม่ก็อาจเป็นไปได้

2.1.2 ทฤษฎีความสมดุล (Balance Theory)

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีของไฮเดอร์ (Heider) เป็นการกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ 3 อย่าง เรียกว่า "Triads" ดังนี้คือ

o = ผู้สังเกตการณ์ (Observer) หรือผู้บริโภคร

p = บุคคลอีกคนหนึ่ง (Another Person) หรือผู้รับรองสินค้า

x = วัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง (Object) เช่น สินค้าตราหนึ่ง

ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้ง 3 (o - p - x) จะเกิดภาวะสมดุลหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้สังเกตการณ์หรือผู้บริโภคร ประเมินบุคคลอีกคนหนึ่งและวัตถุ (ตราสินค้า) ว่ามีทิศทางไปทางใด ซึ่งอาจเป็นบวก (+) หมายถึง "ชอบ" หรือเป็นลบ (-) ซึ่งหมายถึง "ไม่ชอบ"

ตามทฤษฎีความสมดุล กล่าวว่า โดยปกติแล้วคนเราต้องการให้องค์ประกอบทั้ง 3 อย่าง อยู่ในสภาวะสมดุล ซึ่งก็จะทำให้สภาวะจิตใจกลมกลืนสอดคล้องกัน จึงไม่มีความตึงเครียดที่จะต้องปรับเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหา ซึ่งสภาวะความกลมกลืน (Harmony) จะเกิดขึ้นเมื่อเครื่องหมายแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ มีผลออกมาเป็นบวก ในกลุ่ม ก. สภาวะสมดุล (Balance State) จะเกิดจากมีเครื่องหมาย (+) ทั้ง 3 เครื่องหมาย หรือมีเครื่องหมาย (-) 2 เครื่องหมาย กับเครื่องหมาย (+) 1 เครื่องหมาย ส่วนในกลุ่ม ข. สภาวะความไม่สมดุล (Imbalance State) จะเกิดขึ้นเมื่อมีเครื่องหมาย (+) 2 เครื่องหมาย กับมีเครื่องหมาย (-) 1 เครื่องหมาย หรือเมื่อมีเครื่องหมาย (-) ทั้ง 3 เครื่องหมาย

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง เกิดมาจากความขัดแย้ง จนเป็นเหตุทำให้เกิดความตึงเครียดไม่สบายใจ จนกลายเป็นแรงจูงใจ กระตุ้นให้บุคคลนั้นหาทางลดความขัดแย้ง หรือความเครียดทางจิตใจให้กลับคืนสู่สภาพความกลมกลืนขึ้นมาใหม่ ความขัดแย้งทางความคิด จะเกี่ยวกับพื้นฐานประจำตัวอย่างเช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน แต่เมื่อองค์ประกอบทั้ง 3 อย่าง (o - p - x) อยู่ในสภาวะสมดุล ซึ่งก็จะทำให้สภาวะจิตใจกลมกลืนสอดคล้องกัน ก็จะทำให้เกิดความเห็นทางบวก

2.1.3 ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็น (Attitude) ตามศัพท์ทางพระพุทธศาสนา คือ ความเห็น ซึ่งเป็นคำกลาง ๆ ความเห็นถูกจัดเป็นสัมมาทิฐิ ความเห็นผิดจัดเป็นมิฉนาทิฐิ ส่วนความคิดเห็นตามความเห็นของนักวิชาการนั้น มีความแตกต่างกันไป ดังนี้

สุรางค์ จันทน์เอม (2520, หน้า 43) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า “เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ไม่ว่าข้อมูลนั้นจะมีหลักฐานอ้างอิงหรือไม่ หรืออาจเห็นด้วยตา หัดศนคติ คือการที่บุคคลมีความรู้สึกทั่ว ๆ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนความคิดเห็นคือการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ (2522, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า “เป็นการแสดงออกซึ่งวิจารณ์ญาณที่มีต่อบุคคลเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริงที่ศนคติของบุคคล ในขณะที่ศนคติแสดงความรู้สึกทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ

ประสาธ อิศรปริดา (2523, หน้า 17) ได้ให้แนวความคิดไว้ว่า ความคิดเห็น “เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น และความรู้สึกหรือความจริง รวมทั้งความรู้สึกที่เราประเมินค่าออกมาทั้งในทางบวกและทางลบ”

ลัดดา กิตติวิภาค (2525, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็น คือ “ความคิดที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ซึ่งทำให้เกิดความพร้อมที่จะมีปฏิริยาโต้ตอบในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด”

โสภา ชูพิกุลชัย และคนอื่น ๆ (2525, หน้า 10-14) ได้ให้คำจำกัดความของ ความคิดเห็นว่าเป็น “ความคิดเห็นเป็นการรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความเห็นและความจริง ซึ่งได้แก่ความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึก ซึ่งเป็นการประเมินค่าทั้งบวกและลบ ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันกัน ความคิดเห็นเมื่อได้ก่อรูปขึ้นมาแล้วยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้”

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526, หน้า 1) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ “ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานที่ และอื่น ๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกบ่งถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง”

เสนาะ ติเยาว์ (2527, หน้า 35) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็น “เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ไม่ว่าข้อมูลนั้นจะมีหลักฐานอ้างอิงหรือไม่”

พรรณี ช. เจนจิต (2528, หน้า 288) ได้ให้แนวความคิดไว้ว่า “ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความรู้สึก ทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป”

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง สภาวะด้านความคิดพร้อมของจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์สภาวะความพร้อมนั้น จะเป็นแรงกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคล ที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับก็ได้ และความคิดเห็นยังผลให้คนเราแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา

2.1.4 ลักษณะและองค์ประกอบของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความคิดเห็น ความรู้สึก การตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ โดยเห็นได้จากการที่นักวิชาการได้ให้ความหมายที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นมีลักษณะในทิศทาง 2 มิติ

สุชา จันท์ธอม (2524, หน้า 83) ได้กล่าวว่า การเกิดความคิดเห็นนั้นเนื่องมาจากปัจจัย ดังนี้

1. อบรมเลี้ยงดูเด็กที่เกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ก็มีความเลื่อมใสในศาสนาพุทธไปด้วย

2. จากเหตุการณ์ที่ประทับใจ ซึ่งมักเป็นประสบการณ์เพียงครั้งเดียว

3. การรับเอาความคิดเห็นเดิมของผู้ที่มีอยู่แล้วมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง

4. เกิดจากบุคลิกภาพของแต่ละคน เช่น การมองโลกในแง่ร้าย

5. เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน

6. ความต้องการที่จะให้สมปรารถนาทำให้เกิดความเห็นต่อสิ่งอื่น ๆ เช่น คนไข้มีความคิดเห็นต่อหมอ เพราะหมอเป็นผู้ที่รักษาเขาให้หายได้

อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเกิดความคิดเห็น มีดังนี้

1. บิดา มารดา ของเด็ก

2. วัฒนธรรมภายในสังคม

3. การศึกษา การเรียนในโรงเรียน

4. สื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529, หน้า 92) ได้กล่าวว่า “ลักษณะของความคิดเห็นจะเป็น 2 มิติ คล้าย ๆ กับวัตถุ ซึ่งเป็นมิติความกว้างและมิติความยาว ลักษณะของความคิดเห็นจะประกอบด้วยมิติ ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ทิศทาง มีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกและทางลบ ทางบวกได้แก่ ความรู้สึกหรือท่าทางในทางที่ดี ชอบและพึงพอใจ ส่วนทางลบ ก็เป็นไปในทางตรงข้าม ได้แก่ความรู้สึกหรือท่าทางในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ และไม่พึงพอใจ

2. ความเข้มข้นมีอยู่ 2 ขนาด คือความเข้มข้นมากและความเข้มข้นน้อย เช่น บางคนมีความรู้สึกชอบสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยมาก แต่บางคนมีท่าทีไฝ่ต่ำมาก ๆ ถ้าบุคคลมีความคิดเห็นที่มีความเข้มข้นมาก จะเป็นอุปสรรคในการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น”

นวม สงวนทรัพย์ (2535, หน้า 77) ได้สรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นมีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

1. ความคิดเห็น คือ ความพร้อมทางจิตหรือระบบประสาท กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความคิดเห็น คือ การแสดงแห่งภาพทางสมองทางจิตเกี่ยวกับวัตถุ ปัจเจกชน และสถานการณ์ต่าง ๆ

2. ความคิดเห็นไม่ใช่สิ่งติดมาแต่กำเนิด หากเป็นการเรียนรู้ของมนุษย์

3. ความคิดเห็นทำหน้าที่กระตุ้นหรือเร้าให้บุคคลควรประพฤติ หรือแสดงปฏิกิริยาในอาการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อปัจเจกชน วัตถุ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ

ความคิดเห็นเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ โดยมีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสร้างความคิดเห็น ดังนี้

1. วัฒนธรรม มีอิทธิพลต่อชีวิตทุก ๆ คน ตั้งแต่เกิดจนตาย

2. ครอบครัว ครอบครัวเป็นแห่งแรกในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก จึงมีอิทธิพลมากที่สุดในการสร้างความคิดเห็นให้แก่เด็ก

3. กลุ่มเพื่อน เด็กที่จากพ่อแม่มาอยู่กับเพื่อน ๆ ตั้งแต่เด็ก ๆ จะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมาก เพราะเด็กต้องการยอมรับจากเพื่อน ต้องการการแนะนำจากเพื่อน

4. บุคลิกภาพ บุคคลที่มีบุคลิกภาพต่างกัน เช่น พวกชอบสังคม พวกเกลียดสังคม จะมีความคิดเห็นไม่เหมือนกัน

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง สภาวะด้านความคิดพร้อมของจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนั้น จะเป็นแรงกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคล ที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับก็ได้ และความคิดเห็นยังผลให้คนเราแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา

2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

2.2.1 ความหมายของศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

1. ศาสนา

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, หน้า 1100) ได้นิยามความหมายของ “ศาสนา” ว่าเป็น ลัทธิความเชื่อของมนุษย์อันมีหลัก คือ แสดงกำเนิดและความสิ้นสุดของโลกเป็นต้น อันเป็นไปในฝ่ายปรมาตม์ฝ่ายหนึ่ง แสดงหลักธรรมเกี่ยวกับบุญบาปอันเป็นไปในฝ่ายศีลธรรมประการหนึ่งพร้อมทั้ง ลัทธิพิธีที่กระทำตามความเห็นหรือตามคำสั่งสอนในความเชื่อถือนั้น ๆ

พระราชวรมณี (2538, หน้า 291) ได้นิยามความหมายของ “ศาสนา” ว่าเป็น คำสอน, คำสั่งสอน, ปัจจุบันใช้หมายถึงลัทธิความเชื่อถืออย่างหนึ่ง ๆ พร้อมด้วยหลักคำสอน ลัทธิ พิธี องค์การ และกิจการทั่วไปของหมู่ชนผู้นับถือลัทธิความเชื่ออย่างนั้น ๆ

สรุป ความหมายของ “ศาสนา” คือ แบบแผนความเชื่อที่ตอบสนองความศรัทธาของสังคม

2. ศิลปะพื้นบ้าน, ศิลปะท้องถิ่น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 783) ได้นิยามความหมาย “ศิลปะ” ว่าเป็น ฝีมือ, ฝีมือทางการช่าง, การทำให้วิจิตรพิสดาร, การแสดงออกซึ่งอารมณ์สะท้อนใจให้ประจักษ์เห็น โดยเฉพาะหมายถึง วิจิตรศิลป์

ศิลป์ พีระศรี (อ้างถึงใน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย 2550, หน้า 6) ได้อธิบายว่า ศิลปะชาวบ้าน (Folk Art) การร้องรำทำเพลง จิตรกรรมการวาดเขียนและอื่น ๆ ซึ่งมีกำเนิดมาจากชีวิตจิตใจของประชาชน เรียกว่า ศิลปะชาวบ้าน

วัฒนะ วัฒนาพันธุ์, บุบผา วัฒนาพันธุ์ และสามารถ ศรีจำนงค์ (อ้างถึงใน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2550, หน้า 6) ได้อธิบายว่า ศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้าน คือ ผลงานที่สร้างขึ้นเองโดยชาวบ้านเพื่อใช้เองหรือขาย มีรูปแบบเรียบง่ายใช้วัสดุที่หาได้ใกล้ตัว

ศิลปะพื้นบ้านอาจแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 คือ งานฝีมือช่าง ได้แก่ งานหัตถกรรมต่าง ๆ เช่น เครื่องจักรสาน งานแกะสลัก หรือจิตรกรรม เช่น ภาพเขียนสี ด้านสถาปัตยกรรม เช่น รูปแบบอาคาร ศาสนสถาน หรือบ้านเรือนที่อยู่อาศัย

ประเภทที่ 2 คือ งานศิลปะด้านการแสดง เช่น การขับร้อง การฟ้อนรำ มโนราห์ ฟ้อนเล็บ หมอลำ ลำตัด เพลงฉ่อย เพลงอีแซว

ประเภทที่ 3 คือ กีฬาหรือการละเล่นพื้นบ้าน เช่น การแข่งกลองเสียง เป็นต้น

สรุปความหมายของศิลปะพื้นบ้าน หรือ ศิลปะท้องถิ่น หมายถึง ฝีมือของช่างประจำถิ่นที่แสดงออกถึงภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น

3. วัฒนธรรม

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 757) ได้นิยามความหมาย “วัฒนธรรม” ว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ, วิถีชีวิตของหมู่คณะ, ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรม พุทธศักราช 2485 หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน, ทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิตสร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้อยู่ในหมู่พวกของตน

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม (อ้างถึงใน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย 2550, หน้า 6) ได้นิยามว่า วัฒนธรรม หมายถึง วิถีการดำเนินชีวิต (The Way of Life) ของคนในสังคม เช่น การกิน การอยู่ การแต่งกาย และหลักเกณฑ์การดำเนินชีวิต ซึ่งคนส่วนใหญ่ปฏิบัติสืบต่อกันมาสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขและกาลเวลา

ประเวศ วะสี (อ้างถึงใน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย 2550, หน้า 6) ได้นิยามว่า วัฒนธรรม คือ วิถีชีวิตร่วมกันของกลุ่มชนอันสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมหนึ่ง ๆ สิ่งแวดล้อมในแต่ละแห่งแตกต่างกัน วัฒนธรรมจึงแตกต่างกันไปตามชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ ที่เรียกว่า ความหลากหลายทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตร่วมกันมีความหมายกว้างและครอบคลุมมาก

สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร (อ้างถึงใน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2550, หน้า 6) ได้แบ่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรมเป็น 2 ประเภท คือ มรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ สิ่งก่อสร้าง หรือสถานที่ หมายถึง วัตถุหรือสถานที่ที่เกิดขึ้นจากฝีมือ การประดิษฐ์คิดค้น การดัดแปลง การอยู่อาศัยหรือใช้ประโยชน์จากมนุษย์ สามารถเห็นและจับต้องได้ สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวอาจจะใช้ประโยชน์เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วทิ้งร้างไปหรือใช้ประโยชน์มาจนกระทั่งปัจจุบันมรดกศิลปวัฒนธรรมประเภทนี้ มีทั้งชนิดที่เคลื่อนที่ได้ เรียกว่า “โบราณวัตถุและศิลปวัตถุ” และชนิดที่ติดที่เรียกว่า “โบราณสถาน” และมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่เป็นนามธรรมจับต้องไม่ได้ ได้แก่ ความคิด ความเชื่อ ประเพณี ขนบธรรมเนียมแบบแผนข้อปฏิบัติในกลุ่ม หรือสังคม ซึ่งยอมรับปฏิบัติสืบต่อกันมา เช่น ศาสนา จารีต หรือฮีต ความรู้ สื่อต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นแต่จะสัมผัสได้ทางประสาทสัมผัสอื่น ๆ เมื่อได้นำเอาสิ่งที่มองไม่เห็นดังกล่าวมาแสดงออกในรูปของการปฏิบัติ ได้แก่ พิธีกรรมทางศาสนา การพูดหรือสื่อภาษา การเขียนหรือจารึก การร้อง-เล่นดนตรีเป็นการสื่อทำนองออกมาเป็นเสียง ฯลฯ ซึ่งมรดกทางศิลปวัฒนธรรมประเภทที่เป็นนามธรรมเหล่านี้แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาและวรรณกรรม และศิลปะการแสดง

สรุปได้ว่า ศาสนา คือ ลัทธิความเชื่อของมนุษย์อันมีหลัก พร้อมด้วยหลักคำสอน ลัทธิพิธี เป็นแบบแผนความเชื่อที่ตอบสนองความศรัทธาของสังคม ศิลปะ คือ การแสดงออกซึ่งอารมณ์ สะท้อนใจให้ประจักษ์เห็น โดยเฉพาะหมายถึง วิจิตรศิลป์ ฝีมือของช่างประจำถิ่นที่แสดงออกถึงภูมิ

ปัญญาและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น วัฒนธรรม คือ แบบแผนการดำเนินชีวิตที่ถือปฏิบัติปรับเปลี่ยน สืบต่อกันมาทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม

2.2.2 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น

กระทรวงวัฒนธรรม (2558, website) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานซึ่งเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ซึ่งประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2547 ไว้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 รักษา สืบทอด วัฒนธรรมของชาติและความหลากหลายของวัฒนธรรม ท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างมั่นคง

1. ศึกษาวิจัย อนุรักษ์ มรดกทรัพย์สินทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมให้เป็นระบบ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

2. ส่งเสริม พิธีกรรม สืบทอด ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทย

3. พิธีกรรม สืบทอด ภูมิปัญญาไทย

4. ดำรงรักษาวัฒนธรรมเกี่ยวเนื่องกับสถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์

กิจกรรมในยุทธศาสตร์ที่ 1 เช่น เชิดชูวัฒนธรรมอันเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดต่าง ๆ ภูมิปัญญาไทย, ภูมิปัญญาโลก ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างค่านิยม จิตสำนึก และภูมิปัญญาคนไทย

1. สร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อให้โอกาสแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

2. ส่งเสริมให้เกิดโอกาสแห่งการเรียนรู้สร้างสรรค์และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางศิลปะและวัฒนธรรมด้วยการจัดการศึกษาเฉพาะทาง ทั้งในระบบ นอกกระบบ และตลอดชีวิต

3. ส่งเสริมการนำหลักธรรมทางศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสอดคล้องกับแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

4. การสร้างค่านิยม จิตสำนึกในสังคมไทยในกลุ่มคนทุกกลุ่ม ทุกระดับให้เห็นคุณค่าในศิลปะ และวัฒนธรรม

กิจกรรมในยุทธศาสตร์ที่ 2 เช่น พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทย หอศิลป์ ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ อุทยานประวัติศาสตร์ แหล่งโบราณสถาน แหล่งมรดกโลก การสร้างค่านิยมให้เกิดความรักชาติ การปรับ กระบวนทัศน์วัฒนธรรมองค์กร ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 นำทุนวัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าทางสังคม และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

1. การศึกษาวิจัยและประยุกต์ สร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดคุณค่า

2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3. ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เพื่อสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับคนในชาติ

4. ใช้มิติทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นสื่อในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

กิจกรรมในยุทธศาสตร์ที่ 3 เช่น ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภูมิภาค, ประเทศไทยเป็นประตูสู่วัฒนธรรมแห่งเอเชียอาคเนย์ (Southeast Asian Cultural Gateway) ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

1. ส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมและดำเนินการงานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมด้วยตนเอง

2. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาพัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อการบริหารจัดการ การบริการ การเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์

3. บูรณาการความร่วมมือและสร้างเครือข่ายในการดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

4. แก่กฎหมาย ระเบียบ และกำหนดคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจนการวิจัยการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

กิจกรรมในยุทธศาสตร์ที่ 4 เช่น E – Culture, ศูนย์บูรณาการวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน, ตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อดูแลงานวัฒนธรรมในสาขาต่าง ๆ ฯลฯ

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2558, website) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ดังนี้

1. พัฒนา อนุรักษ์ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมประเพณีและเอกลักษณ์ความเป็นไทยที่เป็นมรดกและคุณค่าของท้องถิ่นและของชาติอย่างเป็นระบบ

2. ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่สร้างความเข้าใจให้ถ่องแท้ถึงกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความเพียรและความรู้รักสามัคคี รวมทั้งสนับสนุนให้มีการนำมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง

3. สนับสนุนให้มีการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตแก่ประชาชนอย่างเป็นองค์รวมทั้งในเรื่องของการศึกษา พัฒนาทักษะ ฝึกอบรม การกลั่นกรองและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสมัยใหม่ การพัฒนาสุขภาพของตนเองและครอบครัว การเสริมสร้างวิถีประชาธิปไตย ความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและท้องถิ่นของตนเอง

4. พัฒนาบุคลากรทางศาสนาให้มีคุณภาพและมีทักษะในการเผยแพร่หลักธรรมสู่สาธารณชนได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และกลุ่มเป้าหมาย

5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประยุกต์หลักคำสอนของแต่ละศาสนาเข้าสู่วิถีปฏิบัติของประชาชนอย่างถูกต้องเหมาะสม และเปิดพื้นที่สาธารณะของศาสนสถานในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาจิตใจคนและพัฒนาสังคม รวมทั้งกำกับดูแลส่งเสริมสถาบันศาสนาให้เน้นเผยแพร่หลักคำสอนที่ถูกต้องแก่ประชาชน

6. พัฒนาคุณภาพและคุณธรรมของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและเยาวชน ควบคู่กับการปรับหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน และประสานความร่วมมือกับครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนร่วมกัน

7. สนับสนุนให้บ้าน ศาสนสถาน สถาบันการศึกษาทุกระดับปลูกฝังและถ่ายทอดภูมิปัญญา ประเพณีที่ดีงาม หลักศาสนาของคนในชุมชน และการนำภูมิปัญญาไปใช้ในทางปฏิบัติและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อต่าง ๆ เชื่อมต่อเครือข่ายภูมิปัญญาเพื่อให้สามารถเข้าถึงชุมชนในทุกกระดับ

8. สนับสนุนผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน ฯลฯ ให้มีโอกาสทำประโยชน์เพื่อชุมชน

9. ส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการรวบรวม วิจัย สังเคราะห์และพัฒนาต่อยอดภูมิปัญญา โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการภูมิปัญญาอย่างเป็นระบบและสามารถเข้าถึงได้สะดวก

10. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าของการไว้เนื้อเชื่อใจการประนีประนอม การสร้างสันติและความสามัคคี

แนวคิดตามทฤษฎีดอกไม้หลากสี คือ แนวคิดเรื่องเอกภาพในความหลากหลายความเหมือนในความแตกต่าง รัฐควรปลูกฝังแนวคิดนี้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นโดยเน้นไปที่เยาวชน ให้แต่ละชุมชนดำรงเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นมรดกทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีในท้องถิ่น ซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละสังคม ขณะเดียวกันก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ ประหนึ่งดอกไม้ที่มีสีสันแตกต่างกันแต่ก็สวยงามเมื่ออยู่รวมกัน ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้

1. ให้ความรู้เรื่องความแตกต่างด้านเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมของแต่ละภาค แต่ละจังหวัด ตลอดจนถึงความแตกต่างในระดับท้องถิ่นแก่ประชาชน โดยเน้นที่แนวคิดเรื่อง “ความแตกต่างคือความงดงาม”

2. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจในความแตกต่าง ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมโดยให้ตระหนักถึงคุณค่าของความเป็นเพื่อนมนุษย์ เพื่อนร่วมชาติและเพื่อนร่วมสังคมไม่แบ่งแยก

3. สนับสนุนให้ประชาชนมีเครือข่ายของกลุ่มที่มีเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน และรวมกลุ่มประกอบกิจกรรมที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ เช่น การเข้าร่วมในกิจกรรมของแต่ละศาสนาอย่างเพื่อนบ้านและช่วยเหลือด้วยสิ่งของหรือด้านแรงงาน

ประเวศ วะสี (อ้างถึงใน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550, หน้า 19) ได้เสนอแนวทางการส่งเสริมเรื่องวัฒนธรรมกับการพัฒนา สรุปได้ดังนี้

1. การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เพื่อให้คนในสังคมทราบว่าวัฒนธรรมคืออะไร และวัฒนธรรมสำคัญสำหรับการพัฒนาอย่างไร เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุด เพราะเมื่อเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง (สัมมาทัศนคติหรือสัมมาทิฐิ) สังคมก็จะปฏิบัติถูกต้องได้ กิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องนี้ได้แก่

1.1 มีเวทีแลกเปลี่ยนความคิดอย่างสม่ำเสมอ

1.2 การรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรู้ การส่งเสริมการวิจัย การสังเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร และผลการวิจัยให้เป็นปัญญาที่สูงขึ้น

1.3 การสร้างสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นหนังสือ วีดีโอ มัลติมีเดีย การเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ มีการปรับปรุงอยู่เสมอ ควรจะแสวงหาความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งทางภาคธุรกิจ การเงินด้วย

1.4 การประชุมสัมมนาในรูปแบบกลุ่มต่าง ๆ ควรมีการประชุมใหญ่ทางวัฒนธรรมทั้ง 4 ภาคเป็นประจำทุกปี

2. การสนับสนุนเวทีทางวัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่น ควรสนับสนุนเวทีวัฒนธรรมในรูปแบบที่หลากหลายในชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ

3. ส่งเสริมสถาบันครอบครัว โดยการสนับสนุนให้พ่อ แม่ ลูกได้มีเวลาให้แกกันและกันมากยิ่งขึ้นเหมือนในอดีต อันจะเป็นการสร้างความอบอุ่น ความรัก ความเข้าใจในครอบครัวได้มากยิ่งขึ้น

4. ส่งเสริมองค์กรชุมชนและกระบวนการเรียนรู้ของประชาชน ชุมชนที่เข้มแข็ง คือ ผู้ปฏิบัติวัฒนธรรม และชุมชนที่เข้มแข็งจะก่อให้เกิดการพัฒนาทุกด้าน

5. ปรับการศึกษาให้เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมไทย

6. ร่วมมือกันสร้างความเข้าใจบทบาทความสำคัญของวัฒนธรรมกับเศรษฐกิจ

7. มีการเพิ่มกองทุนและการบริหารงานวัฒนธรรม ในการส่งเสริมวัฒนธรรมกับการพัฒนา ต้องการเงินทุน และการบริหารจัดการที่คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2550, หน้า 20) ได้สรุปแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ได้ดังนี้

1. การเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีกล่าวคือ สังคมวัฒนธรรมไทยเป็นสังคมแห่งความหลากหลาย ที่มีกลุ่มคนที่มีศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และจารีตประเพณีที่หลากหลายร่วมกัน การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในสังคมแห่งความหลากหลายนี้ คนในท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่อยู่แวดล้อมตน

2. การกระตุ้นให้ท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญและภาคภูมิใจในศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีของตน อันจะนำมาสู่การมีจิตสำนึกและการรวมตัวของคนในท้องถิ่น เพื่อทำงานด้านการอนุรักษ์และพัฒนาศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีในท้องถิ่น

3. การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ในการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ทั้งในส่วนของ การเสนอความคิดเห็นและการลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดสำนึกร่วมของคนท้องถิ่นในการดูแลรักษาศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีของตน

4. การดำเนินกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น อันจะเป็นการเผยแพร่ สืบสาน อนุรักษ์ และพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ยังคงดำรงอยู่อย่างยั่งยืนท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก และก่อประโยชน์ให้กับท้องถิ่น อาทิ ด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาท้องถิ่น การศึกษา เป็นต้น

5. การจัดทำฐานข้อมูลองค์ความรู้ท้องถิ่นในรูปของการศึกษาวิจัย กล่าวคือ คนในท้องถิ่นทำหน้าที่สำรวจ ค้นคว้า และบันทึกองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับภูมิปัญญา ภาษา และวัฒนธรรมพื้นบ้านของตนเอง เพื่อเผยแพร่และธำรงไว้สืบไป

6. การสร้างเครือข่ายสายใยวัฒนธรรม ส่งเสริมให้สังคมสร้างและขยายเครือข่ายการเรียนรู้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีในท้องถิ่นของตนเองหรือท้องถิ่นอื่นอย่างบูรณาการ

สรุปได้ว่า การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ควรต้องดำเนินการฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมประเพณีและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่สร้างความเข้าใจให้ดั่งแก่ สนับสนุนให้มีการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พัฒนาบุคลากรทางศาสนาให้มีคุณภาพและมีทักษะในการเผยแพร่หลักธรรมสู่สาธารณชน พัฒนาคุณภาพและคุณธรรมของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา สนับสนุนให้บ้าน ศาสนสถาน สถาบันการศึกษาทุกระดับปลูกฝังและถ่ายทอดภูมิปัญญา ประเพณีที่ดั่งงาม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน วิจัย สังเคราะห์ รณรงค์ประชาสัมพันธ์คุณค่าของการไว้เนื้อเชื่อใจการประนีประนอม การสร้างสันติและความสมานสามัคคี

2.2.3 แนวทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2550, หน้า 21-26) ได้ให้แนวคิดว่าการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมนี้ตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานที่มุ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการพัฒนาคุณภาพของประชาชนให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีศักยภาพใน 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างเครือข่ายและด้าน การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ดังนั้น จากการประมวลศึกษาและสังเคราะห์กรอบแนวคิดเรื่องการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ตามอำนาจหน้าที่

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระเบียบ กฎและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แนวทางการจัดทำมาตรฐาน การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมก็ดำเนินไปตามแนวคิดพื้นฐานทั้ง 4 ด้านดังกล่าว และสามารถจัดแบ่งประเภทของมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ด้านต่าง ๆ ได้ 4 ด้าน ได้แก่ 3.1 ด้านการเรียนรู้ 3.2 ด้านการมีส่วนร่วม 3.3 ด้านการสร้างเครือข่ายและ 3.4 ด้านการ อยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

1. ด้านการเรียนรู้ คือ เกณฑ์การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเรียนรู้ เข้าใจและเคารพ ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ของตนเองหรือของผู้อื่นในท้องถิ่น มีกรอบแนวคิดที่ควรนำไปเป็น แนวทางจัดทำดัชนี ดังนี้

1.1 ส่งเสริมกิจกรรมการให้ความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับสาระ สำคัญของศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย เพื่อให้เป็นศาสนิกชนที่ดีของศาสนา

1.2 ส่งเสริมให้มีหลักสูตรท้องถิ่นที่บรรจุความรู้เรื่อง “ท้องถิ่นของเรา” ไว้ในการศึกษาขั้น พื้นฐาน

1.3 ให้ความรู้และความเข้าใจวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่นตนเอง

1.4 เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ หวงแหน ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

1.5 ปลุกฝังแนวคิดเรื่องเอกภาพในความหลากหลายหรือ “ทฤษฎีดอกไม้หลากสี” ให้กับ ประชาชนในท้องถิ่นโดยเน้นไปที่เยาวชน

1.6 ปลุกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง พอดี เช่น เศรษฐกิจพอเพียง การแบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกัน

1.7 ส่งเสริมให้ประชาชนมีการเรียนรู้ตามอัธยาศัย การเรียนรู้ตลอดชีวิตในเรื่องศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.8 การจัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณี

2. ด้านการมีส่วนร่วม คือ เกณฑ์การส่งเสริมให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ของตนเองหรือของผู้อื่นในท้องถิ่น มีกรอบแนวคิดที่ควรนำไปเป็น แนว ทางจัดทำดัชนี ดังนี้

2.1 ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของศาสนาที่ตนเองนับถือและ กิจกรรมที่จัดขึ้นในเทศกาลต่าง ๆ ตามประเพณีท้องถิ่น

2.2 จัดทำประชาพิจารณ์และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์และ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.3 กำหนดยุทธศาสตร์และวางแผนกิจกรรมการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ท้องถิ่น รวมทั้งติดตามและประเมินผลตามแผนทุก 3 ปี

2.4 จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่นของตนเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วม

3. ด้านการสร้างเครือข่าย คือ เกณฑ์การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นสร้างและขยายเครือข่ายการเรียนรู้ เข้าใจและเคารพศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่นของตนเองหรือท้องถิ่นอื่นมีกรอบแนวคิดที่ควรนำไปเป็นแนวทางจัดทำดัชนี ดังนี้

3.1 ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นของตนระหว่างหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในการอนุรักษ์และส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.2 จัดกิจกรรมการถ่ายทอดประสบการณ์ระหว่างหน่วยงานราชการ ภาคเอกชนภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และตามศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

3.3 ส่งเสริมหรือจัดตั้งองค์กรเพื่อเป็นเครือข่ายระดับบุคคล ครอบครัว หรือท้องถิ่นเพื่อการเรียนรู้ เข้าใจและเคารพ อนุรักษ์และส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ในลักษณะต่าง ๆ ตลอดจนเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น ๆ เช่น ศูนย์วัฒนธรรมระดับท้องถิ่น สภาวัฒนธรรมกลุ่มชมรมที่เกี่ยวข้อง

3.4 จัดทำและเชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างเครือข่ายด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ และประสบการณ์ซึ่งข้อมูลดังกล่าวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการจัดเก็บรวบรวมเพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอยู่แล้ว

4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ คือ เกณฑ์การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมทุกระดับอย่างเอื้ออาทร สงบสุข และยั่งยืน มีกรอบแนวคิดที่ควรนำไปเป็นแนวทางจัดทำดัชนี ดังนี้

4.1 การบูรณาการคุณค่าทางวัฒนธรรมที่หลากหลายให้เกิดประโยชน์เกื้อกูลต่อชุมชน

4.2 การยอมรับความหลากหลายทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นซึ่งกันและกัน

4.3 การซึมซับวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

สรุปได้ว่า การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมนี้ตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานที่มุ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการพัฒนาคุณภาพของประชาชนให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีศักยภาพใน 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างเครือข่ายและด้าน การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

2.2.4 ปรัชญาการดำเนินการ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2550, หน้า 21-26) ได้ให้แนวคิดที่ว่า ปรัชญาการดำเนินการ คือ แนวคิดพื้นฐานที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรม มีดังนี้

1. การเห็นคุณค่า หวงแหน และอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น และประชาคมกลุ่มองค์กรชุมชน ต้องตระหนักถึงคุณค่าของศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และมีจิตสำนึกที่จะสืบสานมรดกวัฒนธรรมท้องถิ่นสืบไป

2. การคำนึงถึงศักยภาพ ความเหมาะสม ความหลากหลายในองค์ประกอบต่าง ๆ เช่นด้าน ภูมิศาสตร์กายภาพ อาชีพ ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น ในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่กล่าวมา เพื่อจัดกิจกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้อง

3. การมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ถือเป็นภารกิจหลักของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นในการ ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์และยั่งยืน

สรุปได้ว่า ปรัชญาการดำเนินการ คือ แนวคิดพื้นฐานที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรม คือการเห็นคุณค่า หวงแหน และอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม คำนึงถึง ศักยภาพ ความเหมาะสม และการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

2.2.5 กฎหมายที่กำหนดภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2550, หน้า 1-2) ได้รวบรวมกฎหมายที่กำหนดภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนี้

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

มาตรา 67 “ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น”

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

มาตรา 50 “ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น”

มาตรา 53 “ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมือง มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

1. กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 50”

มาตรา 56 “ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลนคร มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

1. กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 53”

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

มาตรา 45 “องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

7. ทวี. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

8. จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

กฎกระทรวง (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 “ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

11. จัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น”

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

มาตรา 16 “ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น”

มาตรา 17 “ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

18. การส่งเสริมการศึกษา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น”

สรุปได้ว่า แนวคิดพื้นฐานที่มุ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการพัฒนาคุณภาพของประชาชนให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีศักยภาพในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างเครือข่ายและด้าน การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะเบียด กฎและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยมีปรัชญาการดำเนินการ คือ แนวคิดพื้นฐานที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ด้วยการเห็นคุณค่า หวงแหน และอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม คำนึงถึงศักยภาพ ความเหมาะสม ความหลากหลาย ในองค์ประกอบต่าง ๆ เช่นด้านภูมิศาสตร์กายภาพ อาชีพ ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของแต่ละ

ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์และยั่งยืน

2.3 บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.3.1 ความเป็นมาและโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

อูทัย หิรัญโต (2523, หน้า 18) ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2537 ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นไว้ 2 รูปแบบคือ สภาพัฒนาการ (ที่มีอยู่เดิม) กับองค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งอยู่ก่อนแล้วเป็นหลัก เช่น เทศบาล และสุขาภิบาล รวมทั้งเพิ่มอำนาจหน้าที่บางประการให้องค์กรทั้งสองสามารถริเริ่มได้โดยตนเองบ้าง ทั้งนี้ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานในตำบลที่มีรายได้โดยรวมไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท ให้จัดตั้งเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเรียกว่า องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีการแบ่งชั้นโดยยึดหลักเกณฑ์รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล (ไม่รวมเงินอุดหนุน) โดยแบ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 5 ชั้น แต่ละชั้นมีจำนวนพนักงานตำบลไม่เท่ากัน

1. องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 1 คือ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ 20 ล้านบาทขึ้นไป สามารถมีพนักงานส่วนตำบล ได้ 21 ตำแหน่ง
2. องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 2 คือ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ 12 - 20 ล้านบาทขึ้นไป สามารถมีพนักงานส่วนตำบล ได้ 12 ตำแหน่ง
3. องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 3 คือ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ 6 - 12 ล้านบาทขึ้นไป สามารถมีพนักงานส่วนตำบล ได้ 6 ตำแหน่ง
4. องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 4 คือ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ 3 - 6 ล้านบาทขึ้นไป สามารถมีพนักงานส่วนตำบล ได้ 4 ตำแหน่ง
5. องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 5 คือ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ 3 ล้านบาทขึ้นไป สามารถมีพนักงานส่วนตำบล ได้ 3 ตำแหน่ง

ปัจจุบันได้มีการปรับเปลี่ยนใหม่เป็น องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

ขวัญชัย วงศ์นิติกร (2532, หน้า 1-3) ได้สรุปไว้ว่า การบริหารราชการแผ่นดินเข้าสู่ระบบการกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่นนั้นประเทศไทยได้มีวิวัฒนาการระบบการปกครองมาเป็นลำดับโดยสมัยก่อนกรุงสุโขทัยมีหลักฐานอ้างอิงจากพงศาวดารว่า การปกครองของไทยแต่เดิมมีลักษณะการรวมกลุ่มเป็นหมู่เหล่าหรือชุมชนมีหัวหน้าเป็นผู้ปกครองดูแลรับผิดชอบให้ความคุ้มครองป้องกันภัยอันตรายแก่ผู้อยู่ใต้ปกครองเป็นการปกครองแบบหัวหน้าปกครองลูกน้องและเมื่อมีพลเมืองมากขึ้น ในสมัยน่านเจ้าได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็นส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การปกครองในส่วนกลางมีการกำหนดผู้ปกครอง ผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ส่วนการปกครองส่วนภูมิภาคมีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็นมณฑล แต่ละมณฑลมีเมืองเอก โท ตรี จัตวา แต่ละเมืองแบ่งออกเป็นแขวง แต่ละแขวงแบ่งออกเป็นแคว้น แต่ละแคว้นแบ่งเป็นหมู่บ้าน โดยแต่ละหน่วยการปกครองมีหัวหน้าปกครองลดหลั่นกันไปถึงปัจจุบัน แบ่งการปกครองที่เรียกว่าระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งแบ่งออกเป็นระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

ในปี พ.ศ.2537 ได้มีการยกเลิกคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 และตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ขึ้นใช้บังคับโดยเหตุผลหลักในการตราพระราชบัญญัตินี้เนื่องจากสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล จึงไม่สามารถบริหารและดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ กฎหมายฉบับนี้ยังคงบังคับใช้อยู่จนถึงปัจจุบันมีการแก้ไขเพิ่มเติมบางมาตราและหลังสุดได้แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ.2546 นับว่าเป็นฉบับที่สมบูรณ์ โดยมีรูปแบบและโครงสร้างของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลที่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540

ตามบทบัญญัติ มาตรา 44 มาตรา 58 และมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่5) พ.ศ.2546 ได้กำหนดโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ และควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย ประธานสภา รองประธานสภา เลขานุการสภาและสมาชิกสภา อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี เลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งตามมติสภา สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นหมู่บ้านละ 2 คน ในกรณีเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 1 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คน ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 2 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน หมู่บ้านละ 3 คน

1. สภากองการบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่5) พ.ศ.2546 ดังต่อไปนี้

1.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.2 พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

1.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่2) พ.ศ.2546นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่5) พ.ศ. 2546 ดังต่อไปนี้

2.1 กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบการบริหารราชการของ องค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2.2 อำนาจในการสั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.3 แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

2.4 วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2.5 รักษาการณให้เป็นไปตามข้อบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบล

2.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยให้อำนาจหน้าที่โดยกำหนดรูปแบบการบริหารงานในตำบลที่มีรายได้โดยรวมไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท ให้จัดตั้งเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเรียกว่า องค์การบริหารส่วนตำบล

2.3.2 การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (2546, หน้า 20) ตามบทบัญญัติมาตรา 44 มาตรา 58 และมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ได้กำหนดโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

1. สภากงศ์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ และควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหารประกอบด้วย ประธานสภา รองประธานสภา เลขานุการสภาและสมาชิกสภา อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี เลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งตามมติสภา สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น หมู่บ้านละ 2 คน สภากงศ์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ดังต่อไปนี้

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

3. ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมายนโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการองค์การบริหารส่วนตำบล

4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

5. รักษาการณให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 66 มาตรา 67 และมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ดังต่อไปนี้

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ที่ต้องทำในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ
7. คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตาม ความจำเป็นและสมควร

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2547, หน้า 12-23) ได้อธิบายว่า การปกครองท้องถิ่นแบบ องค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2537 ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารในตำแหน่งแทนคณะปฏิวัติ ฉบับ

ที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 นับตั้งแต่พระราชบัญญัติสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 ทำให้มีการปรับปรุงฐานะการบริหารงานในระดับตำบล โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ของสภาตำบลทั้งประเทศออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบสภาตำบล ได้ยกฐานะเป็นนิติบุคคล อันได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท

2. รูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ โดยไม่รวมเงินอุดหนุน ในปีงบประมาณที่ผ่านมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ได้รับฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น (มาตรา 43)

3. รัฐบาลได้ให้การเสนอและปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ในประเด็นต่าง ๆ เช่น โครงสร้างของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น

เสาวลักษณ์ มุสิกชาติ (2553, หน้า 43-44) ได้สรุปว่า การปฏิบัติงานตามภารกิจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 1 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 6 คน และถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 2 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

1.2 คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคนและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน โดยราษฎรในเขตตำบลเลือกนายกจากผู้สมัครในตำบลโดยตรงแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้งส่วนรองนายกกฎหมายกำหนดให้นายกเป็นคนเลือกเอง

2. โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างองค์กร ดังนี้

2.1 สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานพิมพ์ติด งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานการประชุม งานเกี่ยวกับการตราข้อบัญญัติตำบล งานนิติการ งานการพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบัญญัติ งานงบประมาณประจำปี งานขออนุมัติดำเนินการตามข้อบัญญัติ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.2 ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักภาษีรายได้และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอนเงินเดือน งานรายงานเงินคงเหลือประจำวัน งานขออนุมัติเบิกตัดปีและขอขยายเวลาเบิกจ่าย งานจัดทำงบแสดงฐานะทางการเงิน งบทรัพย์สิน หนี้สิน งบโครงการเงินสะสม งานการจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุมเงินรายได้ รายจ่าย งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

2.3 ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบถนน อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ ฯลฯ งานประมาณการราคาใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคาร งานการก่อสร้าง และซ่อม บำรุงทาง อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานควบคุมการก่อสร้าง งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

3. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- 3.1 บุคลากรฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- 3.2 บุคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
- 3.3 บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล

สรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวนี้มีอย่างน้อยแตกต่างกันไปและแต่ละท้องถิ่น ถ้ารัฐบาลกลางยินยอมให้ท้องถิ่นมีอิสระมาก และยินยอมให้ประชาชนเข้ามีส่วนเกี่ยวข้อง ดำเนินการในท้องถิ่นมากเท่าใดก็สะท้อนลักษณะประชาธิปไตยในท้องถิ่นมากเท่านั้น แนวคิดในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งดำเนินการตามกฎหมายบังคับให้มีหน้าที่เหมือนเทศบาล โดยตระหนักว่าการบริหารงานโดยประสานกับหน่วยการปกครองอื่น ๆ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการบริหารงาน การปกครองท้องถิ่น ซึ่งจะเห็นได้ว่ากฎหมายได้กำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้มากมายเพื่อให้สอดคล้องกับความหวังของประชาชนอันจะนำไปสู่ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่นตนให้เป็นไปตามความต้องการอย่างแท้จริง

2.4 สภาพพื้นที่ที่ศึกษา

2.4.1 องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก (2558, website)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของที่ว่าการอำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช บริเวณฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปากพ่อง มีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอปากพ่อง ประมาณ 2 กิโลเมตร และตั้งอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช ประมาณ 34 กิโลเมตร

ประวัติ ตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก เดิม ชื่อว่าตำบลบางทวด เขตการปกครองถึงคลองหอย ราก ซึ่งต่อมาได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 2 ตำบล ในสมัยนายบัว ทิพย์ทศ ซึ่งเป็นกำนันในสมัยนั้น ตำบลบางทวดเปลี่ยนชื่อเป็นตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก ใช้คลองสุขุมเป็นเขตอีกฟากหนึ่งของคลองสุขุม ตั้งชื่อว่าตำบลหูล่อง พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำนา และเป็นที่ลุ่มชายฝั่ง

วิสัยทัศน์ “ตำบลแห่งการเรียนรู้ สร้างเมืองให้น่าอยู่ สู่การพัฒนาสังคมยั่งยืน”

พันธกิจ ได้แก่ ราษฎรเรียนรู้เป็นนิจ ร่วมกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น มีคุณภาพชีวิตทั่วท้องถิ่น เป็นถิ่นวัฒนธรรมค้ำสังคม เศรษฐกิจมั่นคงทั้งท้องที่ สิ่งแวดล้อมพร้อมอย่างเหมาะสม ศูนย์กลาง ภูมิภาคที่น่านิยม และประชาคมนิยมรวมพลังสร้างสังคม

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ได้แก่ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การพัฒนาทางด้าน โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางด้านสาธารณสุข การพัฒนาและส่งเสริม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชนและครอบครัว การป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ปรับปรุงโครงสร้างการ ปฏิบัติราชการให้เอื้อต่อการบริการแก่ประชาชน และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตาม หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

สภาพทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก ในปัจจุบันมีเนื้อที่ประมาณ 16.98 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 10,612.50 ไร่

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอไทย

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลหูล่อง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตเทศบาลปากพ่อง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลคลองกระบือ

ลักษณะภูมิประเทศ องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก มีลักษณะภูมิประเทศเป็น ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม น้ำทะเลท่วมถึงบางพื้นที่ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 3-8 เมตรพื้นที่ลาดเทจาก ทางทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออก จนจรดแม่น้ำปากพ่อง มีแหล่งน้ำ ธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำปากพ่อง ไหลผ่านทางตอนเหนือ และทางด้านทิศตะวันออกของตำบลมี คลองธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ คลองสุขุมไหลผ่าน ทางตอนใต้ของตำบล คลองบางสระไหลผ่านทางด้าน ทิศตะวันตกของตำบล และคลองบางทวดไหลผ่านทาง ตอนกลางของตำบล สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการ ทำนา เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ปัจจุบันเกษตรกรเปลี่ยนพื้นที่ มาทำไร่นาสวนผสมบ้างแล้ว มีทาง หลวงจังหวัดหมายเลข 4013 (นครศรีธรรมราช-ปากพ่อง) ผ่านหมู่ที่ 3 ของตำบล

การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก มีหมู่บ้าน 4 หมู่บ้าน อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตกเต็มทุกหมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านบางหวด หมู่ที่ 2 บ้านบางลึก หมู่ที่ 3 บ้านริมคลองสุขุม และหมู่ที่ 4 บ้านบนเนิน เป็นพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด ไม่มีพื้นที่ของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ประชากรมีจำนวนทั้งสิ้น 5,701 คน

สภาพทางเศรษฐกิจ

อาชีพ ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรโดยเฉพาะ การทำนา การเลี้ยงกุ้งกุลาดำ การเลี้ยงปลาน้ำจืดน้ำกร่อย การเลี้ยงปูทะเล การเลี้ยงปลาในกระชัง การทำไร่นาสวนผสม การเลี้ยงสัตว์ สำหรับการทำไร่นาสวนผสม ไม้ผลที่ปลูก ได้แก่ ส้มโอ มะพร้าวน้ำหอม ขนุน ฝรั่ง ชมพู ละครุด มะนาว มะม่วงมีการทำสวนผักแต่มีน้อย ไม้ผลไม้ ได้แก่ มะพร้าว สัตว์เลี้ยงที่นิยมเลี้ยงได้แก่ วัว ไก่ เป็ด แพะ อาชีพประมง และงานรับจ้างทั่วไป รายได้ของเกษตรกรส่วนใหญ่ได้จากการประกอบอาชีพทางด้านเกษตร การทำประมง และการรับจ้างทั่วไป

หน่วยธุรกิจในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรม 2 แห่ง คลังน้ำมัน 1 แห่ง ตลาดกลางกุ้งกุลาดำ 1 แห่ง บิมน้ำมัน/หลอดแก้ว 7 แห่ง โรงสี 4 แห่ง ร้านขายของชำ 30 แห่ง ร้านค้าชุมชน/สหกรณ์ 3 แห่ง ร้านซ่อมรถ 7 แห่ง ร้านอาหาร 7 แห่ง ตลาดนัด 1 แห่ง องค์การสะพานปลา 1 แห่ง

การศึกษา มีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 แห่ง โรงเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 1 แห่งที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 4 แห่ง หอกระจายข่าว 1 แห่ง ศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร 1 แห่งสำนักงานชลประทาน 1 แห่ง หน่วยป้องกันรักษาป่า 1 แห่ง

สถาบันและองค์การทางศาสนา มี วัด จำนวน 3 แห่ง มัสยิด จำนวน 1 แห่ง

สาธารณสุข มีสถานอนามัยประจำตำบล จำนวน 1 แห่ง ศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน 2 แห่ง อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ 100 %

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีที่พัkdตำรวจชุมชน จำนวน 1 แห่ง สถานีวิทยุกรมประมง 1 แห่ง ศูนย์วิทยุ อปร. 1 แห่ง

การคมนาคม/ขนส่ง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก มีเส้นทางคมนาคมที่ใช้เป็นเส้นทางหลักในการสัญจรไปมาระหว่างตำบลปากพ่อง ฝั่งตะวันตก กับที่ว่าการอำเภอปากพ่อง คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4013 และ หมายเลข 4234 และมีถนนลาดยางของกรมทางหลวงชนบทจากเขตเทศบาลเมืองปากพ่องผ่านตำบลปากพ่อง ฝั่งตะวันตกไปตำบลคลองน้อย สำหรับเส้นทางคมนาคม

ภายในตำบล ระหว่างหมู่บ้าน มีถนน คสล. ตัดผ่าน มีสายสำคัญ จำนวน 3 สาย คือ สายบ้านท้อง
 โกงกาง สายบางหวด สายบางลึก สำหรับพื้นที่นอกเหนือจากย่าน ชุมชนซึ่งเป็นเส้นทางเข้าสู่พื้นที่ทำ
 การเกษตรกรรม เป็นถนนหินคลุกถนนดิน การสัญจรไปมาระหว่างอำเภอ ปากพนังกับตำบลปากพนัง
 ฝั่งตะวันตก มีรถโดยสารประจำทางประเภทรถบัส รถสองแถว รถมอเตอร์ไซด์

การโทรคมนาคม มีตู้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 12 ตู้

การไฟฟ้าประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน แต่ยังไม่ครบทุกครัวเรือน และมีการติดตั้งไฟฟ้า
 สาธารณะ ครบทุกหมู่บ้าน

แหล่งน้ำตามธรรมชาติ มีแม่น้ำ จำนวน 1 สาย

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น มีคลองชลประทาน 7 แห่ง และสระน้ำ 1 แห่ง

การประปา มีการให้บริการน้ำประปาจากสำนักงานประปาภูมิภาคเต็มพื้นที่ แต่ยังไม่ครบทุก
 ครัวเรือน

ทรัพยากรในพื้นที่ เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก มีทรัพยากร
 ธรรมชาติในพื้นที่ ประเภทป่าชายเลน ความอุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าประเภท นกชนิดต่าง ๆ ลิงแสม กุ้ง
 หอย ปู ปลา และสัตว์ป่าชนิดต่าง ๆ ที่อาศัย อยู่ในป่าชายเลน มีป่าไม้โกงกางที่มีสภาพที่สมบูรณ์
 เพราะเนื่องจากมีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลอ่าวไทย

2.4.2 องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ (2558, website)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จัดตั้งขึ้นตาม
 ประกาศกระทรวงมหาดไทย (ลงวันที่ 19 มกราคม 2539 เรื่องจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลำดับที่
 701 จากจำนวนการจัดตั้งครั้งที่ 2 รวม 2,143 แห่ง)ลงวันที่ 19 มกราคม 2539 โดยประกาศในราช
 กิจจานุเบกษา เล่ม 113 ตอนพิเศษ 6 ลงวันที่ 30 มกราคม 2539 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 30 มีนาคม
 พ.ศ. 2539 โดยมีนายประสิทธิ์ ศิริเกตุ เป็นผู้บริหาร (กำนันเป็นประธานโดยตำแหน่ง) คนแรกและได้มี
 การเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ครั้งแรก เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2539 ครั้งที่ 2
 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2543 ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 3 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 นับเป็น
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประวัติความเป็นมายาวนานแห่งหนึ่ง

วิสัยทัศน์ “ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมกตัญญู เรียนรู้ตลอดชีวิต”

พันธกิจ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ ได้แก่ ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ด้วยภูมิ
 ปัญญาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง สร้างครอบครัวที่อบอุ่น สร้างความรัก ความกตัญญูท่ให้
 เกิดขึ้นในสังคม ส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสังคม สร้างชุมชนที่เข้มแข็งและยั่งยืน
 และส่งเสริม สืบสานประเพณีศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ที่ตั้งและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลกระบือ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอปากพนัง โดยห่าง อำเภอปากพนัง ประมาณ 9 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช ประมาณ 26 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกันดังนี้

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ มีเขตติดต่อตำบลปากพนังตะวันตก และคลองน้อย

ทิศใต้ มีเขตติดต่อตำบลบ้านบ้านใหม่

ทิศตะวันออก มีเขตติดต่อตำบลหูล่อง

ทิศตะวันตก มีเขตติดต่อตำบลคลองน้อย

ภูมิประเทศ เป็นพื้นที่ราบลุ่มฝนตกชุก ในฤดูฝนมีน้ำท่วมขัง เหมาะแก่การทำเกษตรทำสวน เนื้อที่ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกระบือ มีพื้นที่โดยประมาณ 31.78 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 19,862 ไร่ โดยเป็นพื้นที่ทำการเกษตร 13,917 ไร่ พื้นที่ทำนา 11,106 ไร่ พื้นที่ปลูกส้มโอ 200 ไร่ พื้นที่ปลูกผัก 316 ไร่ พื้นที่เกษตรอื่น ๆ เช่น นาทุ่ง ไม้ยืนต้น เลี้ยงสัตว์ 2,295 ไร่ พื้นที่สาธารณะและพื้นที่ของการประปา 458 ไร่ พื้นที่อยู่อาศัย 5,487 ไร่

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ 13 หมู่บ้าน ดังนี้ 1. บ้านจิ้ง 2. บ้านนาดิน 3. บ้านนาตก 4. บ้านตรงบน 5. บ้านเกาะพุด 6. บ้านหัวไทร 7. บ้านเสม็ดเอน 8. บ้านคลองสุขุม 9. บ้านบางสระ 10. บ้านบางอิฐ 11. บ้านขุนถนน 12. บ้านคลองน้อย 13. บ้านคลองควาย

ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 5,534 คน (สถิติจำนวนประชากรสำนักงานทะเบียนองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ ณ เดือนมิถุนายน 2558)

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา รองลงมาคือการทำไร่นาสวนผสมรับจ้างเลี้ยงสัตว์ และอื่น ๆ โดยแยกอาชีพของประชากร ดังนี้ ทำนา จำนวน 8,000 ไร่ ทำไร่นาสวนผสม จำนวน 3,100 ไร่ เลี้ยงกุ้ง เลี้ยงสัตว์ จำนวน 150 ไร่อื่น ๆ จำนวน 200 ไร่

หน่วยธุรกิจต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ ได้แก่ โรงแรม จำนวน 1 แห่ง ปั้มน้ำมัน จำนวน 1 แห่ง โรงสี จำนวน 1 แห่ง

สภาพด้านสังคม

ด้านการศึกษา ประกอบด้วยสถานศึกษา 6 แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 แห่ง ดังนี้โรงเรียนวัดสุขุม เปิดสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6 มีบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้ ครู, อาจารย์ จำนวน 10 คน นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 91 คน นักเรียนระดับอนุบาล จำนวน 27 คน โรงเรียนวัดฝ่าพระบาทราชภัฏบารุง เป็นโรงเรียนขยาย เขตโอกาสเพียงแห่งเดียวในตำบล เปิดสอนตั้งแต่อนุบาล ถึง มัธยมศึกษาตอน ต้น มีบุคลากรทางการศึกษาดังนี้ ครู,

อาจารย์ จำนวน 16 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 138 คน นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 60 คน นักเรียนระดับอนุบาล (1-3) จำนวน 28 คน โรงเรียนวัดบ้านงาม เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6 มีบุคลากรทางการศึกษาดังนี้ ครู อาจารย์ 5 คน นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 40 คน นักเรียนระดับอนุบาล จำนวน 10 คน โรงเรียนวัดสามแพรง เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 มีบุคลากรทางการศึกษาดังนี้ ครู, อาจารย์ จำนวน 6 คน นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 51 คน นักเรียนระดับอนุบาล จำนวน 11 คน โรงเรียนวัดตรงบน เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 มีบุคลากรทางการศึกษาดังนี้ ครู อาจารย์ จำนวน 10 คน นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 47 คน นักเรียนระดับอนุบาล 3 จำนวน 12 คน โรงเรียนวัดมหินสธาราม เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6 มีบุคลากรทางการศึกษาดังนี้ ครู, อาจารย์ จำนวน 7 คน นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 54 คน นักเรียนระดับอนุบาล จำนวน 16 คน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในตำบลคลองกระปือ มี 2 แห่ง ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ (รวมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเสม็ดเอนกับศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ วัดมหินสธาราม) จำนวนเด็กนักเรียนทั้งหมด 57 คน ครูผู้เลี้ยงเด็ก จำนวน 4 คน ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์วัดตรงบน จำนวนเด็กนักเรียนทั้งหมด 27 คน ครูผู้เลี้ยงเด็ก จำนวน 2 คน

สถาบันหรือองค์กรศาสนาทางศาสนา มีวัด รวม 6 แห่ง ได้แก่ วัดสุขุม วัดมหินสธาราม วัดสามแพรง วัดบ้านงาม วัดฝัาพระบาทราชบูรพ์บำรุง และวัดตรงบน

ด้านการสาธารณสุข

1. ศูนย์สุขภาพชุมชนสถานีอนามัยบ้านตรงบนให้บริการด้านสาธารณสุขพื้นฐาน แก่ประชาชน 6 หมู่บ้าน คือ บ้านงาม หมู่ที่ 1, บ้านนาติน หมู่ที่ 2, บ้านนาตก หมู่ที่ 3, บ้านตรงบน หมู่ที่ 4, บ้านเกาะพุด หมู่ที่ 5 และบ้านขุนถนน หมู่ที่ 11 มีบุคลากรประจำ ดังนี้ 1. เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข (หัวหน้าสถานีอนามัย) จำนวน 1 คน 2. นักวิชาการสาธารณสุข จำนวน 1 คน 3. ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 1 คน

2. สถานีอนามัยบ้านบางสระ ให้บริการด้านสาธารณสุขพื้นฐาน แก่ประชาชน 7 หมู่บ้าน คือ บ้านหัวไทร หมู่ที่ 6, บ้านเสม็ดเอน หมู่ที่ 7, บ้านคลองสุขุม หมู่ที่ 8, บ้านบางสระ หมู่ที่ 9, บ้านบางอิฐ หมู่ที่ 10 และบ้านคลองควายหมู่ที่ 13 มีบุคลากรประจำ ดังนี้ 1. เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข (หัวหน้าสถานีอนามัย) จำนวน 1 คน 2. พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 1 คน

การบริการพื้นฐาน

การคมนาคม มีถนนลาดยาง 6 สาย ถนนคอนกรีต 24 สาย ถนนหินคลุก/ลูกรัง 39 สาย ถนนดิน 2 สาย

การโทรคมนาคม มีที่ทำการไปรษณีย์ จำนวน 1 แห่ง ตู้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 10 ตู้

การไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ครบทั้ง 13 หมู่บ้าน แต่ไม่ครบทุกครัวเรือน

แหล่งน้ำธรรมชาติ มีแม่น้ำ 8 แห่ง สระน้ำ 2 แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น มีประปาหมู่บ้าน 2 แห่ง บ่อบาดาล (บ่อน้ำโยก) 3 แห่ง บ่อน้ำตื้น 2 แห่ง

ความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน มีที่พักสายตรวจ 1 แห่ง

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ มีอินเทอร์เน็ตไว้ให้บริการประชาชน จำนวน 1 เครื่อง ตามโครงการอินเทอร์เน็ตตำบลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนใน 6 ด้านพื้นฐาน ตามหลักการกระจายอำนาจของท้องถิ่น แต่ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ ในด้านการเรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างเครือข่าย และด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริพร อรัญมิตร (2554, 199 หน้า) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น” พบว่า การดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแก่เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป ตามหลักพระพุทธศาสนาอนุรักษ์ พัฒนาฟื้นฟูถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีให้หลากหลาย สนับสนุนงานด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วม มีการจัดกิจกรรมหลักด้านศาสนาตามวันสำคัญโดยการประสานกับผู้นำศาสนาหรือผู้นำชุมชนในท้องถิ่น จัดกิจกรรมเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ด้านการสร้างเครือข่าย มีการประสานงานกับผู้นำศาสนาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อจัดกิจกรรมและเปลี่ยนประสบการณ์การดำเนินชีวิต และความรู้ด้านศาสนาที่คนในท้องถิ่นนับถือ ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีการจัดให้มี/สนับสนุน/ประสานกับหน่วยงานอื่นในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสมานฉันท์ มีการบรรยายหรือกิจกรรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน

ทองปึก คลังกลาง (2554, 176 หน้า) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น” พบว่า ด้านส่งเสริมศาสนา คือ การจัดงบประมาณอุดหนุนวัด การบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน การ

อบรมธรรมสำหรับประชาชน ตั้งงบประมาณช่วยเหลือวัดและศาสนสถานที่ประสบภัยธรรมชาติและภัยพิบัติ สนับสนุนสิ่งของเครื่องใช้ในงานพิธีทางศาสนา ปัญหาที่พบ คือ งบประมาณจำกัดไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจทางศาสนาช่วยวางแผนให้กับ องค์การบริหารส่วนตำบลให้ ความสำคัญงานทางด้านศาสนาน้อยกว่าทางด้านสิ่งก่อสร้างที่เป็นรูปธรรมส่วนด้านการส่งเสริมด้าน วัฒนธรรม พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับสภาวัฒนธรรมท้องถิ่นจัดงานอนุรักษ์วัฒนธรรม จัดการประกวดแข่งขันศิลปะพื้นบ้าน สนับสนุนชุมชนในการจัดงานประเพณี ปัญหาที่พบ คือ งบประมาณจำกัด ขาดแคลนบุคลากรด้านวัฒนธรรมในการจัดทำแผนงานด้านวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ค่อยให้ความสนใจกับงานด้านวัฒนธรรม

สุปาจริย์ คัจฉสุวรรณมณี (2554, 196 หน้า) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์” พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรีจังหวัด นครสวรรค์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยปัญหาสูงสุด ดังนี้ ด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการตัดสินใจ ด้านการประเมินผล ด้านการปฏิบัติการ แนวทางการมี ส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างประชาชน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น เสนอข้อเท็จจริง ปัญหา แนวทางแก้ไขเพื่อเก็บรวบรวมไปเป็น แนวทางในการจัดทำ แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุไว้ในแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วน ตำบล แนวทางการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติการ วิเคราะห์ ประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมให้ หลาก หลายและเหมาะสมกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมและจัดอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนงบประมาณกับองค์กรชุมชน หรือหน่วยงานแก้ไขปัญหาด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น แนวทางการมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์ ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนตระหนักและให้ความสำคัญที่จะร่วมมือร่วมใจกันพัฒนา พัฒนา ความเป็นเอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นของตน แนวทางการมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล ศึกษา ระเบียบกฎหมาย กำหนดยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นลงในแผนพัฒนา 3 ปี หรือ แผนปฏิบัติการประจำปี ให้มีความชัดเจนและครอบคลุมในทุกด้าน

นาริมัน กาเจ (2555, 183 หน้า) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “องค์การบริหารส่วนตำบลกับการ ส่งเสริมศิลปะพื้นบ้าน “ลิเกฮูลู” ของชาวไทยมุสลิมในท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล เรียง อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส” พบว่า ลิเกฮูลูเป็นการแสดงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลักษณะ การขับร้องเป็นการร้องเพลงพร้อมเคลื่อนไหวท่าทางตามจังหวะกลองรำมะนา องค์การบริหารส่วน ตำบลเรียงมีบทบาทในการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้านลิเกฮูลูในท้องถิ่นโดยได้นำมาตรฐานการส่งเสริม ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีมาปรับใช้ ซึ่งได้ผลอยู่ในระดับมาก ในรายด้าน ซึ่ง ประกอบด้วย 1) ด้านการเรียนรู้ มีการสนับสนุนงบประมาณในท้องถิ่น 2) ด้านการมีส่วนร่วม มีการ ส่งเสริมให้คณะลิเกฮูลูเข้ามามีส่วนร่วมในงานกิจกรรมต่าง ๆ 3) ด้านการสร้างเครือข่าย ได้เชิญคณะ

ลิกฤษฎ์จากท้องถิ่นอื่นมาแสดงร่วมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ 4) ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ได้สนับสนุนให้มีการนำศิลปะพื้นบ้านมาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความสมานฉันท์ให้แก่คนในท้องถิ่นผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งผลอยู่ในระดับมาก

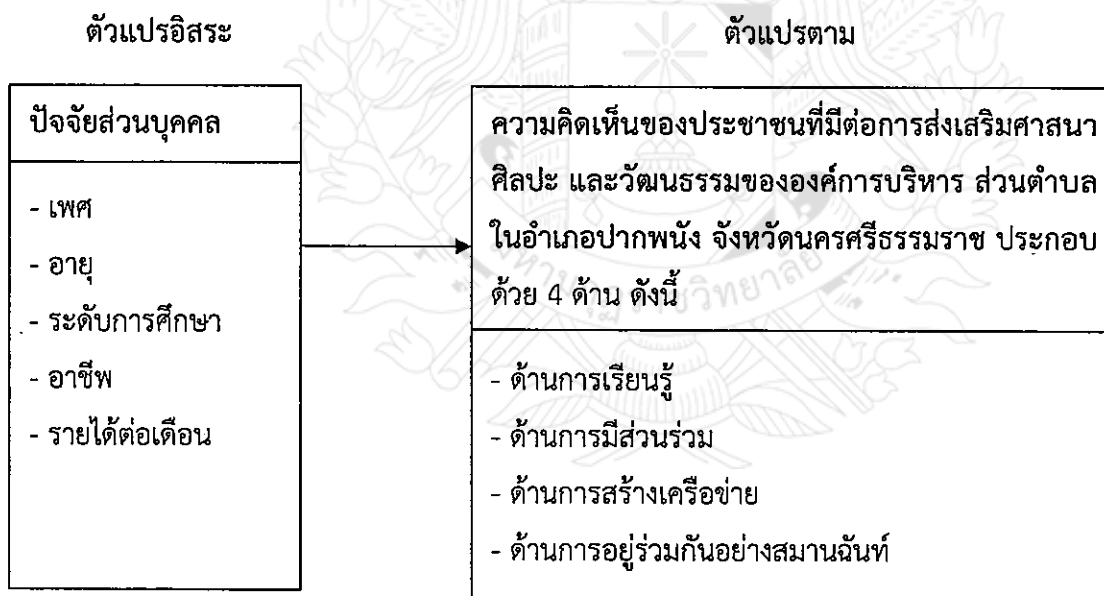
ศุภชาติ บุญยะเพ็ญ (2556, 184 หน้า) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์” พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรีจังหวัดนครสวรรค์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างเครือข่าย และด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมงานวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้าน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนที่มีเพศ อายุ และอาชีพต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

กิจพัฒน์ อาทรสิริรัตน์ (2557, 211 หน้า) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลและชุมชนในการส่งเสริมวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณี ศึกษา ไทยทรงดำ บ้านหัวเขาจีน หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยยางโพน จังหวัดราชบุรี” พบว่า บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางโพน (1) บทบาทตามหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนดประกอบด้วย บทบาทในการประสานหน่วยราชการ/เอกชน คือ ได้ช่วยประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด พัฒนาชุมชนอำเภอปากท่อ องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อขอสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านวิทยากร และด้านการบริหารจัดการศูนย์วัฒนธรรม (2) บทบาทในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบท้องถิ่น และบทบาทที่ไม่ได้กำหนดตามกฎหมาย ประกอบด้วย บทบาทการสนับสนุนด้านการเงิน และบทบาทการสนับสนุนด้านทรัพยากรต่าง ๆ บทบาทของชุมชน ประกอบด้วย (1) บทบาทขององค์กรชุมชนกลุ่มสตรีทอผ้าไทยทรงดำ บ้านหัวเขาจีน และศูนย์วัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านหัวเขาจีน (2) บทบาทของคนในชุมชน ที่ยึดมั่นกับวัฒนธรรมไทยทรงดำ

สรุปได้ว่า ผู้ทำวิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีผู้วิจัยศึกษาไว้มากมาย แต่โดยภาพรวม จะอยู่ในระดับมาก คือแสดงว่าองค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามภารกิจอย่างเต็มที่ มุ่งให้ประชาชนมีความรู้ มีส่วนร่วม มีการสร้างเครือข่าย และอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในทุกศาสนา และชุมชน ที่มีศิลปะและวัฒนธรรมที่ต่างกัน ซึ่งในงานวิจัยนี้ก็ได้นำมากรอบแนวคิดของการวิจัย

2.6 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น และการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ซึ่งมีการดำเนินการ พัฒนา อนุรักษ์ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมประเพณีและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่สร้างความเข้าใจให้ถ่องแท้ สนับสนุนให้มีการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พัฒนาบุคลากรทางศาสนาให้มีคุณภาพและมีทักษะในการเผยแพร่หลักธรรมสู่สาธารณชน พัฒนาคุณภาพและคุณธรรมของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา สนับสนุนให้บ้าน ศาสนสถาน สถาบันการศึกษาทุกระดับปลูกฝังและถ่ายทอดภูมิปัญญา ประเพณีที่ดั่งงาม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน วิจัย สังเคราะห์ รณรงค์ประชาสัมพันธ์คุณค่าของการไว้นิเวศใจการประณีตประนอม การสร้างสันติและความสามัคคี และศึกษาผลงานวิจัย หลายเล่ม นำมาผสมผสาน สังเคราะห์ วิเคราะห์ สรุปความได้ว่า การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างเครือข่าย และด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ โดยมี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของประชาชน สามารถแสดงเป็นแผนภูมิ ได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ศึกษาแบบ ประสานวิธี (Mixed Method Research) โดยศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้การวิจัยเป็นไป ตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่ง ตะวันตกและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 11,235 คน (สถิติจำนวนประชากรสำนักงานทะเบียนองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ ณ เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2558)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. เชิงปริมาณ ศึกษาจากประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ปากพนังฝั่งตะวันตกและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรี- ธรรมราช จำนวน 11,235 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (สงครี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 113) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน

2. เชิงคุณภาพ ศึกษาจากประชาชนที่เป็นผู้นำชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ปากพนังฝั่งตะวันตกและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ ได้แก่ 1) ผู้นำกลุ่มอาชีพ 2) กลุ่ม

สหกรณ์ออมทรัพย์ 3) ประชาชนชาวบ้าน 4) อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และ 5) ข้าราชการบำนาญ ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ จำนวน 6 คน

1. นายแดง หยูดวง	ผู้นำกลุ่มอาชีพ
2. นายศักดิ์ แป้นปิ่น	ผู้นำกลุ่มอาชีพ
3. นายสมศักดิ์ ดวงศิริ	กลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์
4. นายประยูร จันทร์เจริญ	ประชาชนชาวบ้าน
5. นางปฐมาภรณ์ จิตรตรง	อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ
6. นางปรารภ เรืองศรี	ข้าราชการบำนาญ (ครู)

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง คือ ใช้วิธีการสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random Sampling) (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 101) แบบสัดส่วน โดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ซึ่งมีวิธีคือ นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้หาขนาดไว้แล้วจำนวน 375 คน คูณกับจำนวนประชากร ได้แก่ ประชาชนซึ่งแบ่งตามองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วทำการหารด้วยจำนวนประชากรทั้งหมด จึงได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล ตามตารางที่ 3.1 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 375 คนแล้ว และจากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 98-99) โดยการกำหนดเลขสุ่ม ซึ่งจำนวนหลักขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก จำนวน 5,701 คน ดังนั้นจึงใช้เลข 4 หลัก เป็นหลักในการกำหนดเลขสุ่ม เมื่อกำหนดเลขสุ่มได้แล้ว ทำฉลาก 1-4 และทำการจับฉลากโดยจับได้เลขเท่าไร จึงเริ่มแจกแบบสอบถามแก่ประชาชนที่มาประชุม ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ๆ เริ่มจากคนที่เข้ามาประชุมเป็นคนแรก จนได้จำนวน 190 คน ทำทั้ง 2 องค์การบริหารส่วนตำบล จนครบจำนวนที่ต้องการ 375 คน และและในเชิงคุณภาพได้ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 98) เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากจากประชาชนที่เป็นผู้นำชุมชน จำนวน 6 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวนประชาชน	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก	5,701	190
2. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ	5,534	185
รวม	11,235	375

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีการให้คะแนนระดับความคิดเห็น ตามหลักเกณฑ์การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99) ดังนี้

มีระดับความคิดเห็น มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีระดับความคิดเห็น มาก	ให้	4	คะแนน
มีระดับความคิดเห็น ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีระดับความคิดเห็น น้อย	ให้	2	คะแนน
มีระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ (สัมภาษณ์)

3.3.2 แบบสัมภาษณ์ โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแบ่งเป็น 4 ประเด็น ได้แก่

- 1) ด้านการเรียนรู้
- 2) ด้านการมีส่วนร่วม
- 3) ด้านการสร้างเครือข่าย
- 4) ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย และกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อใช้สร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

3.4.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น และพันธกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.4.3 เขียนนิยามให้ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละลักษณะที่ต้องการวัด และสร้างข้อคำถามตามที่ได้นิยามไว้

3.4.4 นำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่ได้สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และที่ปรึกษาร่วม แล้วนำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) สงศรี ชมภูวงศ์
- 2) รองศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ตรีทรัพย์
- 3) นายสนชัย สังขศรี

เพื่อให้ความอนุเคราะห์พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำเพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ให้ถูกต้องสมบูรณ์มากขึ้น ได้ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 ทุกข้อ

3.4.5 นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 3.4.4 ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.8876

3.4.6 นำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่ได้จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไป ใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช นำเจริญพรถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากพั้งฝั่งตะวันตก และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล แจกแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ โดยกำหนดวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.2 ผู้วิจัยได้ไปแจกแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ประชาชนทั้ง 2 องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลเอง องค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก เก็บข้อมูลในวันประชุมชี้แจงการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ในวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2559 และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือเก็บข้อมูล วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2559 โดยได้อธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจก่อนลงมือตอบแบบสอบถาม และให้คำอธิบาย กรณีกลุ่มตัวอย่างมีความสงสัยในการตอบแบบสอบถาม และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตกและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ ได้แก่ 1) ผู้นำกลุ่มอาชีพ 2) กลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์ 3) ประชาชนชาวบ้าน 4) อติตสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และ 5) ข้าราชการบ้านาญ

3.5.3 หลังจากอธิบายการตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างลงมือตอบแบบสอบถามและผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน

3.5.4 จากนั้นตรวจสอบข้อมูลและความสมบูรณ์ของเครื่องมือ คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามความต้องการ และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมด สร้างคู่มือลงรหัสและนำข้อมูลมาลงรหัส จากนั้นนำข้อมูลที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปบันทึกในแผ่นข้อมูล (CD) แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนโดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีเกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	แปลความว่า	มีระดับความคิดเห็น	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	แปลความว่า	มีระดับความคิดเห็น	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	แปลความว่า	มีระดับความคิดเห็น	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	แปลความว่า	มีระดับความคิดเห็น	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	แปลความว่า	มีระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด

โดยวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA เป็นการทดสอบค่า เอฟ (F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ตอนที่ 5 รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย (ด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

3.7.1 ทหาความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence หรือ IOC) ซึ่งมีสูตร (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 197) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.2 ทหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งมีสูตร (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 205) ดังนี้

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด
N	แทน	จำนวนข้อคำถาม
$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3.7.3 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หาค่าร้อยละจากสูตร (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550, หน้า 152) ดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ X แทน จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.4 การวิเคราะห์ข้อมูลหาคะแนนค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตร (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 219) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum fX$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7.5 การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากสูตร (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 226) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(x - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum f(x - \bar{X})^2$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของค่าเบี่ยงเบนของข้อมูลแต่ละตัว
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.7.6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เป็นการทดสอบค่าเอฟ (F-test) เพื่อทดสอบความแปรปรวน 2 ตัว คือความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม กับความแปรปรวนภายในกลุ่มว่าแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด เป็นที่เท่าของกัน โดยมีสูตร (สงศรี ชมภูวงศ์, 2554, หน้า 247) ดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงของ F
 MS_b แทน ความแปรปรวน ระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้เสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	t - distribution เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F	แทน	F - distribution เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
Sig.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากตัวสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของตารางโดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	127	33.87
หญิง	248	66.13
รวม	375	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 248 คน คิดเป็นร้อยละ 66.13 และเป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 127 คน คิดเป็นร้อยละ 33.87

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 30 ปี	171	45.60
31 - 40 ปี	107	28.53
41 - 50 ปี	69	18.40
51 ปีขึ้นไป	28	7.47
รวม	375	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 18 - 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 171 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 มีอายุ 31 - 40 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 107 คน คิดเป็นร้อยละ 28.53 มีอายุ 41 - 50 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.47 น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	138	36.80
มัธยมศึกษา/ปวช.	73	19.47
อนุปริญญา/ปวส.	116	30.93
ปริญญาตรี/สูงกว่า	48	12.80
รวม	375	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 138 คน คิดเป็นร้อยละ 36.80 มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวนทั้งสิ้น 116 คน คิดเป็นร้อยละ 30.93 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวนทั้งสิ้น 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19.47 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร/รับจ้าง	155	41.33
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	87	23.20
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	71	18.93
นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง	62	16.54
รวม	375	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างมีจำนวนทั้งสิ้น 155 คน คิดเป็นร้อยละ 41.33 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนทั้งสิ้น 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 มีอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวนทั้งสิ้น 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.93 และมีอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง มีจำนวนทั้งสิ้น 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.54 น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	92	24.53
5,000 - 10,000 บาท	105	28.00
10,001 - 15,000 บาท	52	13.87
15,001 บาทขึ้นไป	126	33.60
รวม	375	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไปมีจำนวนทั้งสิ้น 126 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60 มีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.53 และมีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.87 น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการเรียนรู้	3.66	0.66	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วม	3.67	0.61	มาก
3. ด้านการสร้างเครือข่าย	3.61	0.63	มาก
4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์	3.59	0.48	มาก
รวม	3.64	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้

ด้านการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับสาระสำคัญของศาสนาต่าง ๆ	3.97	1.09	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้มีหลักสูตรท้องถิ่นที่บรรจุความรู้เรื่อง “ท้องถิ่นของเรา” ไว้ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.67	1.10	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	3.51	1.18	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง แบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกัน	3.44	1.10	ปานกลาง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย การเรียนรู้ตลอดชีวิตในเรื่องศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม	3.63	1.05	มาก
6. องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	3.76	0.95	มาก
รวม	3.66	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 1 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับสาระสำคัญของศาสนาต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 6 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ส่วนข้อ 4 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง แบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม

ด้านการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางศาสนาที่จัดขึ้นในเทศกาลต่าง ๆ	3.75	1.01	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นเพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	3.74	0.95	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดยุทธศาสตร์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.55	1.03	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่น	3.76	0.99	มาก
5. องค์การบริหารส่วนตำบลปลูกฝังจิตสำนึกความศรัทธาและความเชื่อในศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	3.71	0.99	มาก
6. องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	3.53	0.82	มาก
รวม	3.67	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 4 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 1 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางศาสนาที่จัดขึ้นในเทศกาลต่าง ๆ ส่วนข้อ 6 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย

ด้านการสร้างเครือข่าย	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างหน่วยงานราชการกับภาคเอกชนในการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา และวัฒนธรรม	3.71	0.87	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมถ่ายทอดประสบการณ์ด้านการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ	3.69	1.08	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งองค์กรเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้อนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมกับเครือข่ายอื่น ๆ	3.69	1.04	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำฐานข้อมูลระหว่างเครือข่ายภาคประชาชนในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	3.46	1.03	ปานกลาง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันในความแตกต่างด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	3.67	0.93	มาก
6. องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ระหว่างท้องถิ่น	3.45	0.97	ปานกลาง
รวม	3.61	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 1 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างหน่วยงานราชการกับภาคเอกชน ในการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา และวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 2 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมถ่ายทอดประสบการณ์ด้านการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และข้อ 3 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งองค์กรเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้อนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมกับเครือข่ายอื่น ๆ ส่วนข้อ 6 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ระหว่างท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชาสัมพันธ์ด้วยการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในชุมชน	3.40	0.85	ปานกลาง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมบรรยายให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อการสร้างความสมานฉันท์	3.55	0.95	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประสานกับหน่วยงานอื่นเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างกัน	3.93	0.92	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่หลากหลายให้หลอมรวมเป็นหนึ่งเดียว	3.69	0.94	มาก
5. องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนยอมรับความต่างทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	3.54	1.16	มาก
6. องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าใจวัฒนธรรม และประเพณีที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	3.46	1.08	ปานกลาง
รวม	3.59	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 3 ที่ว่า การองค์การบริหารส่วนตำบลได้ประสานกับหน่วยงานอื่นเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างกัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 4 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่หลากหลายให้หลอมรวมเป็นหนึ่งเดียว ส่วนข้อ 1 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชาสัมพันธ์ด้วยการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในชุมชน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น					
	เพศชาย			เพศหญิง		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการเรียนรู้	3.97	0.57	มาก	3.50	0.65	ปานกลาง
2. ด้านการมีส่วนร่วม	3.92	0.59	มาก	3.55	0.58	มาก
3. ด้านการสร้างเครือข่าย	4.04	0.61	มาก	3.39	0.52	ปานกลาง
4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์	3.74	0.43	มาก	3.52	0.48	มาก
รวม	3.92	0.44	มาก	3.49	0.40	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน เพศชาย อยู่ในระดับมาก ส่วนเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เพศชาย พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการศึกษา ส่วนด้านที่อยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านที่อยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

	ระดับความคิดเห็น								
	18 - 30 ปี		31 - 40 ปี		41 - 50 ปี		51 ปีขึ้นไป		
การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการเรียนรู้	3.77	0.68	มาก	3.48	0.63	ปานกลาง	3.58	0.54	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วม	3.89	0.58	มาก	3.51	0.49	มาก	3.34	0.56	ปานกลาง
3. ด้านการสร้างเครือข่าย	3.90	0.61	มาก	3.35	0.55	ปานกลาง	3.30	0.49	ปานกลาง
4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์	3.65	0.48	มาก	3.54	0.49	มาก	3.53	0.43	มาก
รวม	3.80	0.46	มาก	3.47	0.40	ปานกลาง	3.44	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อายุ 18 - 30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนอายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 - 50 ปี อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อายุ 18 - 30 ปี พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วม ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

อายุ 31 - 40 ปี พบว่า ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วม ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

อายุ 41 - 50 ปี พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

อายุ 51 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วม ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับความคิดเห็น															
	การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม				ประถมศึกษา				มัธยมศึกษา/ปวช.				ปริญญาตรี/สูงกว่า			
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	
1. ด้านการเรียนรู้	3.90	0.61	มาก	3.35	0.67	ปานกลาง	3.51	0.58	มาก	3.82	0.71	มาก				
2. ด้านการมีส่วนร่วม	3.93	0.56	มาก	3.61	0.58	มาก	3.43	0.54	ปานกลาง	3.64	0.68	มาก				
3. ด้านการสร้างเครือข่าย	3.99	0.62	มาก	3.41	0.54	ปานกลาง	3.33	0.50	ปานกลาง	3.50	0.58	ปานกลาง				
4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์	3.69	0.46	มาก	3.51	0.53	มาก	3.53	0.45	มาก	3.58	0.50	มาก				
รวม	3.88	0.45	มาก	3.47	0.42	ปานกลาง	3.45	0.36	ปานกลาง	3.63	0.48	มาก				

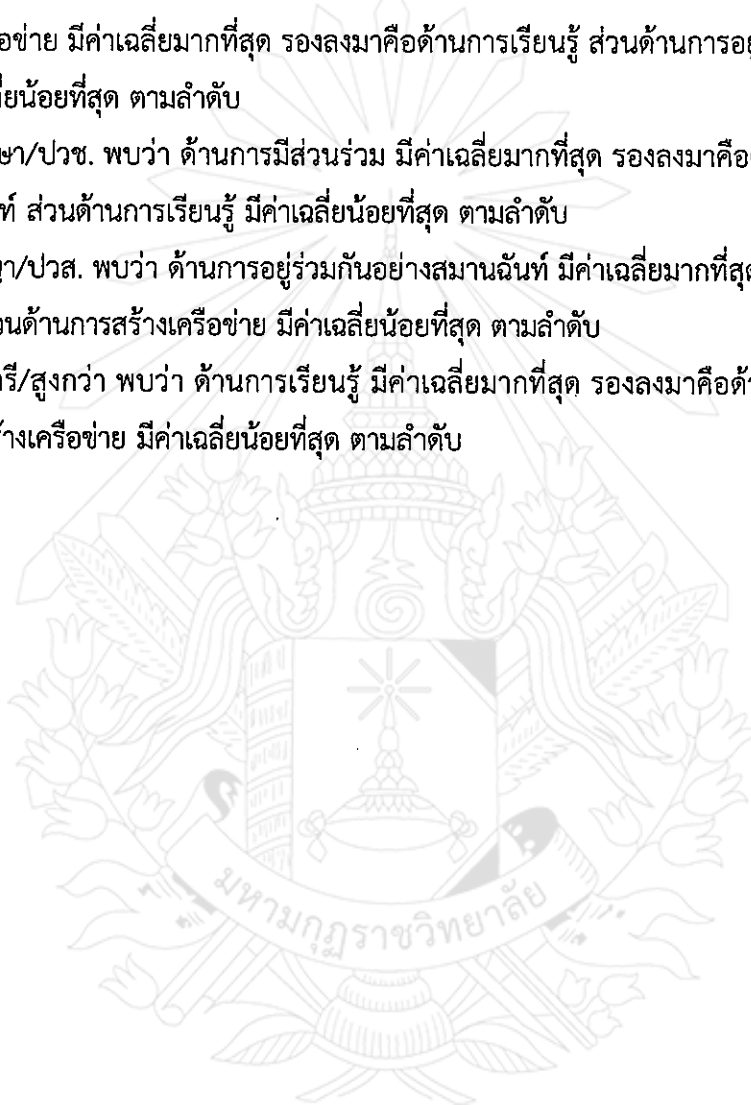
จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพะนึ่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับ ประถมศึกษา และระดับปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และระดับ อนุปริญญา/ปวส. อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการอยู่ร่วมกัน อย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการ อยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ระดับอนุปริญญา/ปวส. พบว่า ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลง มาคือ ด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ระดับปริญญาตรี/สูงกว่า พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการมี ส่วนร่วม ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพ

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	ระดับความคิดเห็น								
	เกษตรกร/รับจ้าง		ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว		ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการเรียนรู้	3.79	0.68	มาก	3.47	0.63	ปานกลาง	3.53	0.57	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วม	3.90	0.60	มาก	3.61	0.50	มาก	3.41	0.52	ปานกลาง
3. ด้านการสร้างเครือข่าย	3.96	0.59	มาก	3.38	0.55	ปานกลาง	3.31	0.48	ปานกลาง
4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์	3.65	0.47	มาก	3.55	0.52	มาก	3.51	0.43	มาก
รวม	3.82	0.47	มาก	3.50	0.41	ปานกลาง	3.44	0.35	ปานกลาง

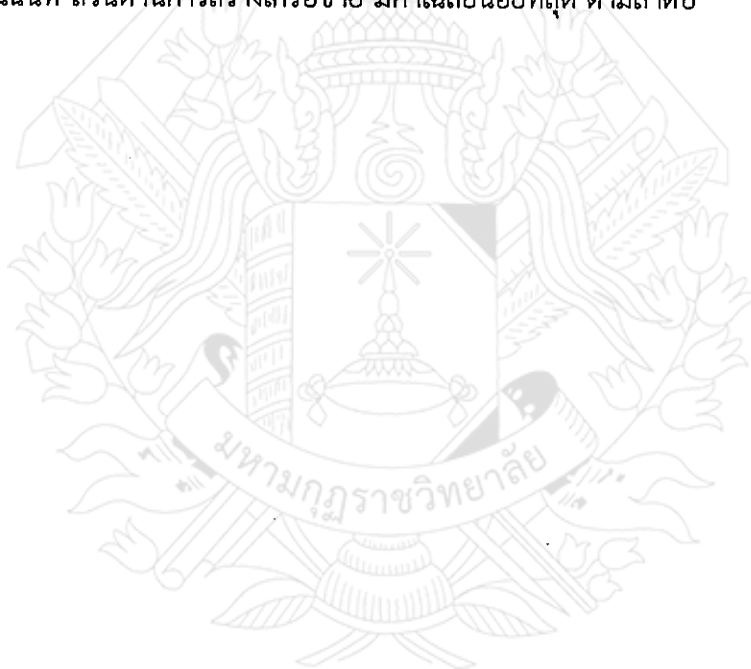
จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อาชีพ เกษตรกรรม/รับจ้าง อาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง อยู่ในระดับมาก ส่วนอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วม ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

อาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

	ระดับความคิดเห็น											
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาทขึ้นไป	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
1. ด้านการเรียนรู้	4.19	0.52	มาก	3.32	0.52	ปานกลาง	3.46	0.64	ปานกลาง	3.64	0.63	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วม	4.07	0.56	มาก	3.64	0.55	มาก	3.56	0.46	มาก	3.46	0.61	ปานกลาง
3. ด้านการสร้างเครือข่าย	4.21	0.63	มาก	3.51	0.40	มาก	3.31	0.56	ปานกลาง	3.38	0.53	ปานกลาง
4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์	3.88	0.41	มาก	3.43	0.46	ปานกลาง	3.52	0.47	มาก	3.55	0.46	มาก
รวม	4.09	0.40	มาก	3.48	0.33	ปานกลาง	3.46	0.39	ปานกลาง	3.51	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนรายได้ 5,000 - 10,000 บาท รายได้ 10,001 - 15,000 บาท อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

รายได้ 5,000 - 10,000 บาท พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างเครือข่าย ส่วนด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

รายได้ 10,001 - 15,000 บาท พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

รายได้ 15,001 บาทขึ้นไป พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ชาย	127	3.92	0.44	มาก
หญิง	248	3.49	0.40	ปานกลาง
รวม	375	3.64	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย อยู่ในระดับมาก ส่วนเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	127	3.92	0.44	9.194	0.000*
หญิง	248	3.49	0.40		

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ชาย	127	3.97	0.57	มาก
หญิง	248	3.50	0.65	ปานกลาง
รวม	375	3.66	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย อยู่ในระดับมาก ส่วนเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	127	3.97	0.57	6.830	0.000*
หญิง	248	3.50	0.65		

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ชาย	127	3.92	0.59	มาก
หญิง	248	3.55	0.58	มาก
รวม	375	3.67	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	127	3.92	0.59	5.876	0.000*
หญิง	248	3.55	0.58		

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ชาย	127	4.04	0.61	มาก
หญิง	248	3.39	0.52	ปานกลาง
รวม	375	3.61	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย อยู่ในระดับมาก ส่วนเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	127	4.04	0.61	10.811	0.000*
หญิง	248	3.39	0.52		

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ชาย	127	3.74	0.43	มาก
หญิง	248	3.52	0.48	มาก
รวม	375	3.59	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ชาย	127	3.74	0.43	4.458	0.000*
หญิง	248	3.52	0.48		

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	171	3.80	0.46	มาก
31 - 40 ปี	107	3.47	0.40	ปานกลาง
41 - 50 ปี	69	3.44	0.34	ปานกลาง
51 ปีขึ้นไป	28	3.74	0.53	มาก
รวม	375	3.64	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนอายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 - 50 ปี อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.802	3	3.601	19.390	0.000*
ภายในกลุ่ม	68.892	371	0.186		
รวม	79.694	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	$\bar{x}$	41 - 50 ปี	31 - 40 ปี	51 ปีขึ้นไป	18 - 30 ปี
		3.44	3.47	3.74	3.80
41 - 50 ปี	3.44	-	0.03	0.31*	0.37*
31 - 40 ปี	3.47		-	0.27*	0.33*
51 ปีขึ้นไป	3.74			-	0.06
18 - 30 ปี	3.80				-

จากตารางที่ 4.28 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน โดยรวม ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 31 - 40 ปี

กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 31 - 40 ปี

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	171	3.77	0.68	มาก
31 - 40 ปี	107	3.48	0.63	ปานกลาง
41 - 50 ปี	69	3.58	0.54	มาก
51 ปีขึ้นไป	28	3.94	0.73	มาก
รวม	375	3.66	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปี อายุ 41 - 50 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนอายุ 31 - 40 ปี อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.168	3	2.723	6.544	0.000*
ภายในกลุ่ม	154.351	371	0.416		
รวม	162.519	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	$\bar{X}$	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	18 - 30 ปี	51 ปีขึ้นไป
		3.48	3.58	3.77	3.94
31 - 40 ปี	3.48	-	0.11	0.18*	0.47*
41 - 50 ปี	3.58		-	0.29*	0.36*
18 - 30 ปี	3.77			-	0.18*
51 ปีขึ้นไป	3.94				-

จากตารางที่ 4.31 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการเรียนรู้ ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 31 - 40 ปี มากกว่ากลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 18 - 30 ปี

กลุ่มอายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 41 - 50 ปี

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	171	3.89	0.58	มาก
31 - 40 ปี	107	3.51	0.49	มาก
41 - 50 ปี	69	3.34	0.56	ปานกลาง
51 ปีขึ้นไป	28	3.79	0.76	มาก
รวม	375	3.67	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปี อายุ 31 - 40 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนอายุ 41 - 50 ปี อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	19.168	3	6.389	19.891	0.000*
ภายในกลุ่ม	119.172	371	0.321		
รวม	138.340	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	$\bar{X}$	41 - 50 ปี	31 - 40 ปี	51 ปีขึ้นไป	18 - 30 ปี
		3.34	3.51	3.79	3.89
41 - 50 ปี	3.34	-	0.18*	0.45*	0.56*
31 - 40 ปี	3.51		-	0.27*	0.38*
51 ปีขึ้นไป	3.79			-	0.11
18 - 30 ปี	3.89				-

จากตารางที่ 4.34 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 31 - 40 ปี

กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 31 - 40 ปี

กลุ่มอายุ 31 - 40 ปี มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 41 - 50 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	171	3.90	0.61	มาก
31 - 40 ปี	107	3.35	0.55	ปานกลาง
41 - 50 ปี	69	3.30	0.49	ปานกลาง
51 ปีขึ้นไป	28	3.61	0.58	มาก
รวม	375	3.61	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนอายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 - 50 ปี อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	28.616	3	9.539	29.224	0.000*
ภายในกลุ่ม	121.095	371	0.326		
รวม	149.711	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	$\bar{x}$	41 - 50 ปี	31 - 40 ปี	51 ปีขึ้นไป	18 - 30 ปี
		3.30	3.35	3.61	3.90
41 - 50 ปี	3.30	-	0.06	0.31*	0.61*
31 - 40 ปี	3.35		-	0.25*	0.55*
51 ปีขึ้นไป	3.61			-	0.30*
18 - 30 ปี	3.90				-

จากตารางที่ 4.37 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 41 - 50 ปี มากกว่ากลุ่มอายุ 31 - 40 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป

กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 31 - 40 ปี

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	171	3.65	0.48	มาก
31 - 40 ปี	107	3.54	0.49	มาก
41 - 50 ปี	69	3.53	0.43	มาก
51 ปีขึ้นไป	28	3.64	0.53	มาก
รวม	375	3.59	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 18 - 30 ปี อายุ 31 - 40 ปี อายุ 41 - 50 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.39 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.225	3	0.408	1.791	0.148
ภายในกลุ่ม	84.561	371	0.228		
รวม	85.785	374			

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.40 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	138	3.88	0.45	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช.	73	3.47	0.42	ปานกลาง
อนุปริญญา/ปวส.	116	3.45	0.36	ปานกลาง
ปริญญาตรี/สูงกว่า	48	3.63	0.48	มาก
รวม	375	3.64	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษา และระดับปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และระดับอนุปริญญา/ปวส. อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.41 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	13.994	3	4.665	26.341	0.000*
ภายในกลุ่ม	65.700	371	0.177		
รวม	79.694	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	อนุปริญญา/ มัธยมศึกษา/ ปริญญาตรี/ ประถมศึกษา			
		ปวส.	ปวช.	สูงกว่า	
		3.45	3.47	3.63	3.88
อนุปริญญา/ปวส.	3.45	-	0.02	0.18*	0.43*
มัธยมศึกษา/ปวช.	3.47		-	0.16*	0.41*
ปริญญาตรี/สูงกว่า	3.63			-	0.24*
ประถมศึกษา	3.88				-

จากตารางที่ 4.42 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน โดยรวม ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และมากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า

กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และมากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	138	3.90	0.61	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช.	73	3.35	0.67	ปานกลาง
อนุปริญญา/ปวส.	116	3.51	0.58	มาก
ปริญญาตรี/สูงกว่า	48	3.82	0.71	มาก
รวม	375	3.66	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษา ระดับอนุปริญญา/ปวส. และระดับปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับมัธยมศึกษา/ปวช. อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.44 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	18.211	3	6.070	15.606	0.000*
ภายในกลุ่ม	144.308	371	0.389		
รวม	162.519	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	มัธยมศึกษา/ อนุปริญญา/ ปริญญาตรี/ ประถมศึกษา			
		ปวช.	ปวส.	สูงกว่า	
		3.35	3.51	3.82	3.90
มัธยมศึกษา/ปวช.	3.35	-	0.16*	0.46*	0.54*
อนุปริญญา/ปวส.	3.51		-	0.30*	0.38*
ปริญญาตรี/สูงกว่า	3.82			-	0.08
ประถมศึกษา	3.90				-

จากตารางที่ 4.45 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการเรียนรู้ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และมากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และมากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

กลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	138	3.93	0.56	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช.	73	3.61	0.58	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	116	3.43	0.54	ปานกลาง
ปริญญาตรี/สูงกว่า	48	3.64	0.68	มาก
รวม	375	3.67	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และระดับปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับอนุปริญญา/ปวส. อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.47 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	16.184	3	5.395	16.384	0.000*
ภายในกลุ่ม	122.156	371	0.329		
รวม	138.340	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.48 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	อนุปริญญา/ มัธยมศึกษา/ ปริญญาตรี/ ประถมศึกษา			
		ปวส.	ปวช.	สูงกว่า	
		3.43	3.61	3.64	3.93
อนุปริญญา/ปวส.	3.43	-	0.18*	0.21*	0.50*
มัธยมศึกษา/ปวช.	3.61		-	0.03	0.32*
ปริญญาตรี/สูงกว่า	3.64			-	0.29*
ประถมศึกษา	3.93				-

จากตารางที่ 4.48 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และมากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า

กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	138	3.99	0.62	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช.	73	3.41	0.54	ปานกลาง
อนุปริญญา/ปวส.	116	3.33	0.50	ปานกลาง
ปริญญาตรี/สูงกว่า	48	3.50	0.58	ปานกลาง
รวม	375	3.61	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ระดับอนุปริญญา/ปวส. และระดับปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.50 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	32.572	3	10.857	34.387	0.000*
ภายในกลุ่ม	117.139	371	0.316		
รวม	149.711	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	อนุปริญญา/ มัธยมศึกษา/ ปริญญาตรี/ ประถมศึกษา			
		ปวส.	ปวช.	สูงกว่า	
		3.33	3.41	3.50	3.99
อนุปริญญา/ปวส.	3.33	-	0.08	0.16*	0.66*
มัธยมศึกษา/ปวช.	3.41		-	0.08	0.58*
ปริญญาตรี/สูงกว่า	3.50			-	0.50*
ประถมศึกษา	3.99				-

จากตารางที่ 4.51 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และมากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า

กลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ประถมศึกษา	138	3.69	0.46	มาก
มัธยมศึกษา/ปวช.	73	3.51	0.53	มาก
อนุปริญญา/ปวส.	116	3.53	0.45	มาก
ปริญญาตรี/สูงกว่า	48	3.58	0.50	มาก
รวม	375	3.59	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. ระดับอนุปริญญา/ปวส. และระดับปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.53 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.363	3	0.788	3.502	0.016*
ภายในกลุ่ม	83.423	371	0.225		
รวม	85.785	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.54 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	อนุปริญญา/	มัธยมศึกษา/	ปริญญาตรี/	ประถมศึกษา
		ปวส.	ปวช.	สูงกว่า	
		3.51	3.53	3.58	3.69
อนุปริญญา/ปวส.	3.51	-	0.02	0.07	0.18*
มัธยมศึกษา/ปวช.	3.53		-	0.05	0.17*
ปริญญาตรี/สูงกว่า	3.58			-	0.11
ประถมศึกษา	3.69				-

จากตารางที่ 4.54 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และมากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้าง	155	3.82	0.47	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	87	3.50	0.41	ปานกลาง
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	71	3.44	0.35	ปานกลาง
นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง	62	3.58	0.46	มาก
รวม	375	3.64	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง อาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง อยู่ในระดับมาก ส่วนอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.56 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.847	3	3.282	17.434	0.000*
ภายในกลุ่ม	69.847	371	0.188		
รวม	79.694	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.57 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	$\bar{x}$	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	นักศึกษา/ แม่บ้าน/ประมง	เกษตรกร/รับจ้าง
		3.44	3.50	3.58	3.82
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.44	-	0.06	0.14*	0.38*
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.50		-	0.08	0.32*
นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง	3.58			-	0.24*
เกษตรกร/รับจ้าง	3.82				-

จากตารางที่ 4.57 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน โดยรวม ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ มากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และมากกว่ากลุ่มอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง

กลุ่มอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้าง	155	3.79	0.68	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	87	3.47	0.63	ปานกลาง
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	71	3.53	0.57	มาก
นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง	62	3.77	0.65	มาก
รวม	375	3.66	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง อยู่ในระดับมาก ส่วนอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.59 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.712	3	2.571	6.160	0.000*
ภายในกลุ่ม	154.807	371	0.417		
รวม	162.519	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.60 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	$\bar{x}$	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	นักศึกษา/ แม่บ้าน/ ประมง	เกษตรกร/ รับจ้าง
		3.47	3.53	3.77	3.79
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.47	-	0.07	0.31*	0.32*
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.53		-	0.24*	0.25*
นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง	3.77			-	0.02
เกษตรกร/รับจ้าง	3.79				-

จากตารางที่ 4.60 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการเรียนรู้ ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และมากกว่ากลุ่มอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ

กลุ่มอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และมากกว่ากลุ่มอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.61 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้าง	155	3.90	0.60	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	87	3.61	0.50	มาก
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	71	3.41	0.52	ปานกลาง
นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง	62	3.52	0.69	มาก
รวม	375	3.67	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง อยู่ในระดับมาก ส่วนอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.62 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	14.668	3	4.889	14.668	0.000*
ภายในกลุ่ม	123.671	371	0.333		
รวม	138.340	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.63 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	$\bar{x}$	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	นักศึกษา/ แม่บ้าน/ ประมง	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร/ รับจ้าง
		3.41	3.52	3.61	3.90
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.41	-	0.11	0.20*	0.49*
นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง	3.52	-	-	0.09	0.38*
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.61	-	-	-	0.29*
เกษตรกร/รับจ้าง	3.90	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.63 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ มากกว่ากลุ่มอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง และมากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

กลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.64 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้าง	155	3.96	0.59	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	87	3.38	0.55	ปานกลาง
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	71	3.31	0.48	ปานกลาง
นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง	62	3.42	0.59	ปานกลาง
รวม	375	3.61	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง อยู่ในระดับมาก ส่วนอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.65 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	32.017	3	10.672	33.642	0.000*
ภายในกลุ่ม	117.694	371	0.317		
รวม	149.711	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.66 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	$\bar{x}$	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	นักศึกษา/ แม่บ้าน/ ประมง	เกษตรกร/รับจ้าง
		3.31	3.38	3.42	3.96
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.31	-	0.07	0.11	0.65*
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.38		-	0.04	0.58*
นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง	3.42			-	0.54*
เกษตรกร/รับจ้าง	3.96				-

จากตารางที่ 4.66 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีความเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ มากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และมากกว่ากลุ่มอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.67 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
เกษตรกร/รับจ้าง	155	3.65	0.47	มาก
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	87	3.55	0.52	มาก
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	71	3.51	0.43	มาก
นักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง	62	3.61	0.49	มาก
รวม	375	3.59	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.67 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพเกษตรกร/รับจ้างอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.68 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.067	3	0.356	1.558	0.199
ภายในกลุ่ม	84.718	371	0.228		
รวม	85.785	374			

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.69 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	92	4.09	0.40	มาก
5,000 - 10,000 บาท	105	3.48	0.33	ปานกลาง
10,001 - 15,000 บาท	52	3.46	0.39	ปานกลาง
15,001 บาทขึ้นไป	126	3.51	0.41	มาก
รวม	375	3.64	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.69 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนรายได้ 5,000 - 10,000 บาท รายได้ 10,001 - 15,000 บาท อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.70 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	24.977	3	8.326	56.451	0.000*
ภายในกลุ่ม	54.717	371	0.147		
รวม	79.694	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.70 พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.71 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	10,001 -	5,000 -	15,001 บาท	ต่ำกว่า
		15,000 บาท	10,000 บาท	ขึ้นไป	5,000 บาท
		3.46	3.48	3.51	4.09
10,001 - 15,000 บาท	3.46	-	0.02	0.05	0.63*
5,000 - 10,000 บาท	3.48		-	0.03	0.61*
15,001 บาทขึ้นไป	3.51			-	0.58*
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.09				-

จากตารางที่ 4.71 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน โดยรวม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001 - 15,000 บาท มากกว่ากลุ่มรายได้ 5,000 - 10,000 บาท และมากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.72 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	92	4.19	0.52	มาก
5,000 - 10,000 บาท	105	3.32	0.52	ปานกลาง
10,001 - 15,000 บาท	52	3.46	0.64	ปานกลาง
15,001 บาทขึ้นไป	126	3.64	0.63	มาก
รวม	375	3.66	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.72 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนรายได้ 5,000 - 10,000 บาท รายได้ 10,001 - 15,000 บาท อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.73 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	40.239	3	13.413	40.696	0.000*
ภายในกลุ่ม	122.280	371	0.330		
รวม	162.519	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.73 พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.74 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเรียนรู้ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	5,000 -	10,001 -	15,001 บาท	ต่ำกว่า
		10,000 บาท	15,000 บาท	ขึ้นไป	5,000 บาท
		3.32	3.46	3.64	4.19
5,000 - 10,000 บาท	3.32	-	0.13*	0.32*	0.87*
10,001 - 15,000 บาท	3.46		-	0.19*	0.74*
15,001 บาทขึ้นไป	3.64			-	0.55*
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.19				-

จากตารางที่ 4.74 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการเรียนรู้ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ ปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 5,000 - 10,000 บาท มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001 - 15,000 บาท และมากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

กลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 5,000 - 10,000 บาท มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001 - 15,000 บาท

กลุ่มรายได้ 10,001 - 15,000 บาทมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 5,000 - 10,000 บาท

ตารางที่ 4.75 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	92	4.07	0.56	มาก
5,000 - 10,000 บาท	105	3.64	0.55	มาก
10,001 - 15,000 บาท	52	3.56	0.46	มาก
15,001 บาทขึ้นไป	126	3.46	0.61	ปานกลาง
รวม	375	3.67	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.75 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,000 - 10,000 บาท รายได้ 10,001 - 15,000 บาท อยู่ในระดับมาก ส่วนรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.76 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	20.957	3	6.986	22.079	0.000*
ภายในกลุ่ม	117.382	371	0.316		
รวม	138.340	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.76 พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.77 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	15,001 บาท	10,001 -	5,000 -	ต่ำกว่า
		ขึ้นไป	15,000 บาท	10,000 บาท	5,000 บาท
		3.46	3.56	3.64	4.07
15,001 บาทขึ้นไป	3.46	-	0.10	0.18*	0.61*
10,001 - 15,000 บาท	3.56		-	0.08	0.51*
5,000 - 10,000 บาท	3.64			-	0.43*
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.07				-

จากตารางที่ 4.77 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการมีส่วนร่วม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001 - 15,000 บาท และมากกว่ากลุ่มรายได้ 5,000 - 10,000 บาท

กลุ่มรายได้ 5,000 - 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.78 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	92	4.21	0.63	มาก
5,000 - 10,000 บาท	105	3.51	0.40	มาก
10,001 - 15,000 บาท	52	3.31	0.56	ปานกลาง
15,001 บาทขึ้นไป	126	3.38	0.53	ปานกลาง
รวม	375	3.61	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.78 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,000 - 10,000 บาท อยู่ในระดับมาก ส่วน รายได้ 10,001 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.79 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	45.105	3	15.035	53.324	0.000*
ภายในกลุ่ม	104.606	371	0.282		
รวม	149.711	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.79 พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.80 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	10,001 - 15,001 บาท	15,001 บาทขึ้นไป	5,000 - 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท
		3.31	3.38	3.51	4.21
10,001 - 15,000 บาท	3.31	-	0.07	0.20*	0.90*
15,001 บาทขึ้นไป	3.38		-	0.13*	0.83*
5,000 - 10,000 บาท	3.51			-	0.70*
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.21				-

จากตารางที่ 4.80 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการสร้างเครือข่าย ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001 - 15,000 บาท มากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป และมากกว่ากลุ่มรายได้ 5,000 - 10,000 บาท

กลุ่มรายได้ 5,000 - 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001 - 15,000 บาท และมากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.81 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5,000 บาท	92	3.88	0.41	มาก
5,000 - 10,000 บาท	105	3.43	0.46	ปานกลาง
10,001 - 15,000 บาท	52	3.52	0.47	มาก
15,001 บาทขึ้นไป	126	3.55	0.46	มาก
รวม	375	3.59	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.81 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 10,001 - 15,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนรายได้ 5,000 - 10,000 บาท อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.82 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.598	3	3.533	17.431	0.000*
ภายในกลุ่ม	75.188	371	0.203		
รวม	85.785	374			

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.82 พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.83 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	5,000 -	10,001 -	15,001 บาท	ต่ำกว่า
		10,000 บาท	15,000 บาท	ขึ้นไป	5,000 บาท
		3.43	3.52	3.55	3.88
5,000 - 10,000 บาท	3.43	-	0.08	0.12*	0.44*
10,001 - 15,000 บาท	3.52		-	0.04	0.36*
15,001 บาทขึ้นไป	3.55			-	0.32*
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.88				-

จากตารางที่ 4.83 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 5,000 - 10,000 บาท มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001 - 15,000 บาท และมากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

กลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 5,000 - 10,000 บาท

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.84 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับที่	แนวทางการส่งเสริม	ความถี่
ด้านการเรียนรู้		
1.	ควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเกิดการตื่นตัวและเห็นคุณค่าของศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมประเพณี	12
2.	ควรสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชนให้มีมากขึ้น	11
3.	ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจเรื่องศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่ถูกต้อง	9
4.	ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่ควรรักษาไว้	8
5.	ควรจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เรื่องศาสนาให้มากขึ้น	7
รวม		47
ด้านการมีส่วนร่วม		
1.	ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาฟื้นฟู และถ่ายทอดศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น	27
2.	ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับศาสนา และวัฒนธรรมของท้องถิ่น	18
รวม		45
ด้านการสร้างเครือข่าย		
1.	ควรสนับสนุนกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ เช่น กลุ่มศิลปหัตถกรรมผ้าบาติก กลุ่มรักษาภาษาท้องถิ่น กลุ่มทำเครื่องจักรสาน ฯลฯ	16
2.	ควรสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนาผ่านให้ผู้นำชุมชนในท้องถิ่น	14
3.	ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาและจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น	13
4.	ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการสร้างเครือข่ายข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ	11
รวม		54

ตารางที่ 4.84 (ต่อ)

ลำดับที่	แนวทางการส่งเสริม	ความถี่
ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์		
1.	ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนหรือประสานกับหน่วยงานอื่นในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสมานฉันท์ เช่น การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมของศาสนาต่าง ๆ ที่สามารถเข้าร่วมได้	24
2.	ควรจัดกิจกรรมสร้างความสมานฉันท์ระหว่างกันในห้องถิ่น เช่น ระหว่างองค์กร ศาสนา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน โรงเรียน เป็นต้น	19
3.	ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความสมานฉันท์ทำหน้าที่เชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ ในห้องถิ่น	16
รวม		59

จากตารางที่ 4.84 พบว่า ประชาชน ได้เสนอแนะแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากที่สุดคือ ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ได้แก่ ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนหรือประสานกับหน่วยงานอื่นในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสมานฉันท์ เช่น การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมของศาสนาต่าง ๆ ที่สามารถเข้าร่วมได้ ควรจัดกิจกรรมสร้างความสมานฉันท์ระหว่างกันในห้องถิ่น เช่น ระหว่างองค์กร ศาสนา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน โรงเรียน เป็นต้น ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความสมานฉันท์ทำหน้าที่เชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ ในห้องถิ่น รองลงมาคือ ด้านการสร้างเครือข่าย ได้แก่ ควรสนับสนุนกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ เช่น กลุ่มศิลปินทัศนกรรมผ้าบาติก กลุ่มรักษาภาษาห้องถิ่น กลุ่มทำเครื่องจักรสาน ฯลฯ ควรสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนาผ่านให้ผู้นำชุมชนในห้องถิ่น ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาและจารีตประเพณีระหว่างห้องถิ่น ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการสร้างเครือข่ายข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมระหว่างห้องถิ่นต่าง ๆ น้อยที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วม ได้แก่ ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาฟื้นฟูและถ่ายทอดศิลปะและวัฒนธรรมห้องถิ่น ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมของห้องถิ่น

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปสัมภาษณ์ ประชาชนที่สามารถให้ข้อมูลในเรื่องการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม และมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ 6 คน ได้แก่

ท่านที่ 1 ได้แก่ นายแดง หยูดวง ตำแหน่งงาน ทำสวน ตัวแทนผู้นำกลุ่มอาชีพ ที่อยู่ปัจจุบัน คือ เลขที่ 182 หมู่ 4 ตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ท่านที่ 2 ได้แก่ นายสมศักดิ์ ดวงศิริ ตำแหน่งงาน ทำธุรกิจส่วนตัว ตัวแทนกลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์ ที่อยู่ปัจจุบัน คือ เลขที่ 103/2 หมู่ 2 บ้านบางลึก ตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ท่านที่ 3 ได้แก่ นายศักดิ์ แป้นปิ่น ตำแหน่งงาน ทำธุรกิจประมง ตัวแทนผู้นำกลุ่มอาชีพ ที่อยู่ปัจจุบัน คือ เลขที่ 183/1 หมู่ 4 ตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ท่านที่ 4 ได้แก่ นายประยูร จันทร์เจริญ ตำแหน่งงาน ข้าราชการบำนาญ เป็นปราชญ์ชาวบ้าน ที่อยู่ปัจจุบัน คือ เลขที่ 38 หมู่ 10 บ้านบางอิฐ ตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ท่านที่ 5 ได้แก่ นางปฐมาภรณ์ จิตรตรง ตำแหน่งงาน อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 19 หมู่ 10 บ้านบางอิฐ ตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ท่านที่ 6 ได้แก่ นางปรารภ เรืองศรี ตำแหน่งงาน ข้าราชการบำนาญ (ครู) ที่อยู่ปัจจุบัน คือ เลขที่ 79 หมู่ 10 ตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช” มีประเด็นที่ศึกษา 4 ประเด็น ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสร้างเครือข่าย และด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ผลการสัมภาษณ์ พบว่า

1. ด้านการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์ประชาชนผู้ให้ข้อมูลทั้ง 6 คน เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในข้อคำถามว่า ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนสามารถ เรียนรู้และเข้าใจศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของตนเองหรือของผู้อื่นในท้องถิ่นเป็นไปตามภารกิจที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ และท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร พบว่า

แดง หยูดวง ได้กล่าวว่า มีการส่งเสริมโดยดำเนินการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับประเพณี กิจกรรม และวัฒนธรรมของแต่ละศาสนา เพื่อนำมาดำเนินการจัดสรรงบประมาณ โดยควรดำเนินการจัดหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ เพิ่มเติม

สมศักดิ์ ดวงศิริ ได้กล่าวว่า มีการส่งเสริมแต่ละกิจกรรม เช่น หล่อเทียนพรรษา แห่เทียนพรรษา และทำเทียนพรรษาดวาวัดต่าง ๆ ในตำบล และนอกตำบล ส่วนกิจกรรมอื่น ไม่มีการส่งเสริม

ศักดิ์ แป้นปั้น ได้กล่าวว่า มีการส่งเสริม แต่ติดขัดที่งบประมาณในการสนับสนุนให้การศึกษาอบรม สัมมนา เรื่องศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ซึ่งควรสร้างความตระหนักเห็นคุณค่าของศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น

ประยูร จันทร์เจริญ ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนได้บำเพ็ญบุญด้วยการชักชวนให้ผู้คนเข้าร่วมทำบุญวันธรรมสวนะและงานเดือนสิบ เพื่ออุทิศบุญกุศลให้ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว โดยชักชวนให้ผู้มีอายุ 60 ปี ให้เข้าวัดมากขึ้นมากกว่าที่เป็นอยู่

ปัฐมาภรณ์ จิตรตรง ได้กล่าวว่า ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นไปตามภารกิจที่ตั้งไว้ทุกอย่าง และทางการควรเข้าพบปะกับประชาชนในด้านการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ เป็นประจำ

ปรารภ เรื่องศรี ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้และเข้าใจศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมในท้องถิ่นตามภารกิจที่ตั้งไว้ดีมาก และควรจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ สื่อ และการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้เพิ่มขึ้นเป็นประจำ

สรุป จากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า มีการส่งเสริมโดยดำเนินการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับประเพณี กิจกรรม และ วัฒนธรรมของแต่ละศาสนา เช่น หล่อเทียนพรรษา แห่เทียนพรรษา และทำเทียนพรรษากวายเป็นต้น เพื่อนำมาดำเนินการจัดสรรงบประมาณ การศึกษาอบรม สัมมนา เรื่องศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยควรดำเนินการจัดหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ เพิ่มเติม ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นไปตามภารกิจที่ตั้งไว้ทุกอย่าง และทางควรเข้าพบปะกับประชาชนในด้านการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

2. ด้านการมีส่วนร่วม

จากการสัมภาษณ์ประชาชนผู้ให้ข้อมูลทั้ง 6 คน เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในข้อคำถามว่า ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการทำ บำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของตนเองหรือของผู้อื่นในท้องถิ่นเป็นไปตามภารกิจที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ และท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร พบว่า

แดง หยุตวง ได้กล่าวว่า มีการส่งเสริมโดยการสนับสนุนทางวิชาการโดยมีการฝึกอบรมศึกษาดูงาน ของตัวแทนกลุ่มอย่างต่อเนื่อง และนำผลที่ได้มาเผยแพร่ต่อประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น

สมศักดิ์ ดวงศิริ ได้กล่าวว่า คาดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนร่วมในกิจกรรมประเพณีของชุมชน เช่น ร่วมในการหล่อเทียนพรรษา ประเพณีแห่เทียนพรรษา และกิจกรรมประกวดเทียนพรรษากวายเป็นต้น ในตำบล และนอกตำบล ส่วนกิจกรรมอื่น ไม่มีการส่งเสริม

ศักดิ์ แป้นปั้น ได้กล่าวว่า ควรแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก ทั้งจาก หน่วยงานภาครัฐ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด พัฒนาชุมชน สภาวัฒนธรรมจังหวัดมหาวิทยาลัย หน่วยงานเอกชน เพื่อระดมความคิดและความช่วยเหลือช่วย และหาแนวทางในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม จาริตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่กำลังจะสูญหายไป

ประยูร จันทร์เจริญ ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความร่วมมือกับท้องถิ่นเมื่อมี งานศพ สร้างความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีการนำพวงหรีดไปวางหน้าศพทุกงาน

ปัฐมาภรณ์ จิตรตรง ได้กล่าวว่า ประชาชนได้มีส่วนร่วมปรับปรุงในการทำนุบำรุงศาสนา และ วัฒนธรรมประจำปีของชุมชนเป็นอย่างดี อย่างเช่น วันขึ้นปีใหม่ ได้มีการทำบุญตักบาตรวันมาฆบูชา ประชาชนได้มาเวียนเทียน วันสาทรไทยมีการทำบุญให้แก่บรรพบุรุษ และงานบุญต่าง ๆ ประชาชนได้ มีส่วนร่วมเป็นอย่างดี

ปรารภ เรืองศรี ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมทำนุ บำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เป็นประเพณีของท้องถิ่นประจำปีทุก ๆ ปี เช่น การทำบุญตักบาตร วันขึ้นปีใหม่ แห่เทียนพรรษาในวันเข้าพรรษา แห่หมรับวันสาทรเดือนสิบของคนปักได้เพื่อทำบุญให้ผู้ ที่ ล่วงลับไปแล้ว รดน้ำผู้สูงอายุในวันสงกรานต์ และควรมีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย เห็นความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้น เพราะเขาได้ถือปฏิบัติกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษของเรา

สรูป จากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า สนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ใน กิจกรรมประเพณีของชุมชน แสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน เพื่อระดมความคิด การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม จาริตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมประชาชน ให้มีส่วนร่วมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เป็นประเพณีของท้องถิ่นประจำปีทุก ๆ ปี และ ควรมีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยเห็นความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ เพราะ เขาได้ถือปฏิบัติกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษของเรา

3. ด้านการสร้างเครือข่าย

จากการสัมภาษณ์ประชาชนผู้ให้ข้อมูลทั้ง 6 คน เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในข้อ คำถามว่า ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นสร้างและขยายเครือข่าย การเรียนรู้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเองหรือท้องถิ่นอื่นเป็นไปตามภารกิจที่ได้ตั้ง ไว้หรือไม่ และท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร พบว่า

แดง หยุดวง ได้กล่าวว่า ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรมเพื่อจะได้ทั่วถึง ต้องชี้แจงถึง จำนวนงบประมาณที่ได้รับ แล้วให้แต่ละหมู่บ้านเสนอโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เห็นควร และ เหมาะสมผ่านเวทีประชาคม จะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีแรงจูงใจในการสร้างและขยายเครือข่าย การเรียนรู้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น

สมศักดิ์ ดวงศิริ ได้กล่าวว่า เครือข่ายท้องถิ่น ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้เชิญให้เข้ามา มีส่วนร่วม โดยเชิญวัฒนธรรมอำเภอเป็นผู้นำในการดำเนินการจัดกิจกรรมตามประเพณีของชุมชน เช่น เดือน 10 ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ เข้าพรรษา และการถือศีลอด เป็นต้น

ศักดิ์ แป้นปิ่น ได้กล่าวว่า ควรมีการรวมตัวกัน และสร้างเครือข่ายที่เน้นในด้านการอนุรักษ์ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประเพณีไทย ซึ่งการสร้างเครือข่ายจะทำให้เกิดเกาะป้องกันไม่ให้เกิดเป็นทาส วัฒนธรรมภายนอก และควรมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการ และสร้างเครือข่ายที่เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมประเพณีไทย

ประยูร จันทร์เจริญ ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดงานประเพณี เช่น ลากพระ วันเข้าพรรษา แห่เทียนพรรษาให้วัดต่าง ๆ ช่วยพัฒนาวัดทำโครงการของงบประมาณมาพัฒนาวัด เทศบาลนครบริเวณวัด

ปัฐมาภรณ์ จิตรตรง ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่น สร้างเครือข่ายในด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เป็นไปตามนโยบายที่ตั้งไว้เป็นอย่างดี มีข้อเสนอแนะว่า ที่ทำทุกอย่างที่อยู่แล้ว เพราะทางประชาชนให้ความร่วมมือทุกอย่างกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างดี

ปรารภ เรื่องศรี ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการส่งเสริมให้ประชาชนสร้างเครือข่ายในด้านการเรียนรู้และทำกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามภารกิจไว้ได้ดีพอควร โดยให้จัดตั้งเครือข่ายอย่างจริงจังและจริงจังให้มีกฎระเบียบบังคับเป็นรูปธรรมโดยให้มีบุคคลต่างหมู่ต่างองค์กรเข้ามาบริหารและพัฒนาขับเคลื่อนไปในทางที่ไม่ผิดกฎระเบียบ ไม่ควรเลือกพวกเลือกพรรค หรือพวกเดิม ๆ ตลอดไป

สรุป จากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ส่งเสริมให้ประชาชนสร้างเครือข่ายในด้านการเรียนรู้และทำกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามภารกิจไว้ได้ดีพอควร โดยให้จัดตั้งเครือข่ายอย่างจริงจังและจริงจังให้มีกฎระเบียบบังคับเป็นรูปธรรม ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรมเพื่อจะได้ทั่วถึงที่เน้นในด้านการอนุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประเพณีไทย ซึ่งการสร้างเครือข่ายจะทำให้เกิดเกาะป้องกันไม่ให้เกิดเป็นทาสวัฒนธรรมภายนอก และควรมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการ และสร้างเครือข่ายที่เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม

4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

จากการสัมภาษณ์ประชาชนผู้ให้ข้อมูลทั้ง 6 คน เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในข้อคำถามว่า ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมทุกระดับอย่างเอื้ออาทร สงบสุข และยั่งยืนตามหลักศาสนาของตนเอง เป็นไปตามภารกิจที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ และท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร พบว่า

แดง หยุตวง ได้กล่าวว่า มีการส่งเสริมโดยประมุขหรือร่วมกับผู้นำชุมชน หัวหน้าครอบครัว นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภา สมาชิกสภา หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา พัฒนาชุมชน และนักวิชาการศึกษาต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาของชุมชน

สมศักดิ์ ดวงศิริ ได้กล่าวว่า มีการส่งเสริมการปรองดองและสมานฉันท์ และสังคมอยู่กันอย่างเอื้ออาทรดีมาก มีความสงบสุข ไม่มีอาชญากรรม

ศักดิ์ แป้นปั้น ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรดำเนินการตามแนวทางการจัดทำ มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น โดยสนับสนุน และจัดสรร บุคลากรในการเป็นผู้ประสานงานระหว่างศาสนาให้เพียงพอและเหมาะสมในการดำเนินงาน จัด กิจกรรมประสานใจของทุกกลุ่มในชุมชน แม้ว่าจะมีความแตกต่างกันระหว่างศาสนา หรือวัฒนธรรม

ประยูร จันทร์เจริญ ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดงานวันสงกรานต์ โดยนิมนต์ พระมาเจริญพุทธมนต์ อาบน้ำผู้สูงอายุ แจกผ้าให้ผู้สูงอายุ โดยควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ร่วมกิจกรรมด้วยความสามัคคี และให้มากขึ้นกว่าทุกปี

ปัญมาภรณ์ จิตรตรง ได้กล่าวว่า ทางองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนใน ท้องถิ่นทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความสงบสุข สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันให้เป็นไป ตามหลักศาสนาของตนเอง ตามนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล

ปรารภ เรืองศรี ได้กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมให้ประชาชนอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมทุกระดับชั้นอย่างเอื้ออาทร สงบสุขและยังยืนตามหลักศาสนาเป็นไปตามภารกิจ และเพื่อให้ การอยู่ร่วมกันในชุมชน เกิดความสามัคคีและสมานฉันท์กันมากขึ้น ควรมีการตั้งกฎข้อบังคับระเบียบ ของหมู่บ้านเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

สรุป จากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ประมุขหรือร่วมกับผู้นำชุมชน หัวหน้า ครอบครัว นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภา สมาชิกสภา หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วน โยธา พัฒนาชุมชน และนักวิชาการศึกษาต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาของชุมชน ส่งเสริมการปรองดองและ สมานฉันท์ และสังคมอยู่กันอย่างเอื้ออาทร ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความสงบสุข สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันให้เป็นไปตามหลักศาสนาของตนเอง ดำเนินการตามแนวทางการจัดทำ มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ควรมีการตั้งกฎข้อบังคับ ระเบียบของหมู่บ้านเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยแบบประสานวิธี (Mixed Method Research) ใช้การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยศึกษาเอกสารวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาขอบเขตเนื้อหาในการวิจัย รวมถึงการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตกและองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 11,235 คน ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน เทคนิคและวิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ ใช้วิธีการสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random Sampling) แบบสัดส่วน โดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์ และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการกำหนดเลขสุ่ม ซึ่งจำนวนหลักขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล และสุ่มทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากประชาชนที่เป็นผู้นำชุมชน จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเรียนรู้ 2) ด้านการมีส่วนร่วม 3) ด้านการสร้างเครือข่าย และ 4) ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบ

ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA (F- test) และเมื่อพบว่า ค่า F มีความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

5.1 สรุปผล

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 248 คน คิดเป็นร้อยละ 66.13 และเป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 127 คน คิดเป็นร้อยละ 33.87

2) จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 18 - 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 171 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 มีอายุ 31 - 40 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 107 คน คิดเป็นร้อยละ 28.53 มีอายุ 41 - 50 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.47 น้อยที่สุด

3) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 138 คน คิดเป็นร้อยละ 36.80 มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวนทั้งสิ้น 116 คน คิดเป็นร้อยละ 30.93 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวนทั้งสิ้น 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19.47 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 น้อยที่สุด

4) จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างมีจำนวนทั้งสิ้น 155 คน คิดเป็นร้อยละ 41.33 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนทั้งสิ้น 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 มีอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีจำนวนทั้งสิ้น 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.93 และมีอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง มีจำนวนทั้งสิ้น 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.54 น้อยที่สุด

5) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไปมีจำนวนทั้งสิ้น 126 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60 มีรายได้ 5,000 -10,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.53 และมีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.87

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมพบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน เพศชาย อยู่ในระดับมาก ส่วนเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เพศชาย พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ เพศหญิง พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ตามลำดับ

2) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อายุ 18 - 30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนอายุ 31 - 40 ปี และอายุ 41 - 50 ปี อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อายุ 18 - 30 ปี พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วม ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อายุ 31 - 40 ปี พบว่า ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วม ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตามลำดับ อายุ 41 - 50 ปี พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการอยู่ร่วมกัน อย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อายุ 51 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วม ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

3) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับประถมศึกษา และระดับปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และระดับอนุปริญญา/ปวส. อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับอนุปริญญา/ปวส. พบว่า ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับปริญญาตรี/สูงกว่า พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วม ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

4) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง อาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง อยู่ในระดับมาก ส่วนอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วม ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

5) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ส่วนรายได้ 5,000 -10,000 บาท รายได้ 10,001-15,000 บาท อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท พบว่า ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการเรียนรู้ ส่วนด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ รายได้ 5,000 -10,000 บาท พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการสร้างเครือข่าย ส่วนด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ รายได้ 10,001-15,000 บาท พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด รายได้ 15,001 บาทขึ้นไป พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ส่วนด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

5.1.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศต่างกัน พบว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุต่างกัน พบว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ด้านการเรียนรู้ ได้แก่ ควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเกิดการตื่นตัว และเห็นคุณค่าของศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมประเพณี ควรสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชนให้มากยิ่งขึ้น ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจเรื่องศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่ถูกต้อง ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่ควรรักษาไว้ ควรจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เรื่องศาสนาให้มากขึ้น

2. ด้านการมีส่วนร่วม ได้แก่ ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาฟื้นฟูและถ่ายทอดศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

3. ด้านการสร้างเครือข่าย ได้แก่ ควรสนับสนุนกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ เช่น กลุ่มศิลปะ หัตถกรรมผ้าบาติก กลุ่มรักษาภาษาท้องถิ่น กลุ่มทำเครื่องจักรสาน ฯลฯ ควรสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนาผ่านให้ผู้นำชุมชนในท้องถิ่น ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาและจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการสร้างเครือข่ายข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ

4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ได้แก่ ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนหรือประสานกับหน่วยงานอื่นในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสมานฉันท์ เช่น การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมของศาสนาต่าง ๆ ที่สามารถเข้าร่วมได้ ควรจัดกิจกรรมสร้างความสมานฉันท์ระหว่างกันภายในท้องถิ่น เช่น ระหว่างองค์กร ศาสนา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน โรงเรียน ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความสมานฉันท์ทำหน้าที่เชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ

บทสรุปข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ ประชาชนที่สามารถให้ข้อมูลในเรื่องการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม และมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ 6 คน

1. ด้านการเรียนรู้ สรุปจากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า มีการส่งเสริมโดยดำเนินการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับประเพณี กิจกรรม และ วัฒนธรรมของแต่ละศาสนา เช่น หล่อเทียนพรรษา แห่เทียนพรรษา และทำเทียนพรรษาวัดต่าง ๆ เพื่อนำมาดำเนินการจัดสรรงบประมาณ การศึกษาอบรม สัมมนา เรื่องศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยควรดำเนินการจัดหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ เพิ่มเติม ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นไปตามภารกิจที่ตั้งไว้ทุกอย่าง และทางควรเข้าพบปะกับประชาชนในด้านการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

2. ด้านการมีส่วนร่วม สรุปจากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า สนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ในกิจกรรมประเพณีของชุมชน แสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน เพื่อระดมความคิดการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เป็นประเพณีของท้องถิ่นประจำปีทุก ๆ ปี และควรมีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยเห็นความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ เพราะเขาได้ถือปฏิบัติกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษของเรา

3. ด้านการสร้างเครือข่าย สรุปจากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ส่งเสริมให้ประชาชนสร้างเครือข่ายในด้านการเรียนรู้และทำกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามภารกิจไว้ได้ดีพอควร โดยให้จัดตั้งเครือข่ายอย่างจริงจังและจริงจังให้มีกฎระเบียบบังคับเป็นรูปธรรม ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรมเพื่อจะได้ทั่วถึงที่เน้นในด้านการอนุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประเพณีไทย ซึ่งการสร้างเครือข่ายจะทำให้เกิดเกาะป้องกันไม่ให้เกิดเป็นทาสวัฒนธรรมภายนอก และควรมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการ และสร้างเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม

4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ สรุปจากการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชุมหารือร่วมกับผู้นำชุมชนหัวหน้าครอบครัว นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ประธานสภา สมาชิกสภา หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา พัฒนาชุมชน และนักวิชาการศึกษาต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาของชุมชน ส่งเสริมการปรองดองและสมานฉันท์ และสังคมอยู่กันอย่างเอื้ออาทร ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความสงบสุข สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันให้เป็นไปตามหลักศาสนาของตนเอง ดำเนินการตามแนวทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ควรมีการตั้งกฎข้อบังคับระเบียบของหมู่บ้านเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัย มาอธิบายเชื่อมโยงกับทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

5.2.1 ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมโดยการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และการส่งเสริมทางวิชาการ โดยสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับประเพณี กิจกรรมวัฒนธรรมของแต่ละศาสนา วัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ การจัดฝึกอบรมและศึกษาดูงาน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดสรรงบประมาณให้เกิดความเป็นธรรม ทั้งถึงและจัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานทางวัฒนธรรม อย่างเป็นระบบ ทันสมัย ครบถ้วน ครอบคลุมข้อมูลที่จำเป็น มีศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลและการจัดเก็บอย่างต่อเนื่อง และควรมีการเชื่อมโยงเครือข่ายฐานข้อมูลของแต่ละท้องถิ่นเพื่อความสะดวกในการเข้าถึง และการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย แต่อย่างไรก็ตามในการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากงบประมาณไม่เพียงพอ ทำให้การสนับสนุนวัสดุและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ สำหรับแนวทางแก้ไขสามารถทำได้โดยมีการประชุมหารือร่วมกับชุมชนในการส่งเสริม สนับสนุน ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร อรัญมิตร (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น” พบว่า การดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนรู้ในเรื่องศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม โดยเฉพาะของท้องถิ่นตัวเอง โดยการสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมและจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอในรูปแบบของการประชุมสัมมนา ร่วมกันของกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรู้ การส่งเสริมการวิจัย สังเคราะห์การวิจัย และผลการวิจัยเพื่อการพัฒนาให้ดีขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ

นาริมัน กาเจ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “องค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้าน “ลิเกฮูลู” ของชาวไทยมุสลิมในท้องถิ่น กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลเรียง อำเภอ รือเสาะ จังหวัดนราธิวาส” พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเรียงมีบทบาทในการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้านลิเกฮูลู ในท้องถิ่นโดยได้นำมามาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีมาปรับใช้ ในด้านการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ที่ว่า ควรสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับ ประเพณี กิจกรรม วัฒนธรรมของแต่ละศาสนาเพื่อนำมาดำเนินการจัดสรรงบประมาณ ส่งเสริมให้ ประชาชนเรียนรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นไปตามภารกิจที่ตั้งไว้ทุกอย่าง และทางควรเข้า พบปะกับประชาชนในด้านการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับสาระสำคัญของศาสนาต่าง ๆ มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ของชุมชน แต่ก่อนที่จะส่งเสริมได้สำเร็จก็ต้องให้ประชาชนได้เรียนรู้และเห็นคุณค่าของศาสนา จึงได้ ส่งเสริมกิจกรรมการให้ความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับสาระสำคัญของศาสนา ต่าง ๆ ในประเทศไทย เพื่อให้เป็นศาสนิกชนที่ดีของศาสนา ส่งเสริมให้มีหลักสูตรท้องถิ่นที่บรรจุความรู้เรื่อง ท้องถิ่นของเรา ไว้ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ความรู้และความเข้าใจวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ประเพณี ที่สำคัญของท้องถิ่นตนเอง เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ หวงแหน ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 4 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปลูกฝังแนวทางการ ดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง แบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกัน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ด้วยว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพยายามส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเรียนรู้ เข้าใจและปลูกฝังแนวคิดเรื่องเอกภาพในความหลากหลาย หรือทฤษฎีดอกไม้อหลากสี ให้กับประชาชน ในท้องถิ่นโดยเน้นไปที่เยาวชนปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง พอดี เช่น เศรษฐกิจพอเพียง การแบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกัน ส่งเสริมให้ประชาชนมีการเรียนรู้ตามอัธยาศัย การเรียนรู้ตลอดชีวิต

ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผล อยู่ ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำการส่งเสริม และอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร อรัญมิตร (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณี ท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น” พบว่า การดำเนินงานตาม

มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วม มีการจัดกิจกรรมหลักด้านศาสนาตามวันสำคัญโดยการประสานกับผู้นำศาสนาหรือผู้นำชุมชนในท้องถิ่น จัดกิจกรรมเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ที่ว่า ควรสนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ในกิจกรรมประเพณีของชุมชน ระดมความคิด สนับสนุนประชาชนให้มีส่วนร่วมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ทรนรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยเห็นความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 4 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่น มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเห็นความสำคัญของศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ดังนั้นจึงได้กำหนดนโยบายสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมใน การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีของตนเองหรือของผู้อื่นในท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของศาสนา ที่ตนเองนับถือและกิจกรรมที่จัดขึ้นในเทศกาลต่าง ๆ ตามประเพณีท้องถิ่น จัดทำประชาพิจารณ์และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 6 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า การที่ประชาชนได้ร่วมในกิจกรรมตามความเชื่อของศาสนา และวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่กระทำได้โดยง่าย แต่การสร้างความสัมพันธ์สมานฉันท์ต่อกันเป็นเรื่องที่ควรต้องดำเนินการโดยกำหนด ยุทธศาสตร์และวางแผนกิจกรรมการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น รวมทั้งติดตามและประเมินผลตามแผนทุก ๆ 3 ปี จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม และจารีตประเพณีของท้องถิ่นของตนเพื่อให้ ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วม

ด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการส่งเสริมให้ชุมชนมีบทบาทในการแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก ทั้งจาก หน่วยงานภาครัฐ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด พัฒนาชุมชน สภาวัฒนธรรมจังหวัดมหาวิทยาลัย หน่วยงานเอกชน เพื่อระดมความคิดและความช่วยเหลือช่วยในการหาแนวทางในการส่งเสริมวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนให้มีการรวมตัวกัน และสร้างเครือข่ายที่เน้นในด้านการอนุรักษ์ภูมิปัญญาและ

วัฒนธรรมประเพณีทางศาสนาที่สำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจพัฒน์ อาทรสิริรัตน์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลและชุมชนในการส่งเสริม วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษา ไทยทรงดำ บ้านหัวเขาจีน หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยยางโทน จังหวัดราชบุรี” พบว่า บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางโทน (1) บทบาทตามหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนดประกอบด้วย บทบาทในการประสานหน่วยราชการ/เอกชน คือ ได้ช่วยประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด พัฒนาชุมชนอำเภอปากท่อ องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อขอสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านวิทยากร และด้านการบริหารจัดการศูนย์วัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ที่ว่า ส่งเสริมให้ประชาชนสร้างเครือข่ายในด้านการเรียนรู้และทำกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม จัดตั้งเครือข่ายอย่างจริงจังและจริงใจให้มีกฎระเบียบบังคับเป็นรูปธรรม ควบคุมจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรม ควรมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการ และสร้างเครือข่ายที่เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างหน่วยงานราชการกับภาคเอกชน ในการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา และวัฒนธรรม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นสร้างและขยายเครือข่ายการเรียนรู้ เข้าใจ และเคารพศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีในท้องถิ่น สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นของตนระหว่าง หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในการอนุรักษ์และส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 6 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ระหว่างท้องถิ่น มีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้สนับสนุนการจัดกิจกรรมการถ่ายทอดประสบการณ์ระหว่างหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และตามศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมหรือจัดตั้งองค์กรเพื่อเป็นเครือข่ายระดับบุคคล ครอบครัว หรือท้องถิ่น เพื่อการเรียนรู้ เข้าใจและเคารพอนุรักษ์และส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ในลักษณะต่าง ๆ ตลอดจนเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น ๆ เช่น ศูนย์วัฒนธรรมระดับท้องถิ่น สภาวัฒนธรรม กลุ่มชมรมที่เกี่ยวข้อง จัดทำและเชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างเครือข่ายด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ และประสบการณ์ต่อกัน

ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่า

แปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมทุกระดับอย่างเอื้ออาทร สงบสุข และยั่งยืน มีกรอบแนวคิดที่ควรนำไปเป็นแนวทางจัดทำดัชนี ดังนี้การบูรณาการคุณค่าทางวัฒนธรรมที่หลากหลายให้เกิดประโยชน์เกื้อกูลต่อชุมชนการยอมรับความหลากหลายทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นซึ่งกันและกันการซึมซับวัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นาริมัน กาเจ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “องค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้าน “ลิเกฮูลู” ของชาวไทยมุสลิมในท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเรียง อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส” พบว่า ลิเกฮูลูเป็นการแสดงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลักษณะการขับร้องเป็นการร้องเพลงพร้อมเคลื่อนไหวท่าทางตามจังหวะกลองรำมะนา องค์การบริหารส่วนตำบลเรียงมีบทบาทในการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้านลิเกฮูลูในท้องถิ่น พบว่า ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ได้สนับสนุนให้มีการนำศิลปะพื้นบ้านมาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความสมานฉันท์แก่คนในท้องถิ่นผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ที่ว่า ประชุมหารือร่วมกับผู้นำชุมชน หัวหน้าครอบครัว นายกององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาสมาชิกสภา หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา พัฒนาชุมชน และนักวิชาการศึกษาต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาของชุมชน ส่งเสริมการปรองดองและสมานฉันท์ และสังคมอยู่กันอย่างเอื้ออาทร ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความสงบสุข สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันให้เป็นไปตามหลักศาสนาของตนเอง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า การองค์การบริหารส่วนตำบลได้ประสานกับหน่วยงานอื่นเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างกัน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับการสร้างความสงบสุขในชุมชน จึงสนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความเอื้ออาทรต่อกัน โดยบูรณาการคุณค่าทางวัฒนธรรมที่หลากหลายให้เกิดประโยชน์เกื้อกูลต่อชุมชน ให้ประชาชนยอมรับความหลากหลายทางศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีของกันและกัน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชาสัมพันธ์ด้วยการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในชุมชน มีค่าแปลผล อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า แม้ว่าทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะให้ความสำคัญต่อการสร้างความสมานฉันท์ระหว่างคนต่างศาสนา และต่างวัฒนธรรม แต่ติดขัดในเรื่องงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึง ประชาชนบางกลุ่มไม่เข้าใจ และไม่คอยได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองปัก คลังกลาง (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น” ปัญหาที่พบ คือ งบประมาณจำกัดไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจทางศาสนาช่วยวางแผนให้กับ

องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญงานทางด้านศาสนาน้อยกว่าทางด้านสิ่งก่อสร้างที่เป็นรูปธรรม

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีเพศอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน ดังนี้

1) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิง ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชาติ บุญยะเพ็ญ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอพุนพิน จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมงานวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้านที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

2) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยกลุ่มอายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 41 - 50 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 31 - 40 ปี เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า กลุ่มคนอายุน้อย ๆ จะมีความสนใจเรียนรู้ในเรื่องศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เพราะกลุ่มนี้มีความสนใจและอยู่ในวัยที่อยากศึกษา ทำกิจกรรมเพื่อชุมชน มากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากขึ้น มีเวลาน้อย ด้วยว่าต้องดูแลครอบครัว ประกอบอาชีพของตนเอง หารายได้เลี้ยงปากเลี้ยงท้องของตนเอง ทำให้เกิดความแตกต่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชาติ บุญยะเพ็ญ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอพุนพิน จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมงาน

วัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้าน ที่มีอายุต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

3) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับอนุบาล/ปวส. มากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และมากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า ความต่างของระดับการศึกษา มีผลต่อความคิด ความอ่าน และสติปัญญาของบุคคลแตกต่างกัน และด้วยว่ากลุ่มคนประถมศึกษา เป็นกลุ่มที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมความเป็นอยู่ตามประเพณีท้องถิ่นที่มีการแบ่งปันช่วยเหลือแบ่งปันกันในชุมชนตามหลักพระพุทธศาสนา ซึ่งต่างกับผู้มีการศึกษาสูงขึ้น บางคนไปทำงานนอกพื้นที่ไม่ได้อยู่ในท้องถิ่น หรือเป็นผู้มาจากที่อื่น ทำให้ไม่ค่อยได้สนใจว่าความเป็นไปของชุมชนต้องประกอบด้วยความเชื่อ และประเพณีท้องถิ่น ที่สืบทอดกันจากรุ่นสู่รุ่น จึงทำให้เกิดความคิดเห็นเกิดแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ของศุภชาติ บุญยะเพ็ญ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมงานวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้าน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ มากกว่ากลุ่มอาชีพค้าขาย/

ธุรกิจส่วนตัว และมากกว่ากลุ่มอาชีพนักศึกษา/แม่บ้าน/ประมง ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในพื้นที่ซึ่งเห็นความสำคัญและเห็นด้วยต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่า ด้วยว่าอาจเป็นที่กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้างตัดอย่าง หรือตัดปาล์มน้ำมัน เป็นผู้เกิดในพื้นที่ มีความผูกพันต่อชุมชน และศาสนา หรือประเพณีท้องถิ่นของตนเอง ทำให้เห็นว่าการบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น มหาวิทยาลัย สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดควรดำเนินการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ของศุภชาติ บุญยะเพ็ญ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์” ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมงานวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้าน ที่มีอาชีพต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

5) จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001-15,000 บาท มากกว่ากลุ่มรายได้ 5,000 -10,000 บาท และมากกว่ากลุ่มรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ความต่างของรายได้ก็มีผลต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ

มาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล และคณะบริหาร ควบรักษาระดับมาตรฐาน ที่ดีนี้ไว้ และทำการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมให้มีความเจริญมากขึ้นไป โดย

1) ควรต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยชุมชนต้องมีการ รวมตัวกัน และสร้างเครือข่ายที่เน้นในด้านการอนุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประเพณี

2) ต้องปรับปรุงในเรื่องของการจัดทำโครงการเพื่อของงบประมาณ พร้อมทั้งติดประกาศไว้ เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงาน และแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก ทั้งจาก หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อระดมความคิด และความช่วยเหลือระหว่างกัน

3) ควรดำเนินการตามแนวทางการจัดทำมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม สนับสนุน และจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอ มีการบริหารจัดการแผนงาน โดยให้มีการพัฒนาอย่างเป็น ระบบ และต่อเนื่องสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชน

ด้านการเรียนรู้ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล และคณะบริหาร ควบรักษาระดับมาตรฐาน ที่ดีนี้ไว้ และทำการส่งเสริมให้มีความเจริญมากขึ้นไป โดย

1) ควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเกิดการตื่นตัวและเห็นคุณค่าของศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นให้มากขึ้น

2) ควรสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชนให้มามากขึ้น

3) ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจเรื่องศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่ถูกต้อง

4) ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่ควรรักษาไว้

5) ควรจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เรื่องศาสนาให้มากขึ้น

ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่า เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล และคณะบริหาร ควบรักษา ระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และทำการส่งเสริมให้มีความเจริญมากขึ้นไป โดย

1) ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาฟื้นฟูและถ่ายทอดศิลปะและ วัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น

2) ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับศาสนาและ วัฒนธรรมของท้องถิ่นมากขึ้น

3) สนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ในกิจกรรมประเพณีของชุมชน แสวงหาความร่วมมือ จากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรม เป็นประเพณีของท้องถิ่นประจำปีทุก ๆ ปี

4) ควรมีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยเห็นความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น

ด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล และคณะบริหาร ควรรักษาระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และทำการส่งเสริมให้มีความเจริญมากขึ้นไป โดย

1) ควรสนับสนุนกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ เช่น กลุ่มศิลปหัตถกรรมผ้าบาติก กลุ่มรักษาภาษาท้องถิ่น กลุ่มทำเครื่องจักรสาน ฯลฯ

2) ควรสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนาผ่านให้ผู้นำชุมชนในท้องถิ่น

3) ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น ภูมิปัญญาและจารีตประเพณีระหว่างท้องถิ่น

4) ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนการสร้างเครือข่ายข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่น

5) ควรมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการ และสร้างเครือข่ายที่เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่น

ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะดังนี้ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล และคณะบริหาร ควรรักษา ระดับมาตรฐานที่ดีนี้ไว้ และทำการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมให้มีความเจริญมากขึ้นไป โดย

1) ควรจัดให้มีหรือสนับสนุนหรือประสานกับหน่วยงานอื่นในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความสมานฉันท์ เช่น การประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ

2) ควรจัดกิจกรรมสร้างความสมานฉันท์ระหว่างกันในพื้นที่ในท้องถิ่น และจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความสมานฉันท์ทำหน้าที่เชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ โดยประชุมหารือร่วมกับผู้นำชุมชน หัวหน้าครอบครัว นายกององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภา สมาชิกสภา หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา พัฒนาชุมชน และนักวิชาการศึกษาต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาของชุมชน

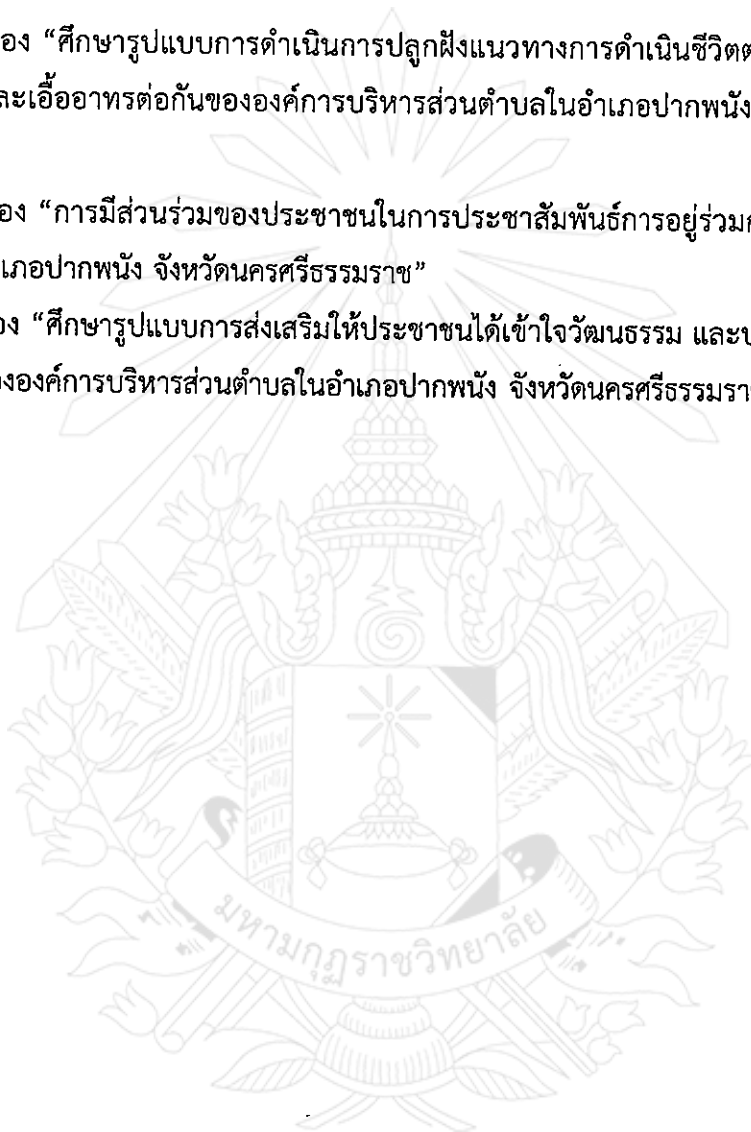
3) ส่งเสริมการปรองดองและสมานฉันท์ และสังคมอยู่กันอย่างเอื้ออาทร โดยทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความสงบสุข สามัคคี

4) ควรมีการตั้งกฎข้อบังคับระเบียบของชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ยังมีประเด็นที่น่าสนใจอีกหลายประเด็น และงานวิจัยนี้ไม่อาจนำมาศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป เช่น

- 1) ควรศึกษาเรื่อง “ศึกษารูปแบบการดำเนินการปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียงแบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกันขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”
- 2) ควรศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประชาสัมพันธ์การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในชุมชนในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”
- 3) ควรศึกษาเรื่อง “ศึกษารูปแบบการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าใจวัฒนธรรม และประเพณีที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”

บรรณานุกรม

1. หนังสือทั่วไป

- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2546). พระราชบัญญัติตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2547). พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประสานมิตรจำกัด.
- _____. (2550). "มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น". รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงมหาดไทย.
- ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). วิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บริษัท วี.อินเตอร์ พรินท์.
- นวม สงวนทรัพย์. (2535). สารัตถจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ โอ เอส พรินต์ติ้งเฮ้า.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). วิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ความคิดเห็น : การวัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พีระพัฒนา.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2523). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กราฟฟิการ์ต.
- พระราชวรมนี. (2538). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พรธณี ช.เจนจิต. (2528). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อมรินทร์การพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ลัดดา กิตติวิภาค. (2525). ความคิดเห็นทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสงจันทร์การพิมพ์.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ. (2522). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชัยศิริการพิมพ์.

- _____. (2529). ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต.
- สงศรี ชมภูวงศ์. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช.
- สุชา จันท์เอม. (2524). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรางค์ จันท์เอม. (2520). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา.
- โสภา ชูพิกุลชัย และคนอื่น ๆ. (2525). ยุทธวิธีและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและสังคมในทศวรรษหน้า. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เสนาะ ดิยาวี. (2527). การสัมภาษณ์ในงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. (2523). สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยา มานุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

2. บทความในอินเทอร์เน็ต

- กระทรวงวัฒนธรรม. (2558). แผนยุทธศาสตร์กระทรวงวัฒนธรรม. สืบค้น 24 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.m-culture.go.th/culture01/culture01-uploads/libs/document/68a4c6056b.pdf>
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. สืบค้น 24 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จาก http://www.nesdb.go.th/national/attcahment/1_data_2.doc
- หลักการแห่ง พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น". (2008). สืบค้น 10 มกราคม 2559, เข้าถึงได้จาก <<http://www.local.moi.go.th/plan.htm>- > (10 Jan 2008)
- องค์การบริหารส่วนตำบลปากพองฝั่งตะวันตก. (2559). สืบค้น 10 มกราคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://wop.go.th/general4.php>
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ. (2559). สืบค้น 10 มกราคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.klongkrabue.go.th/general4.php>

3. วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ และงานวิจัย

- กิจพัฒน์ อาทรรสิริรัตน์. (2557). “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลและชุมชนในการส่งเสริมวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษา ไทยทรงดำ บ้านหัวเขาจีน หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยยางโพน จังหวัดราชบุรี”. ปรินญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทองปัก คลังกลาง. (2554). “การปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น”. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นาริมัน กาเจ. (2555). “องค์การบริหารส่วนตำบลกับการส่งเสริมศิลปะพื้นบ้าน “ลิเกฮูลู” ของชาวไทยมุสลิมในท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเรียง อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส”. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มานิช คงคาศัย. (2553). “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาพลักษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรสถานีตำรวจภูธรไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี”. สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ศิริพร อรัญมิตร. (2554). “การศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น”. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศุภชาติ บุญยะเพ็ญ. (2556). “การส่งเสริมงานวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม”. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สะอาด สลีมิน. (2552). “การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา”. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุปาจรรย์ คัจฉสุวรรณมณี (ทองบ่อ). (2554). “แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์”. วิทยานิพนธ์ศิลป-ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

เสาวลักษณ์ มุสิกชาติ. (2553). “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากพูน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช”. สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

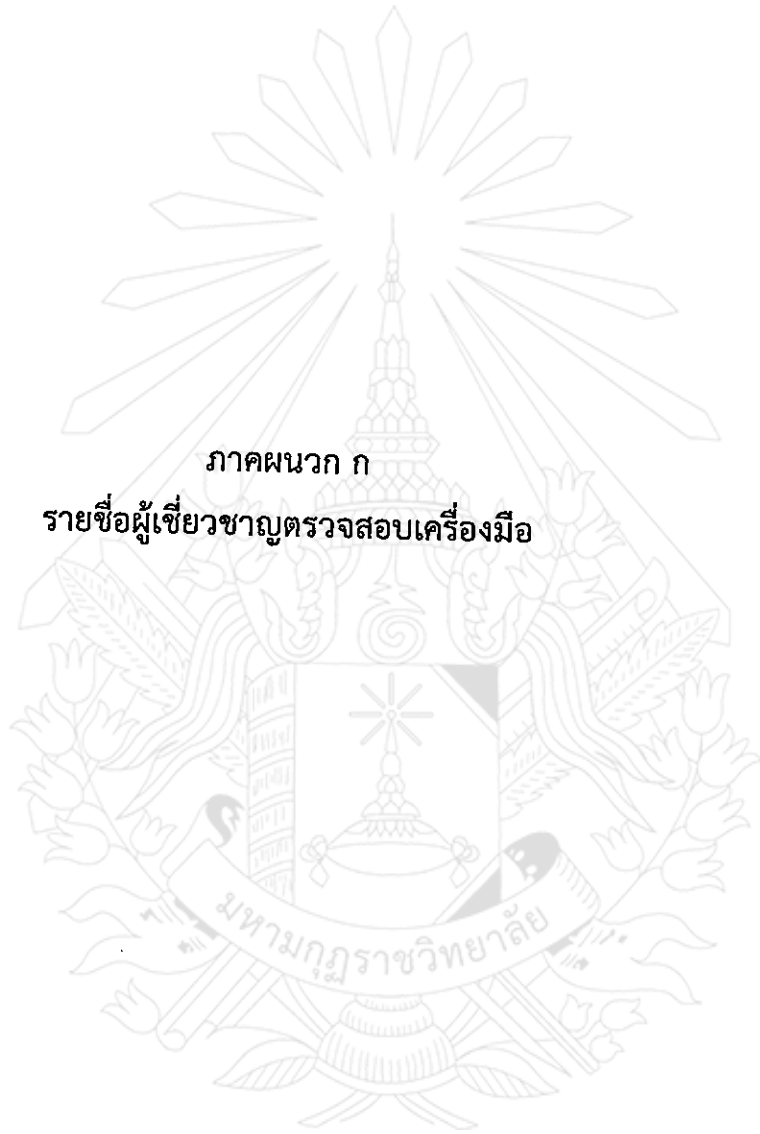
บุคลากรกรม

- แดง หยูดวง. (2559, 21 เมษายน, เวลา 17.00 น.). ตำแหน่งงาน ทำสวน ตัวแทนผู้นำกลุ่มอาชีพ ที่
อยู่ปัจจุบัน คือ เลขที่ 182 หมู่ 4 ตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก อำเภอปากพ่อง จังหวัด
นครศรีธรรมราช. สัมภาษณ์.
- สมศักดิ์ ดวงศิริ. (2559, 19 เมษายน, เวลา 06.35 น.). ตำแหน่งงาน ทำธุรกิจส่วนตัว ตัวแทนกลุ่ม
สหกรณ์ออมทรัพย์ ที่อยู่ปัจจุบัน คือ เลขที่ 103/2 หมู่ 2 บ้านบางลึก ตำบลปากพ่องฝั่ง
ตะวันตก อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช. สัมภาษณ์.
- ศักดิ์ แป้นปิ่น. (2559, 17 เมษายน, เวลา 12.40 น.). ตำแหน่งงาน ทำธุรกิจประมง ตัวแทนผู้นำกลุ่ม
อาชีพ ที่อยู่ปัจจุบัน คือ เลขที่ 183/1 หมู่ 4 ตำบลปากพ่องฝั่งตะวันตก อำเภอปากพ่อง
จังหวัดนครศรีธรรมราช. สัมภาษณ์.
- ประยูร จันทร์เจริญ. (2559, 12 มีนาคม, เวลา 10.00 น.). ตำแหน่งงาน ข้าราชการบำนาญ เป็น
ปราชญ์ชาวบ้าน ที่อยู่ปัจจุบัน คือ เลขที่ 38 หมู่ 10 บ้านบางอิฐ ตำบลคลองกระบือ
อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช. สัมภาษณ์.
- ปัฐมาภรณ์ จิตรตรง. (2559, 10 มีนาคม, เวลา 10.30 น.). ตำแหน่งงาน อดีตสมาชิกองค์การบริหาร
ส่วนตำบลคลองกระบือ ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 19 หมู่ 10 บ้านบางอิฐ ตำบลคลองกระบือ
อำเภอปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช. สัมภาษณ์.
- ปรารภ เรืองศรี. (2559, 11 มีนาคม, เวลา 09.40 น.). ตำแหน่งงาน ข้าราชการบำนาญ (ครู) ที่อยู่
ปัจจุบัน คือ เลขที่ 79 หมู่ 10 ตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพ่อง จังหวัด
นครศรีธรรมราช. สัมภาษณ์.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

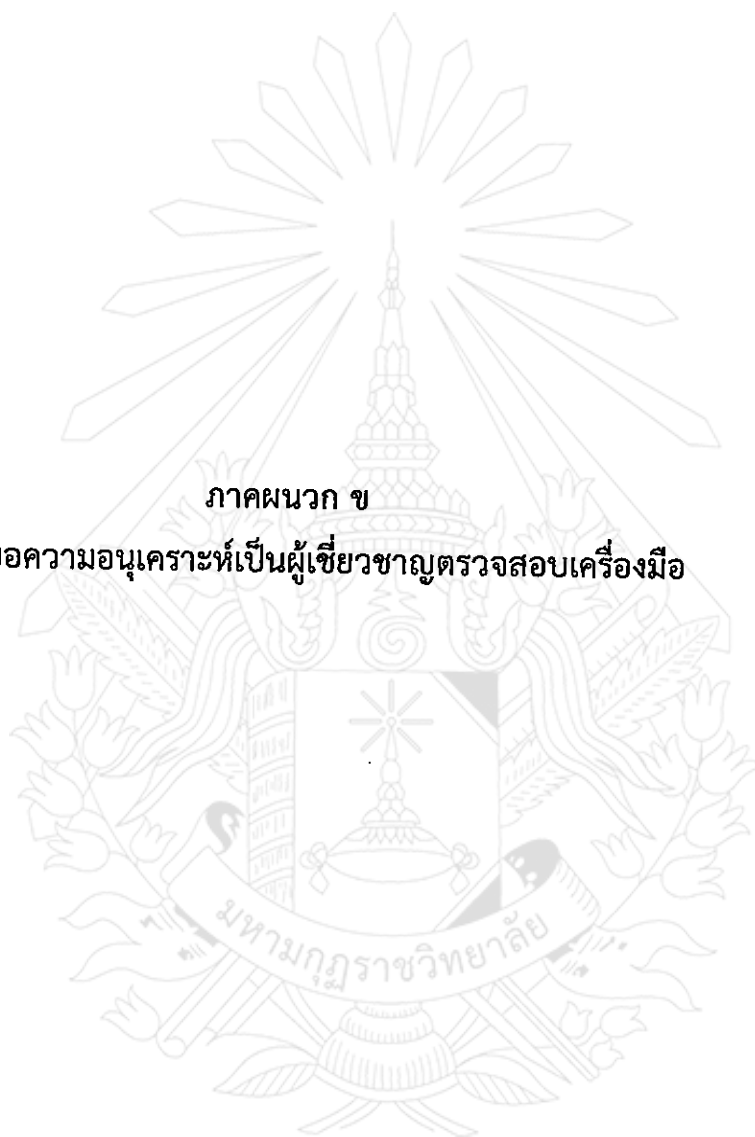
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) สงครี ชมภูวงศ์

การศึกษา	ศน.ด. (บริหารการศึกษา)
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

2. รองศาสตราจารย์ ดร. เดชชาติ ตริทรัพย์

การศึกษา	Ph.D. (Sociology)
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช

3. นายสนชัย สังขศรี

การศึกษา	รป.บ. (การบริหารรัฐกิจ)
ตำแหน่งปัจจุบัน	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๑๖๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมศาสตร์
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภोधุมพหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร ผศ.(พิเศษ) สงศรี ชมภูวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช (People's Opinion Towards Religions, Art and Culture Promotion of Sub-district Administrative Organization in the Area of Pakphanang District, Nakhon Si Thammarat Province) โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญภูมิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิทธิธรรมมาภีร์, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยศาสนศาสตร์ วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกกราช โทร. ๑๐๑๐. ๑๐๑๑

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕) / ๑๖๐ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร รศ.ดร.เดชชาติ ตริทรัพย์

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (People's Opinion Towards Religions, Art and Culture Promotion of Sub-district Administrative Organization in the Area of Pakphanang District, Nakhon Si Thammarat Province) โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญภูมิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ต่อไป

(พระครูสิทธิธรรมมาภีร์, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกกราช

- ทราบ
- ส่งงานเรียบร้อยแล้ว
อภิม
(อภ.อ. ทราบแล้ว ส่งแล้ว)
๑. ๑.๓๑.๕๗

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๑๖๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๒๒๘๐-๒๒๘๔, ๐๘-๒๒๗๙-๓๓๙๙

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบ...
เลขรับที่ 20๙
วันที่ 8 / ก.พ. / 59
เวลา.....น.

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (People's Opinion Towards Religions, Art and Culture Promotion of Sub-district Administrative Organization in the Area of Pakphanang District, Nakhon Si Thammarat Province) โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมภาวิรัต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

- ๑๑๑๖

- ได้ส่งตรวจสอบแล้ว

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

(นายสนชัย ลังขศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

รายงานของสภาพนักงานฝั่งตะวันตก
แบบฟอร์มที่ 10
การคลัง
โยธา
ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๒๑๙

ฉบับต.ปากพนัง ๒๕๕๙
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช 10 ก.พ. 2559
หมู่ที่ ๕ ตำบลนุพร อำเภอพรหมคีรี ๘๕๐๐๐
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๒๒๘๐-๒๒๘๔, ๐๘-๒๒๗๙-๓๓๙๙

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันตก

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑๕๐ ชุด

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการทำวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช People's Opinion Towards Religions, Art and Culture Promotion of Sub-district Administrative Organization in the Area of Pakphanang District, Nakhon Si Thammarat Province) โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุดิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

อนึ่ง ทางมหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือมายังท่านได้อนุเคราะห์ให้ พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ ได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน และแจกแบบสอบถามจากประชาชนในพื้นที่ของท่าน เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ

โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิทธิธรรมมาภีรัต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๘๓๓๙-๔

๘. ๙๘๖๖๖๖๖๖

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๒๑๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาสัย
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เลขที่รับที่ ๕๕๐
วันที่ ๕ / ๒ - / ๕๙
เวลา.....

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑๕๕ ชุด

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสัย กำลังดำเนินการทำวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช People's Opinion Towards Religions, Art and Culture Promotion of Sub-district Administrative Organization in the Area of Pakphanang District, Nakhon Si Thammarat Province) โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพัฒน์พร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

อนึ่ง ทางมหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือมายังท่านได้อนุเคราะห์ให้ พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ ได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน และแจกแบบสอบถามจากประชาชนในพื้นที่ของท่าน เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ

โอกาสนี้

๖. ๙๘๖๖๖๖๖๖
๖. ๙๘๖๖๖๖๖๖
๖. ๙๘๖๖๖๖๖๖
๖. ๙๘๖๖๖๖๖๖
๖. ๙๘๖๖๖๖๖๖

ขอเจริญพร

(นายรัฐวุฒิ สมัยทรงศ์)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(พระครูสิทธิธรรมภาณี, พ.ศ.๒๕๕๘)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาสัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

นางสาว.....

(นายสนชัย สังขศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

๐ ก.พ. ๒๕๕๙

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๕๘๘

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายแดง หยุดวง

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (PEOPLE'S OPINION TOWARDS RELIGIONS, ART AND CULTURE PROMOTION OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN THE AREA OF PAKPHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE) โดยมี ดร.สุปรียา ชำนาญพุดิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิทธิธรรมมาภีรต์, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

ฉันได้ให้สัมภาษณ์คุณครูแล้ว
1

(นายแดง หยุดวง)

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๕๘๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายสมศักดิ์ ดวงศิริ

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (PEOPLE'S OPINION TOWARDS RELIGIONS, ART AND CULTURE PROMOTION OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN THE AREA OF PAKPHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE) โดยมี ดร.สุปรัชญา ชำนาญภูมิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ จากท่าน โปรดอนุญาตให้ พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิทธิธรรมมาภีรต์, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

อำนวยการเขตศรีธรรมมาโคกราช
(นายสมศักดิ์ ดวงศิริ)

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๕๘๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายศักดิ์ แป้นปั้น

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (PEOPLE'S OPINION TOWARDS RELIGIONS, ART AND CULTURE PROMOTION OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN THE AREA OF PAKPHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE) โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญภูมิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิทธิธรรมมาภีรัต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

ยินดีให้ความอนุเคราะห์
(นางศักดิ์ แป้นปั้น)

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๕๘๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นายประยูร จันทร์เจริญ

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (PEOPLE'S OPINION TOWARDS RELIGIONS, ART AND CULTURE PROMOTION OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN THE AREA OF PAKPHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE) โดยมี ดร.สุปรีชา ชำนาญพุดิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิทธิธรรมมาภีรต์, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

อ.ดร. ประยูร จันทร์เจริญ

เจริญพร

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๕๘๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นางปัฐมาภรณ์ จิตรตรง

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (PEOPLE'S OPINION TOWARDS RELIGIONS, ART AND CULTURE PROMOTION OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN THE AREA OF PAKPHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE) โดยมี ดร.สุปรียา ชำนาญพิพิธ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิทธิธรรมมาภีรต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

รับทราบความอนุเคราะห์
สุจิตต์
(นางปัฐมาภรณ์ จิตรตรง)

ที่ ศธ ๖๐๑๔(๒.๕)/๕๘๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช
หมู่ที่ ๕ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐๘-๖๒๘๐-๖๖๔๔, ๐๘-๖๒๗๙-๓๓๙๙

๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สัมภาษณ์)

เจริญพร นางปรารภ เรื่องศรี

ด้วย พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (PEOPLE'S OPINION TOWARDS RELIGIONS, ART AND CULTURE PROMOTION OF SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN THE AREA OF PAKPHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE) โดยมี ดร.สุปรียา ชำนาญพุดิพร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งโครงร่างวิทยานิพนธ์ ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ จากท่าน โปรดอนุญาตให้ พระครูสิทธิการโกศล กตปุญโญ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

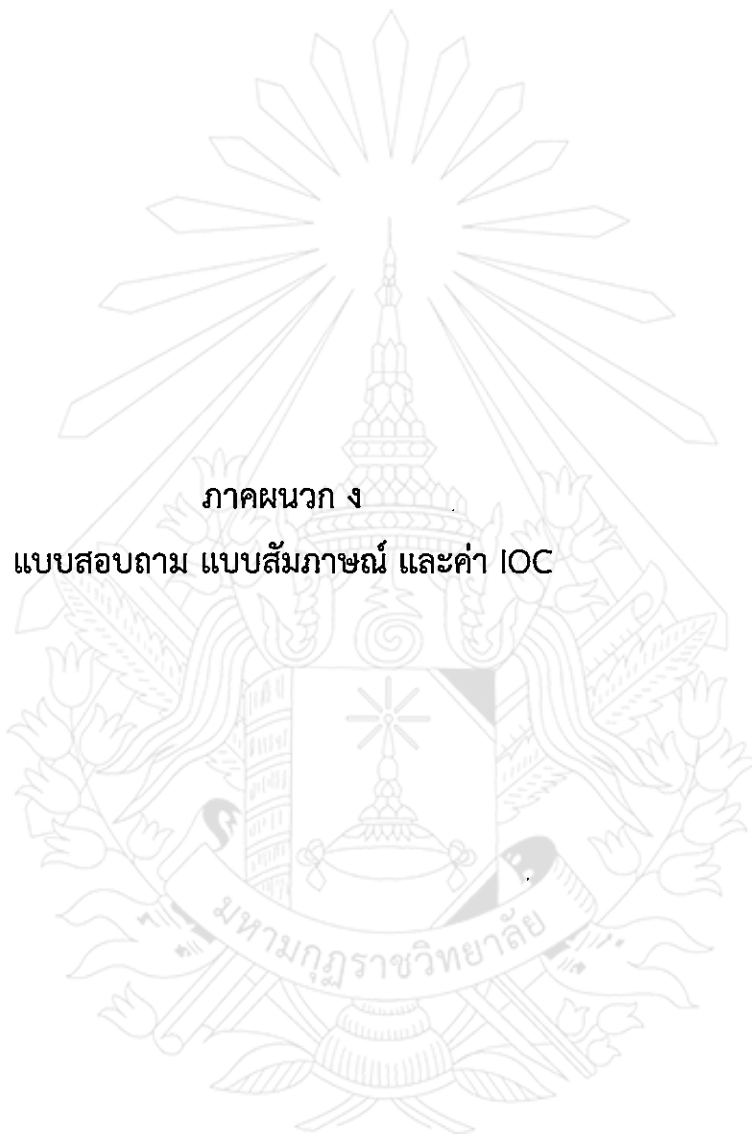
(พระครูสิทธิธรรมมาภีรต, ผศ.ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๘๖๒๘-๐๖๖๔-๔, ๐-๘๖๒๗-๙๓๓๙-๙

ขอความอนุเคราะห์
OK
(นางปรารภ ๒๖๖๗)

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และคำ IOC

แบบสอบถาม**เรื่อง**

**ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช**

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบตามความเป็นจริง และตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเพื่อนำผลของการศึกษามาเป็นแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชต่อไป

เจริญพรขอบคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

พระครูสิทธิการโกศล

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

1. เพศชาย

2. เพศหญิง

2. อายุ

1. 18 - 30 ปี

2. 31 - 40 ปี

3. 41 - 50 ปี

4. 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา

2. มัธยมศึกษา/ปวช.

3. อนุปริญญา/ปวส.

4. ปริญญาตรี/สูงกว่า

4. อาชีพ

1. เกษตรกรรม/รับจ้าง

2. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

3. ราชการ/รัฐวิสาหกิจ

4. อาชีพอื่น ๆ (ระบุ).....

5. รายได้ต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท

2. 5,000 - 10,000 บาท

3. 10,001 - 15,000 บาท

4. 15,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ด้านการเรียนรู้							
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับสาระสำคัญของศาสนาต่าง ๆ เพียงใด						
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้มีหลักสูตรท้องถิ่นที่บรรจุความรู้เรื่อง “ท้องถิ่นของเรา” ไว้ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพียงใด						
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด						
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง แบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกันเพียงใด						
5.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย การเรียนรู้ตลอดชีวิตในเรื่องศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมเพียงใด						
6.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด						
ด้านการมีส่วนร่วม							
7.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางศาสนาที่จัดขึ้นในเทศกาลต่าง ๆ เพียงใด						
8.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นเพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด						

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
9.	องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดยุทธศาสตร์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่นเพียงใด						
10.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่นเพียงใด						
11.	องค์การบริหารส่วนตำบลปลูกฝังจิตสำนึกความศรัทธาและความเชื่อในศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด						
12.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด						
ด้านการสร้างเครือข่าย							
13.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างหน่วยงานราชการกับภาคเอกชน ในการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา และวัฒนธรรมเพียงใด						
14.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมถ่ายทอดประสบการณ์ด้านการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาที่ตนนับถือเพียงใด						
15.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งองค์กรเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้อนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมกับเครือข่ายอื่น ๆ เพียงใด						
16.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำฐานข้อมูลระหว่างเครือข่ายภาคประชาชนในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด						
17.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันในความแตกต่างด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด						

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		ระดับความคิดเห็น					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
18.	องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนการถ่ายทอด ความรู้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ระหว่างท้องถิ่น เพียงใด						
ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์							
19.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชาสัมพันธ์ด้วย การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในชุมชนเพียงใด						
20.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมบรรยายให้ ความรู้แก่ประชาชนเพื่อการสร้างความสมานฉันท์ เพียงใด						
21.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประสานกับหน่วยงาน อื่นเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่าง กันเพียงใด						
22.	องค์การบริหารส่วนตำบลเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่หลากหลาย ให้หลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวเพียงใด						
23.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนยอมรับ ความต่างทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด						
24.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้า ใจวัฒนธรรม และประเพณีที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต เพียงใด						

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

แนวทางการส่งเสริม	
1. ด้านการเรียนรู้	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
2. ด้านการมีส่วนร่วม	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
3. ด้านการสร้างเครือข่าย	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
4. ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

แบบสัมภาษณ์

วิทยานิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”

โดย

พระครูสิทธิการโกศล

นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ/ฉายา ผู้ให้สัมภาษณ์ .....นามสกุล.....
 ที่อยู่ปัจจุบัน .....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....ตำบล.....
 อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
 วันและเวลาที่ให้สัมภาษณ์ วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....
 ตำแหน่งงาน.....

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ
 และวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรี-
 ธรรมราช

ประเด็นที่ 1 ด้านการเรียนรู้

1. ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนสามารถ เรียนรู้และเข้าใจศาสนา
 ศิลปะ และวัฒนธรรมของตนเองหรือของผู้อื่นในท้องถิ่นเป็นไปตามภารกิจที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ และท่านมี
 ข้อเสนอแนะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 2 ด้านการมีส่วนร่วม

1. ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการทำงาน บำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของตนเองหรือของผู้อื่นในท้องถิ่นเป็นไปตามภารกิจที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ และท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 3 ด้านการสร้างเครือข่าย

1. ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นสร้างและขยายเครือข่ายการเรียนรู้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเองหรือท้องถิ่นอื่นเป็นไปตามภารกิจที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ และท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 4 ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

1. ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมทุกระดับอย่างเอื้ออาทร สงบสุข และยั่งยืนตามหลักศาสนาของตนเอง เป็นไปตามภารกิจที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ และท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

จากการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยโดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(IOC : Index of Item Objective Congruence)

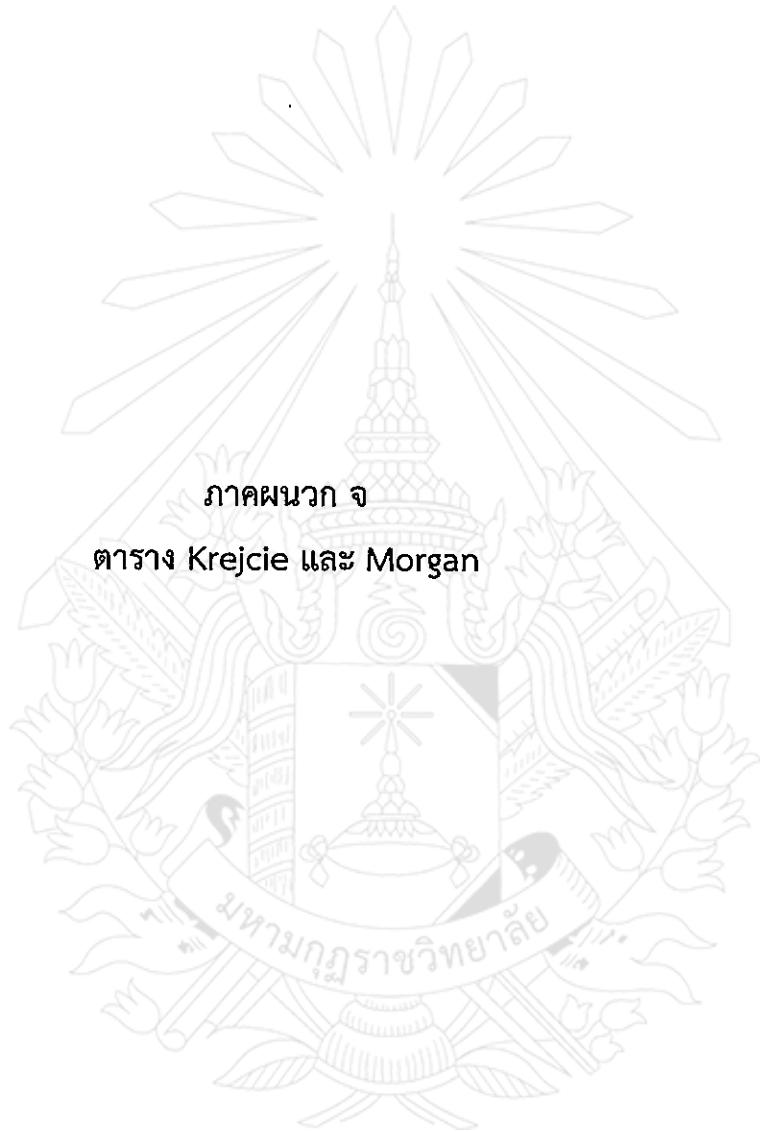
จากผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน

ข้อความถาม		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	การ แปลผล
ด้านการเรียนรู้						
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับสาระสำคัญของศาสนาต่าง ๆ เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้มีหลักสูตรท้องถิ่นที่บรรจุความรู้เรื่อง “ท้องถิ่นของเรา” ไว้ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลปลูกฝังแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักความพอเพียง แบ่งปันและเอื้ออาทรต่อกันเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย การเรียนรู้ตลอดชีวิตในเรื่องศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำฐานข้อมูลพื้นฐานทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ด้านการมีส่วนร่วม						
7.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางศาสนาที่จัดขึ้นในเทศกาลต่าง ๆ เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นเพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อความ		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	การ แปลผล
9.	องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดยุทธศาสตร์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ท้องถิ่นเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11.	องค์การบริหารส่วนตำบลปลูกฝังจิตสำนึกความศรัทธาและความเชื่อในศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ด้านการสร้างเครือข่าย						
13.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างหน่วยงานราชการกับภาคเอกชน ในการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา และวัฒนธรรมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
14.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมถ่ายทอดประสบการณ์ด้านการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาที่ตนนับถือเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งองค์กรเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้อนุรักษ์ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมกับเครือข่ายอื่น ๆ เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำฐานข้อมูลระหว่างเครือข่ายภาคประชาชนในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้เพื่อการอยู่ร่วมกันในความแตกต่างด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

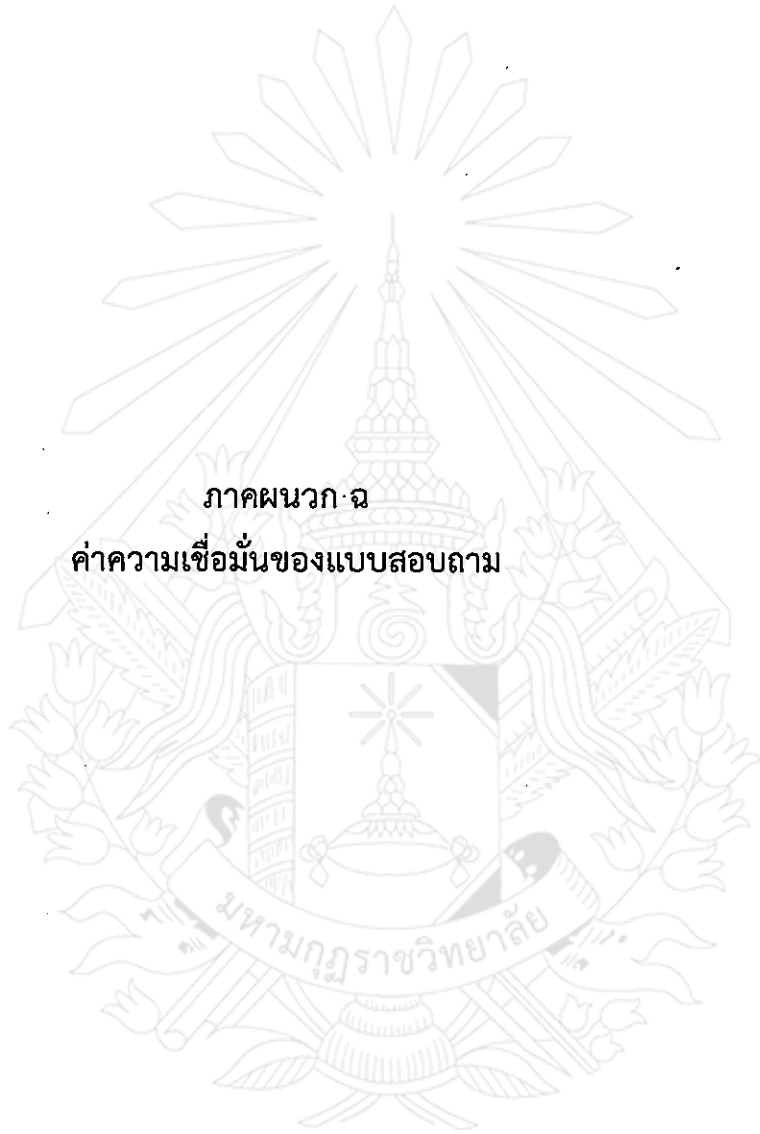
ข้อความ		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่า IOC	การ แปลผล
18.	องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนการถ่ายทอดความรู้ ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ระหว่างท้องถิ่นเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ด้านการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์						
19.	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประชาสัมพันธ์ด้วยการ อยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในชุมชนเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
20.	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมบรรยายให้ความรู้ แก่ประชาชนเพื่อการสร้างความสมานฉันท์เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
21.	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประสานกับหน่วยงานอื่น เชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างกัน เพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
22.	องค์การบริหารส่วนตำบลเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่หลากหลาย ให้หลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
23.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนยอมรับ ความต่างทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
24.	องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าใจ วัฒนธรรม และประเพณีที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตเพียงใด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก จ
ตาราง Krejcie และ Morgan

ตารางที่ 6-2 ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครือข่ายและมอร์แกน

จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง
10	10	220	140	1200	291
15	14	230	144	1300	297
20	19	240	148	1400	302
25	24	250	152	1500	306
30	28	260	155	1600	310
35	32	270	159	1700	313
40	36	280	162	1800	317
45	40	290	165	1900	320
50	44	300	169	2000	322
55	48	320	175	2200	327
60	52	340	181	2400	331
65	56	360	186	2600	335
70	59	380	191	2800	338
75	63	400	196	3000	341
80	66	420	201	3500	346
85	70	440	205	4000	351
90	73	460	210	4500	354
95	76	480	214	5000	357
100	80	500	217	6000	361
110	86	550	226	7000	364
120	92	600	234	8000	367
130	97	650	242	9000	368
140	103	700	248	10000	370
150	108	750	254	15000	375
160	113	800	260	20000	377
170	118	850	265	30000	379
180	123	900	269	40000	380
190	127	950	274	50000	381
200	132	1000	278	75000	382
210	136	1100	285	100000	384

ภาคผนวก ฉ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

	Mean	Std Dev	Cases
1. ข้อ1	4.6667	.6065	30.0
2. ข้อ2	4.6667	.7112	30.0
3. ข้อ3	4.6000	.4983	30.0
4. ข้อ4	4.6333	.4901	30.0
5. ข้อ5	4.7000	.5960	30.0
6. ข้อ6	4.6333	.6149	30.0
7. ข้อ7	4.7000	.5960	30.0
8. ข้อ8	4.6000	.4983	30.0
9. ข้อ9	4.7333	.4498	30.0
10. ข้อ10	4.4667	.5713	30.0
11. ข้อ11	4.4333	.6789	30.0
12. ข้อ12	4.3333	.7112	30.0
13. ข้อ13	4.7000	.5350	30.0
14. ข้อ14	4.6000	.4983	30.0
15. ข้อ15	4.4000	.6747	30.0
16. ข้อ16	4.4000	.4983	30.0
17. ข้อ17	4.7000	.4661	30.0
18. ข้อ18	4.6000	.4983	30.0
19. ข้อ19	4.6333	.4901	30.0
20. ข้อ20	4.3000	.4661	30.0
21. ข้อ21	4.7333	.4498	30.0
22. ข้อ22	4.4333	.5040	30.0
23. ข้อ23	4.2333	.7739	30.0
24. ข้อ24	4.6333	.4901	30.0

N of Cases = 30.0

Item Means	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	4.5639	4.2333	4.7333	.5000	1.1181	.0220

Reliability Coefficients 24 items

Alpha = .8876   Standardized item alpha = .8971

N of Cases	N of Items	Alpha
30	24	.8876

ภาคผนวก ข
ภาพการสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ แดง หยุตวง
อาชีพทำสวน ตัวแทนผู้นำกลุ่มอาชีพ
วันที่ 21 เมษายน 2559 เวลา 17.00 น.

สัมภาษณ์ สมศักดิ์ ดวงศิริ
ทำธุรกิจส่วนตัว ตัวแทนกลุ่มสหกรณ์ออมทรัพย์
วันที่ 19 เมษายน 2559 เวลา 06.35 น.

สัมภาษณ์ ศักดิ์ แป้นปั้น
ทำธุรกิจประมง ตัวแทนผู้นำกลุ่มอาชีพ
วันที่ 17 เมษายน 2559 เวลา 12.40 น.

สัมภาษณ์ ประยูร จันทร์เจริญ
ข้าราชการบำนาญ เป็นปราชญ์ชาวบ้าน
วันที่ 12 มีนาคม 2559 เวลา 10.00 น.

สัมภาษณ์ ปัฐมาภรณ์ จิตรตรง
อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ
วันที่ 10 มีนาคม 2559 เวลา 10.30 น.

สัมภาษณ์ ประรภ เรืองศรี
ข้าราชการบำนาญ (ครู)
วันที่ 11 มีนาคม 2559 เวลา 09.40 น.

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ - สกุล : พระครูสิทธิการโกศล (ประสิทธิ์ เอื้อบุญนำ)
- วัน/เดือน/ปีเกิด : วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2505
- สถานที่อยู่ปัจจุบัน : วัดมหิสสราราม หมู่ 10 ตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพะ
จังหวัดนครศรีธรรมราช
- การศึกษา
พ.ศ. 2556 : ศน.บ. (บริหารกิจการพระพุทธศาสนา)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมราช
- ประสบการณ์การทำงาน
พ.ศ. 2534 - ปัจจุบัน : ครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา โรงเรียนสตรีปากแพะ
669 ถนนประชาวัฒนา อำเภอบางแพะ
จังหวัดนครศรีธรรมราช

